XXV. évfolyam 18. szám Ára: 1,80 Ft 1969. május 1.

MÁJUSFA 1969

Endrődi István rajza

KEDVES LUDAS!

A SZESZÉLYES 5527-ES

A címben foglalt négyjegyű szám egy személyvonatnak a „neve", amely a Szolnok—Budapest közötti szakaszon teljesít szolgálatot, s amellyel naponta randevúzunk a gyömrői állomáson, reggel 6 óra 53 perc körül. Azért csak „körül", mert kissé szeszélyes a drága, néha 1—2 perccel korábban, máskor pedig 10—15 perccel később jön. (Az a legmulatságosabb az egészben, hogy hófúvásban, ítéletidőben, vagy tejsűrű ködben mindig pontos, késni csak szélcsendes, napos, eszményien tiszta időben szokott.) Ez azonban még a kisebbik, elviselhetőbb szeszélye. A nagyobbik: teljességgel kiszámíthatatlan, hogy lesz-e rajta ülőhely, vagy sem.

Évek óta próbálok pedig — útitársaimmal egyetemben — rájönni, hogy miért kell gyakran állva megtennünk a csaknem egyórás utat, ám mindeddig sikertelenül. Legutóbb elhatároztam, felhagyok a sok tudománytalan spekulációval, és szigorúan tudományos módszerekkel fogom a titok nyitját megtalálni.

Abszolúte tudományos módszerem abból állott, hogy amikor a Keletiben kiszálltam a vonatból, megszámoltam, hány kocsi van a szerelvényben. Ezt feljegyeztem megfigyelési naplómba, s mellé odaírtam azt is, hogy aznap állva vagy ülve utaztam-e, ily módon:

Hétfő:	A szerelvény	8	kocsiból	állt.	Álltam.
Kedd:	„	„	9	„	„	Ültem.
Szerda:	„	„	9	„	„	Ültem.
Csütörtök:	„	„	8	„	„	Álltam.
Péntek:	„	„	9	„	„	Ültem.
Szombat:	„	„	8	„	„	Álltam.

Feljegyzéseimet elvittem a barátomhoz, aki a számítógép-szakmában dolgozik, kértem, táplálná be az adatokat egy elektronikus agyba, hátha az megfejti a nagy talányt. Barátom csak egy pillantást vetett a papírra és azt mondta unott arccal:

— Járassa mindennap kilenc kocsival a szerelvényt a MÁV, akkor lesz rajta elég ülőhely!

Én, persze nem dőltem be neki, nem hittem el, hogy ilyen egyszerű lenne az egész...

Hiszen akkor már a MÁV is rájöhetett volna erre...

(radványi)

SZÓLHATTAK VOLNA!

A Moszkva térre igyekeztem április 16-án este, 21 óra tájban. A Margit-híd budai hídfőjénél felszálltam egy hatos villamosra (a 3391-es számú motorkocsira), amelynek ablakában messzire vi-

rító tábla hirdette, hogy a járat a Móricz Zsigmond körtér és a Moszkva tér között közlekedik. Nagyon meglepődtem azonban, amikor a villamos befordult Óbuda felé, s visszakanyarodott a Török utcáig. A tájékozottabb utasok elmagyarázták, hogy a kocsinak „nincs ideje" a végállomásig menni, és ezért fordult vissza Pest felé.

Ezt igazán közölhette volna velem és a többi felszállóval a kocsivezető a budai hídfői megállóban, hogy vártunk volna, nyugodtan tovább, egy olyan szerelvényre, amelyiknek v a n i d e j e a Moszkva térre menni!

S. G.
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOLT

Bodajky Lajos pécsi olvasó a Ludasban panaszkodott a szövetkezetünk által gyártott „Dombóvár II." elnevezésű lakószoba-bútorokra. A panaszos lakásán tartott helyszíni vizsgálat alapján megállapítottuk, hogy a garnitúrán többféle javítást kellene elvégezni ahhoz, hogy teljes értékűvé váljon. Ezért felajánlottuk, hogy a hibás garnitúrát egy teljesen újjal kicseréljük.

Varga Dániel
elnök
Dombóvári Faipari Ktsz

MIÉRT FIZETTEM?

Egyik este betértem a Pilvax nevű, történelmi múltú étterem bárjába. A ruhatáros felettébb barátságosan fogadott:

— Mielőtt le tetszene adni a kabátot, tessék benézni...

— Miért, nincs hely?

— Vendég nincsen. Összesen ketten vannak...

— Nem baj — mondtam és kezdtem gombolni a kabátom.

— De énekesnő sincsen és az eredeti zenekar szünnapos, csak helyettesítők vannak.

Nem tudott lebeszélni. Odaadtam a kabátom.

— Akkor tessék megváltani a belépőt. Hat forint — mondta és máris leszakította a jegyet.

Bent aztán elgondolkoztam a dolgon: Miért fizettem hat forintot? Műsor nincs, a zene enyhén szólva is gyengén szól. Talán azért, mert melegedhetek? De még azt sem! A helyiség kifejezetten hideg, a pincér elmondja, hogy ma nem fűtenek. Hosszas fejtörés után sem jöttem rá a megoldásra. Mint ahogyan azt sem tudom, hogy a Budapest körszálló tetején lévő műsor nélküli szórakozóhelyen miért kell tizenöt forint belépődíjat fizetni?

Ha valaki tudja a helyes választ, kérem írja

meg, különben azt hiszem, hogy egyes vendéglőipari vállalatok az új mechanizmust arra használják, hogy elvegyék a pénzemet minden ellenszolgáltatás nélkül. És ez ugye, nem lehet igaz?

— ő —

VIRÁGFÖLD

Néhány évvel ezelőtt minden virágüzletben kapható volt virágföld, 2—3 forintért, nylon zacskóba csomagolva. Igaz, a nylonzacskó nem volt olyan pompás kiállítású, mint a most forgalmazott, amelyet akár édesiparunk is megirigyelhetne! A kék-fekete színben pompázó, FLORESCA védjegyes zacskó bőséges szövegéből viszont mindenki megtudhatja, hogy itt egy e l l e n ő r z ö t t, v é d e t t áruról van szó, amit a Győr—Sopron megyei Talajerőgazdálkodási V. gyárt Sopronban és a budapesti HERMES Vállalat forgalmaz.

Az, hogy ez a termék immár 6 (hat!) forintba kerül, igen szerény helyet foglal el a szövegben!

Engem csupán az érdekelne, hogyan lett ilyen drága forrón szeretett anyaföldünk, holott azt nem terheli sem import-költség, sem költséges külföldi gépsorok beszerzésének kiadása! Nekem az a gyanúm, hogy a luxus csomagolásban rejlik a titok kulcsa! Ámbár, ha a kiürítés után a zacskókat is vissza lehetne váltani, mint a KÖZÉRT-nél a használt üvegeket, itt sem lehetne panasz!

E. Z.
Bp. XIII., Rajk László u. 17/b.

ÚJABB HIANYCIKK

Április 4-e előtt néhány fontos levelet írtam, s az lett volna a jámbor óhajom, hogy szép bélyegekkel díszítsem a borítékokat. Fontos leveleknél a külalak is számít. A nem fontosaknál éppúgy. Sajnos, ábrándom ábránd maradt. Sem a Lövölde téri postahivatalban, sem a környékbeli trafikokban nem kaptam megfelelő dekorációs anyagot borítékaim kidíszítésére. A postán csupán 50 filléres bélyeggel tudtak szolgálni. Kifogyott a piros hátterű forintos olimpiai bélyeg, s már régebben a hiánycikkek ranglistájára került a szép Ady-bélyeg is. Ha a Posta volt szíves felemelni a portót, miért nem szíveskedik a forintos bélyeget kellő mennyiségben a levélírók rendelkezésére bocsátani? (m. m.)

PAMACS

Tízéves használat után régi borotválkozó-pamacsom tudtomra adta, hogy az idő eljárt felette, betértem hát a háztartási boltba, hogy újat vegyek helyette. Egy nagyon kedves eladó a pultra tett három pamacsot, két csoportra osztotta kezével. Az egyik csoportba két műanyag nyelű került, a másikban pedig egyedül egy fanyelű — hagyományos — pamacs kínálta magát. Az eladó a műanyag nyelűekre mutatva közölte: „Ezeket nem ajánlom, mert nagyon hamar kihull a szőrük." A fanyelű pamaccsal kellett tehát megbarátkoznom. Megvettem, hazavittem.

Már az első borotválkozásnál hullani kezdett a szőr belőle. Először diszkréten, azután egyre erősebben. Mivel pedig sörtéje feleslegesen hosszúnak bizonyult, a borotválkozás végére környezetem olyan lett a szétfröcskölt habtól, mint amikor a burleszkfilmekben Stan és Pan habostortát dobál egymáshoz!

Blahut Károly
Békéscsaba

KAPOCS

Tizenöt hónapos kisfiam van. Az anyukák tudják, hogy milyen nehéz ilyen korú kisbabáknak „Ágnes" gumibugyit találni. (A Budai Járási Háziipari Szövetkezet terméke.) Nekem sikerült. Vettem is egyszerre négyet. A négy közül csak egyet tudok használni, mert az alsó kapcsok állandóan kikapcsolódnak — használat közben. Így aztán teljesen alkalmatlanok arra a célra, amelyre rendeltettek!

Egy I. osztályúra meózott gumibugyinak jobban eleget kellene tenni kötelességének.

Návay Albertné
Bp. XI., Fegyvernek u. 2.

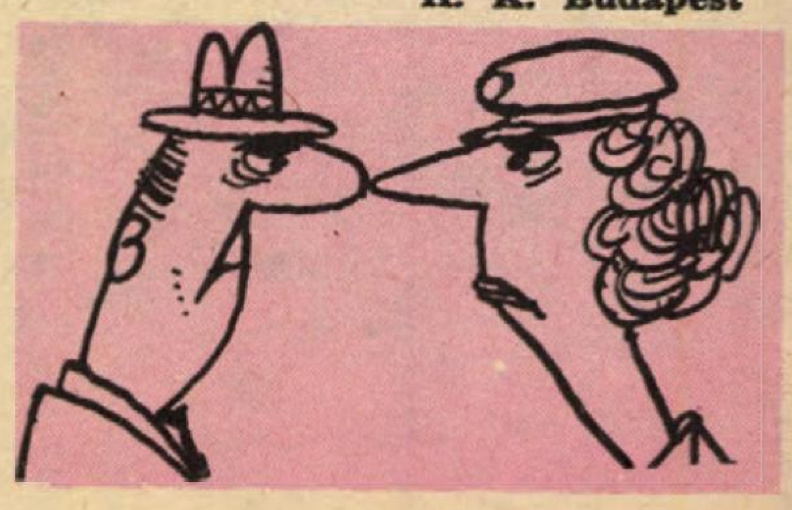
KIS ÜGY — NAGY MÉREG

A Rákóczi úton felszálltam a 44-es buszra. A biztonság kedvéért megkérdeztem a kalauznőt, hogy Mátyásföldre megy-e a kocsi. „Oda nem megy — hangzott a válasz —, oda a 45-ös és a 46-os járat megy." Arra a kérdésemre, hogy ha a 44-es nem megy Mátyásföldre, akkor vajon hova megy, mert amint látom, arrafelé tart? — egyáltalán nem kaptam választ a kalauznőtől. Az utasok szóltak közbe, hogy a 44-es is Mátyásföldre megy, megáll a repülőtéri állomáson és még máshol is, tehát legyek nyugodt. A kalauznőnek — igaz, hogy gúnyból —, de udvariasan megköszöntem az előzékeny felvilágosítást, mire azt felelte: „Maga nem mondta, hogy hova akar menni."

Időpont: április 20, vasárnap délután 4 óra. A kocsi száma: GA 92—17.

Csak az vigasztal, hogy talán ezen a vonalon is bevezetik az automata jegykezelő készüléket.

H. K. Budapest

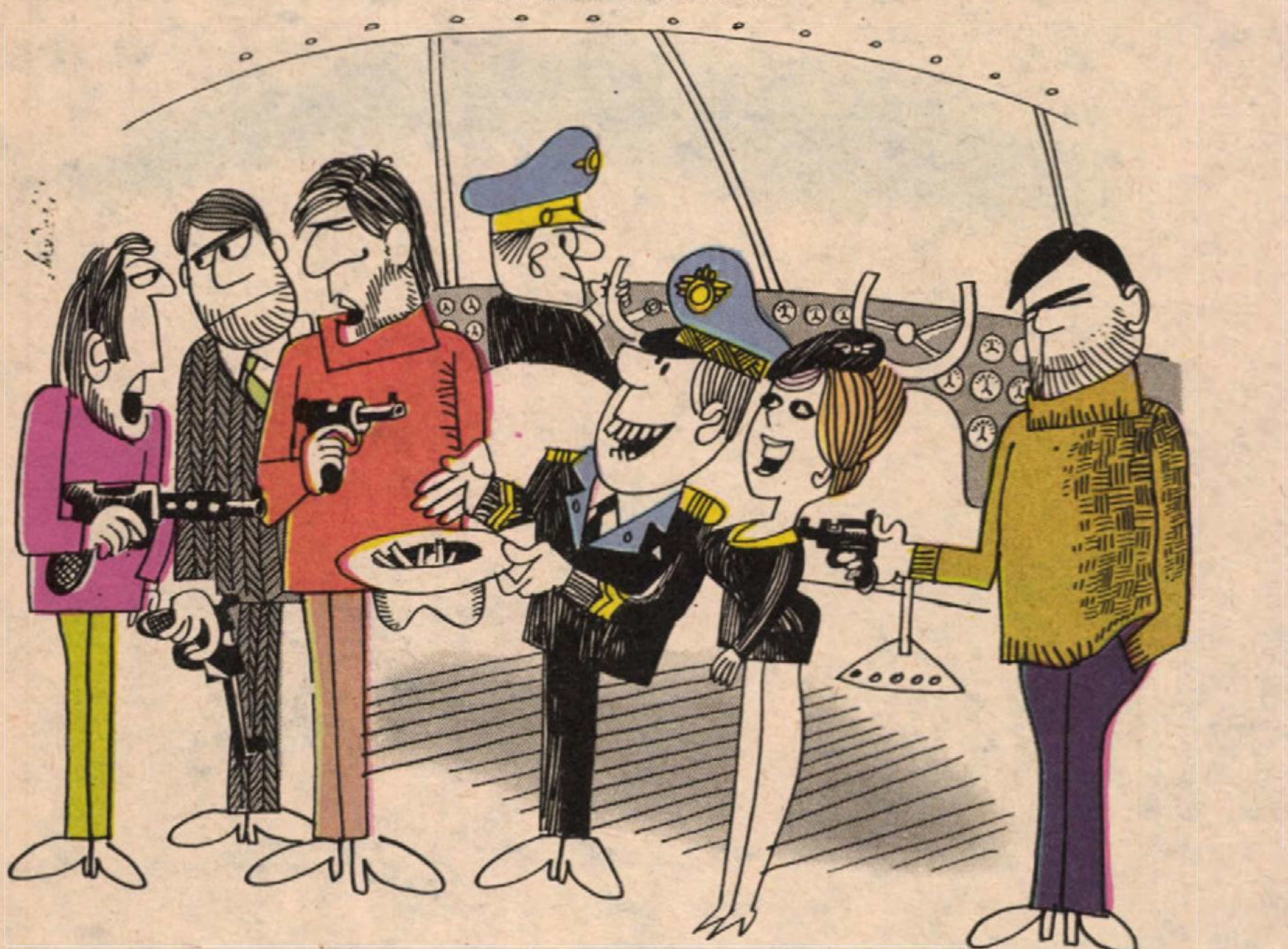

MÉG MINDIG PICASSO!...

Úgy látszik, koraiak voltak azok a finnyáskodó megjegyzések, amelyek szerint elült már a Picasso-láz, s a merész spanyol mester alkotásai iránt csökkent az érdeklődés. Nos, Picasso lebecsülői csattanós választ kaptak az elmúlt héten, méghozzá a művészet és az igazi értékek iránt legfogékonyabb szakemberek részéről.

A londoni Tate-képtárból nem kevesebb, mint hat Picasso-képet loptak el. Tudvalevő, hogy a képtolvajok nem sznobok, nem követik a múló divatot. Ők akármit nem lopnak el!

AMERIKAI LÉGIJÁRAT

– Uraim, sorsoljunk, ki merre óhajt utazni?

FELFELÉ A DOMBOLDALON

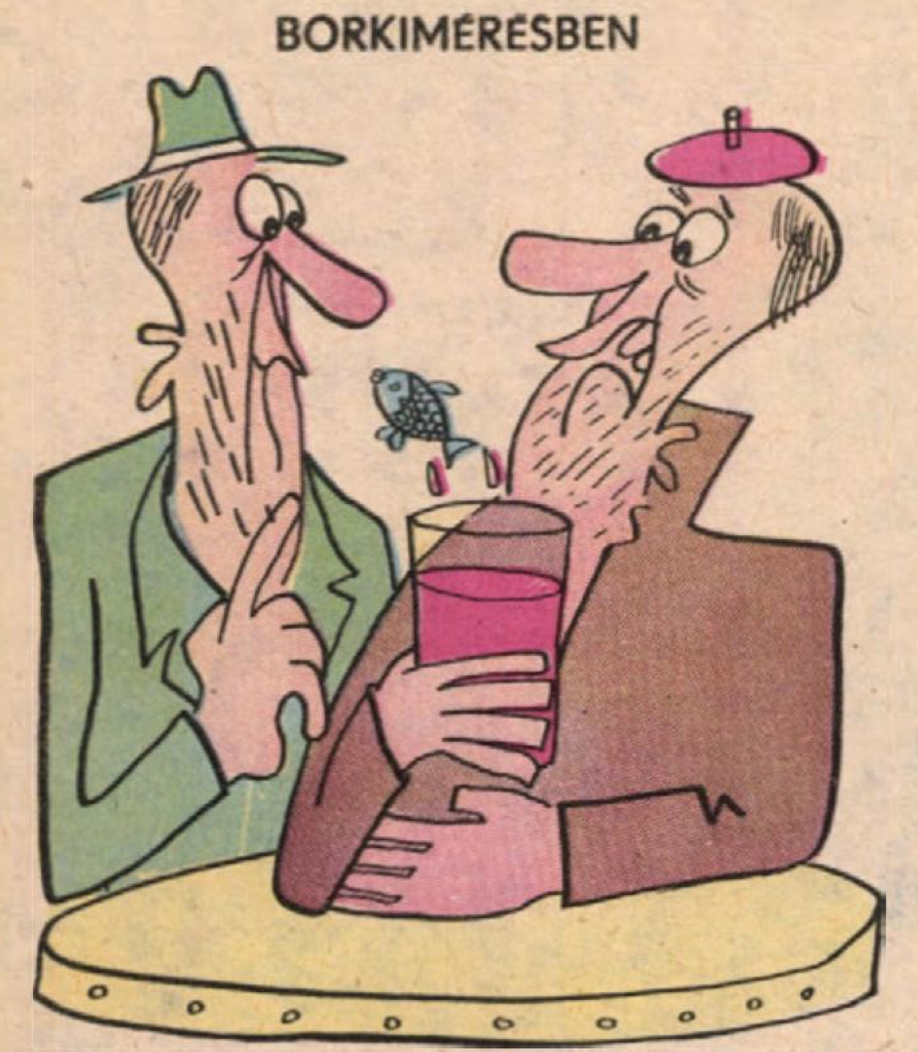
(Az „International Herald Tribune"-ból)

VETÉLYTÁRSNŐK

– A bíróság nekem ítélte a férjedet!

BORKIMÉRÉSBEN

– Ugye mondtam, hogy vizezik a bort!

Életérzések

Mostanában mindenféle életérzéseim vannak. Természetesen ezek teljesen modern, korszerű életérzések, méltók egy mai emberhez, aki ad arra, hogy ne nevezzék konzervatívnak, begyepesedettnek. A modern ember elidegenedett. Elidegenítik a filmek, modern regények, hogy a modern költészetről és az absztraktokról ne is beszéljek. Én már lassan a rokonaimtól, az ismerőseimtől, sőt magamtól is elidegenedek. Ennek bizonyítására felsorolom, hogy hányféle életérzésem szokott lenni:

KÖZÖNYÖS VAGYOK

Semmi sem érdekel! És nem érdekel senki! Engem nem lehet kihozni a sodromból és nem lehet lelkesíteni. Semmi közöm a világhoz, tőlem történhet bármi, engem nem izgat. Közönyömben odáig fejlődtem, hogy az sem érdekel, ha holnap a Föld eltér a pályájától és belezuhan a Napba.

Így ballagok az utcán, méla pofával, nagy világunalommal, lusta közönnyel, amikor egy pasi nekem szalad és a lábamra lép.

— Maga marha! — üvöltök rá. — Mit képzel, csak úgy, a lábamra lehet lépni? Szégyellje magát az ilyen, aki csak megy bele a világba és észre sem veszi, hogy mások is közlekednek az utcán.

Aztán folytatom közönyös sétámat...

MAGÁNYOS VAGYOK

Gyakran szakad rám a magányosság. Ilyenkor úgy érzem magam, mintha egy mély kútban élnék. Nincs társam, nincs, akihez szólhatnék. Összeroppant az egyedüllét. A magány kínzó gyötrelmét csak az értheti, akit már elkapott ez a modern életérzés. Egyedül, társtalanul élek a világban, keresek valakit, akivel megoszthatnám a fájó magányt. Rendkívül sokat tudnék még írni a magány problémájáról, de a két gyerekem állandóan rám mászik, a feleségem egyfolytában beszél, a sógornőm vicceket mesél és a telefon percenként cseng. Sajnos, az ember még magányosan sem lehet nyugodtan...

SZOMORÚ VAGYOK

Nem is szomorú! Búskomor! Elhatalmasodott rajtam a teljes letargia. Tulajdonképpen nem tudom, miért vagyok szomorú, de nem is az a lényeg. Ha a papírformát nézem, nem kellene szomorúnak lennem. Egy millióm van a takarékban, egyik gyerekem csodagyerek, a másik csak zseni, karrierem meredeken ível felfelé. És én mégis szomorú vagyok, pedig semmi okom nincs rá. De van-e annál elszomorítóbb, mint hogy az ember minden ok nélkül szomorú?

DÜHÖS VAGYOK

Ha nem is dühöngő fiatal, de dühöngő, fiatalos középkorú. A dühöngés rendkívül divatos életérzés. Dühös vagyok mindenre és mindenkire, olyan dühös, amilyen csak egy tőrőlmetszett beatnik lehet. És lázadok. Minden és mindenki ellen. Egy idő után aztán legfőképpen azért vagyok dühös, hogy miért kell nekem mindenképpen dühösnek lennem, és fellázadok, hogy nem lázongok tovább...

UNATKOZOM

Borzalmas unalmas az élet. Nem történik semmi. A lapok is üresek, érdektelenek. Közel-Kelet. Vietnam. Űrkutatás. Atomcsend és atomzaj. Kína. Sztrájkok. Börtönlázadás. Feldarabolta élettársát. Lezuhant egy repülőgép. Egyet meg lelőttek. Győzött a Fradi. Új magyar film. Lollobrigida újra jár. Új magyar tévé-játék.

És ez így megy nap mint nap, így múlik az idő eseménytelenül, szürkén, a langymeleg családi tűzhely tövében...

Aztán egy napon furcsa dolog történik:

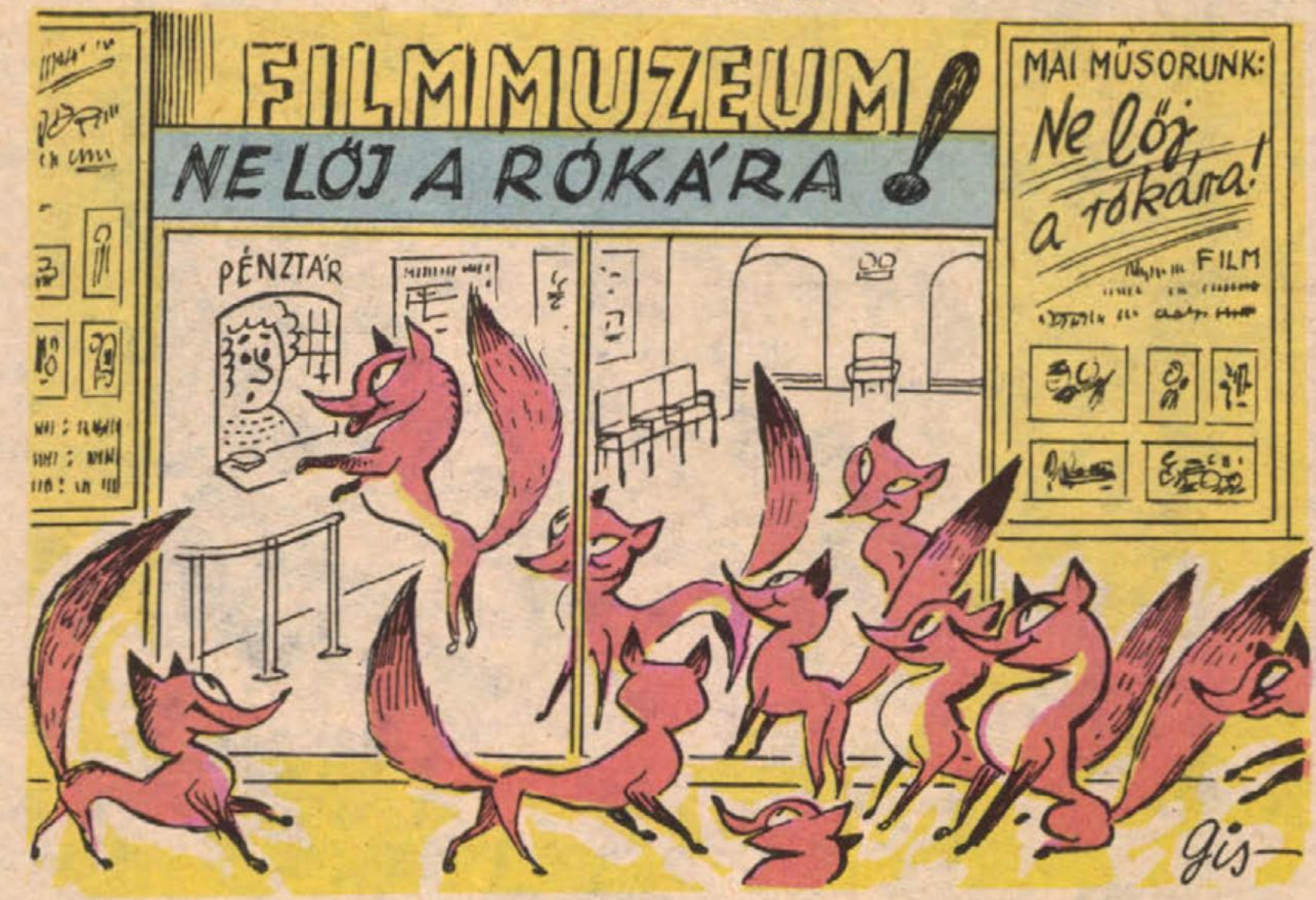
BOLDOG VAGYOK

Nem tudom miért. Talán a napsütés teszi, a zöldbe borult fák, a sok csinos nő. Nem vagyok sem közönyös, sem szomorú, nem lázadok és nem unatkozom. Ott egye a fene a modern, divatos életérzéseket. Én hagyományosan, avitt módon boldog vagyok, szárnyalni lenne kedvem, fütyörészni és megölelni az első járókelőt.

Ha jól mérem fel a helyzetem, akkor én elidegenedtem az elidegenedéstől...

Ö. F.

HÁLÁS KÖZÖNSÉG

– Kérek 130 darab jegyet

A DIPLOMATA

– Kérem, én nem politizálok!...

NEON — TRÜKK

Hogy milyen világváros lesz a villanyfényes Budapest, azt a minap láttam a televízióban. Részben maketten, részben a valóságban. A Belgrád rakparton, az épületek homlokzatán máris messzire fénylenek a hatalmas méretű neonreklámok: a MOGÜRT, a CHINOIN, a MALÉV, a VIDEOTON óriási fénybetűi. Számos hasonló fogja még követni őket és úgy gondolom, hogy mire a most épülő Duna-parti nagyszálló is lefelé ontja fényeit a vízre, a rengeteg neonreklám fent a magasban, fénygirlandként tündököl végig a Duna-parton. A fénybe borult esti Budapest üdítő tévé-képeit látva, nagy optimizmusomban már azt is elképzeltem, hogy a pesti Belváros keskeny utcáiban éppen úgy be-behajolnak majd egyszer a neonok az úttestre, akárcsak Bécsben, a Kärtner Strassén.

Engem azonban mégsem a kilátásba helyezett világvárosi fények töltenek el igaz örömmel. Másnak örülök én istenigazában! Az unalomig ostoroztuk az elmúlt évtizedben a hibás neonokat. Volt idő, amikor az illetékesek nem ígértek semmi javulást. Azt mondták: ez van, nem tudunk jobbat gyártani. Aztán volt idő, amikor az illetékesek azt ígérték, hogy nem lesz többé hibás neon, mert most már jobbat tudnak gyártani. A pesti neonok azóta is éppen olyan foghíjasan világítanak, mint annak előtte. Ha a magasból felém villog például három betű: „PAN", akkor ki kell totóznom, hogy vajon kapPANt, szapPANt, vagy esetleg PANtallót ajánlanak szíves figyelmembe, mert lehetetlen megállapítani, hogy elölről, hátulról vagy középről hiányoznak-e a neonbetűk.

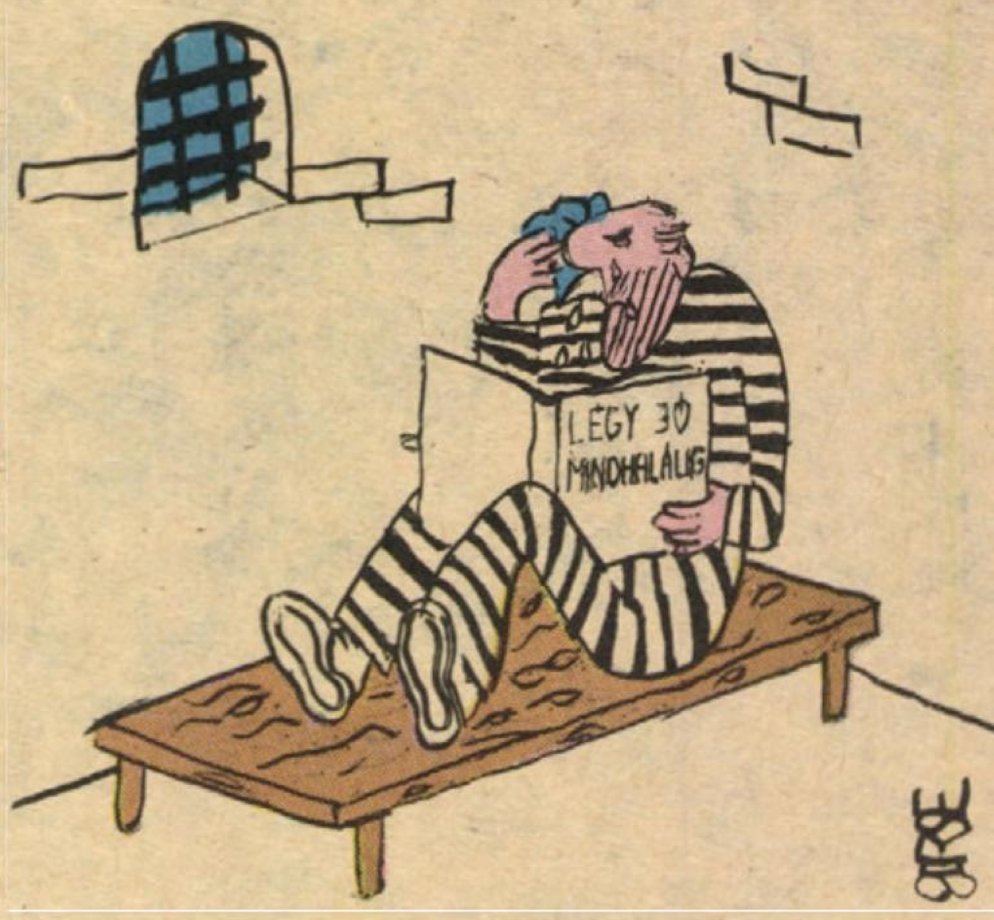
Nagyon megértem magamat, ha én most annak örülök istenigazában, hogy nem lesz többé hibás neon Budapesten. Ezt onnan tudom ilyen bizonyosan, hogy a televízió riportere megkérdezte az illetékest: mi lesz majd a teljes neonosítás idején a hibás neonbetűkkel? (Eddig nagyon gyakran találkozott velük a pesti járókelő.) Mi lesz, ha a Duna-parti neonbetűk egyikemásika elfelejt majd fényt árasztani, és a jövőben is annyi lesz a hibás neon, mint manapság? A válasz megnyugtatóan hangzott: nem lesz többé hibás neonreklám, mert ha akárcsak egyetlen neonbetű nem gyullad ki, azonnal kikapcsolódik a többi is.

Attól eltekintve, hogy ez a válasz pontosan úgy hatott rám, mintha azt mondanák, hogy csak az nem követhet el hibát, aki nem dolgozik, nekem mégis nagyon tetszik ez a neontrükk. Rendkívül egyszerű és praktikus. Így csak a teljes fényárban úszó neonblokkokat lehet majd látni, de nem lehet látni a teljesen kikapcsolt hibás neonreklámokat. Ha pedig a hibását nem lehet látni, mert sötét marad, akkor nincs is hibás neon.

És ha akarjuk, többé nem lesz se hibás cipő, se hibás textiláru, se hibás bútor, és semmiféle más hibás termék, csak úgy kell tenni, mint a neonnal. Ki kell kapcsolni a selejtet, minden iparágban.

Földes György

ÉRZÉKENY LÉLEK

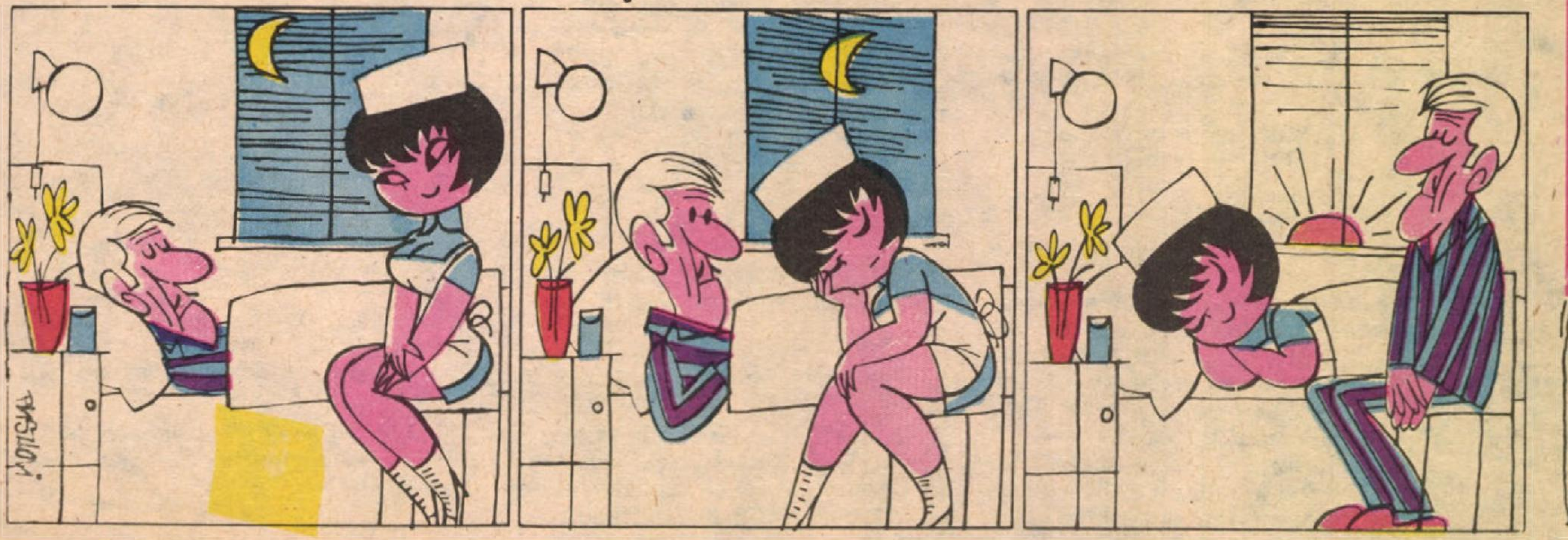
FELELŐSSÉGREVONÁS

– Hogy mondhattad az értekezleten, hogy rossz vezető vagyok?

JUCIKA és az udvarias beteg

Pusztai Pál rajza

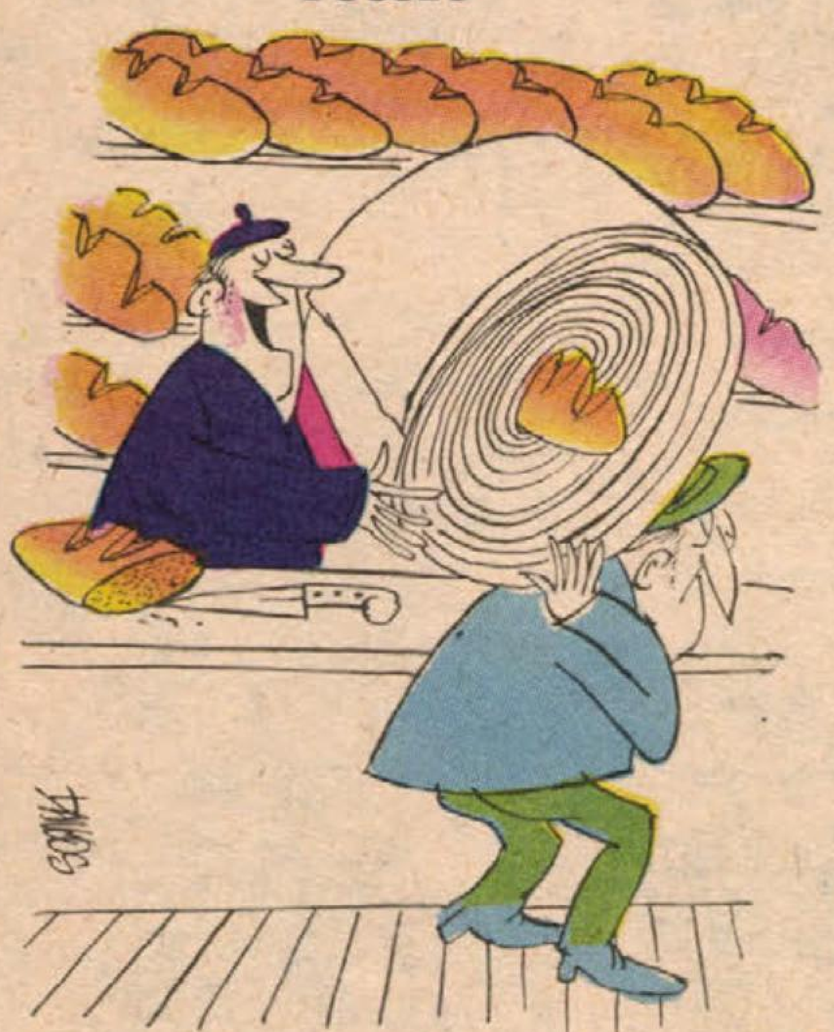
AMERIKAI SPORTHUMOR

Az egyik kisvárosban rövid üldözés után elfogtak egy fiatal ámokfutót. A rendőrtiszt fejcsóválva mondta a fiatalembernek:

– Maga nagyon lassú, fiam! Hogy jutott eszébe ámokot futni?

BOSSZÚ

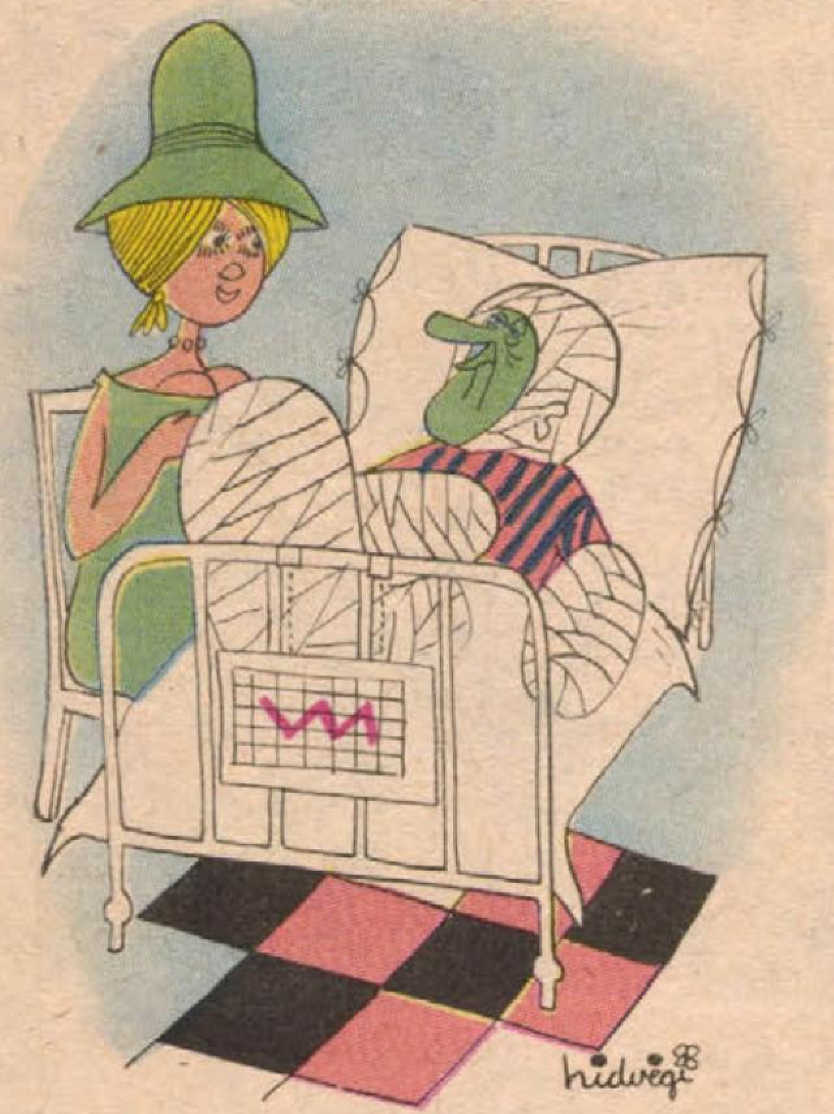
– Panaszkodtak, hogy kevés papírt adunk, hát most vigye...

A NAGY FŐNÖK CSATABÁRDJA

– Úgy tesz, mintha elásná!

ÉRDEKLŐDÉS

– És mondd, Jenő, különben hogy utaztatok?

PERSPEKTÍVA

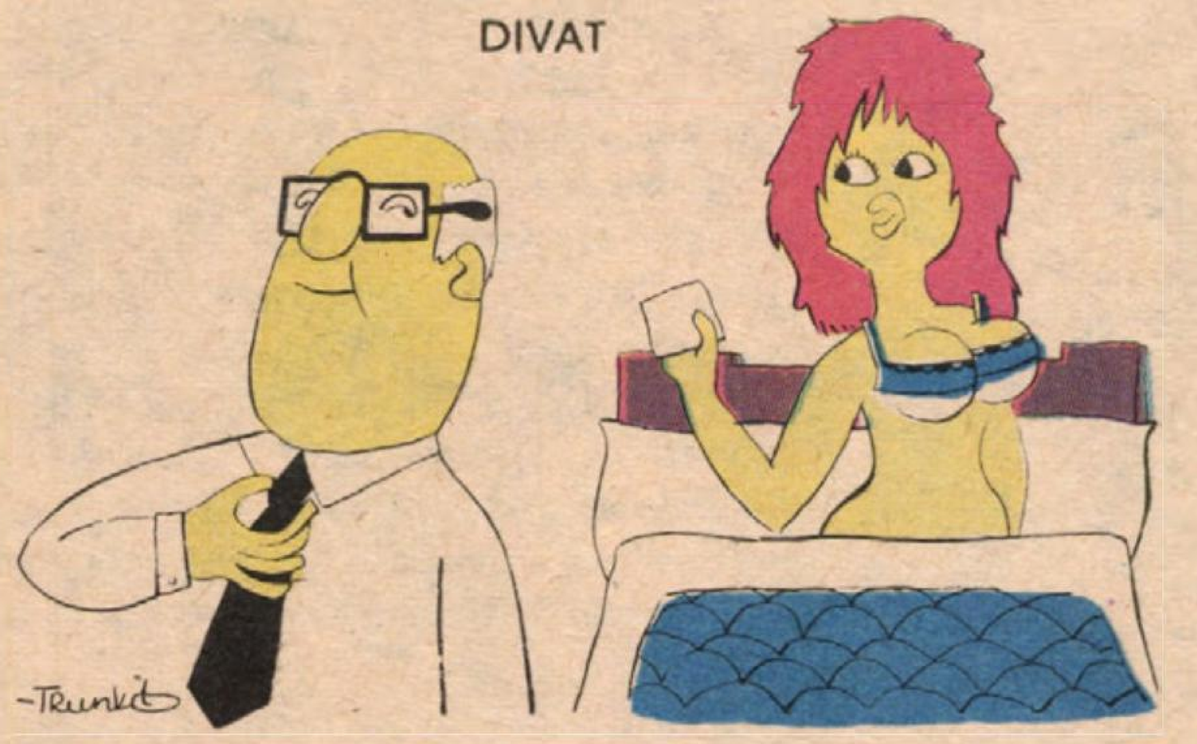

– Arra még van üres hely...

ŐSZINTESÉG

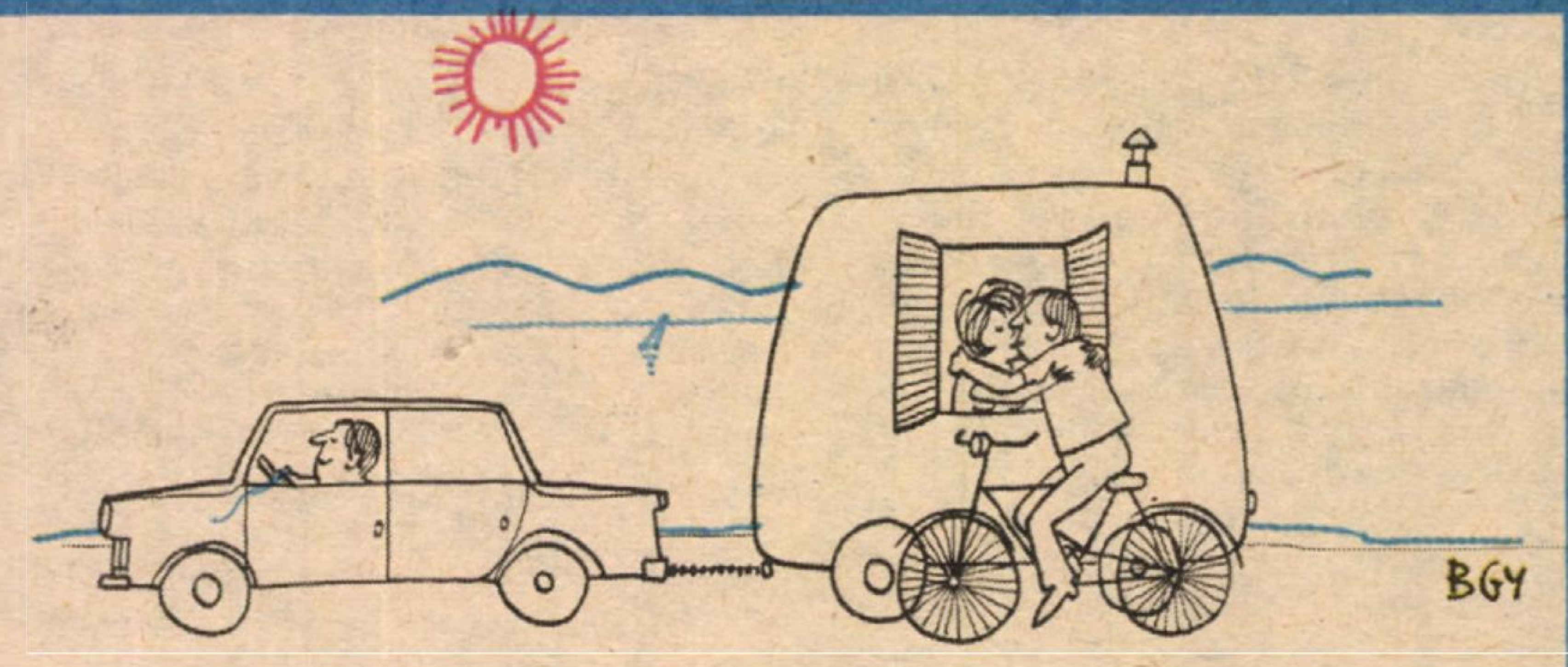

DIVAT

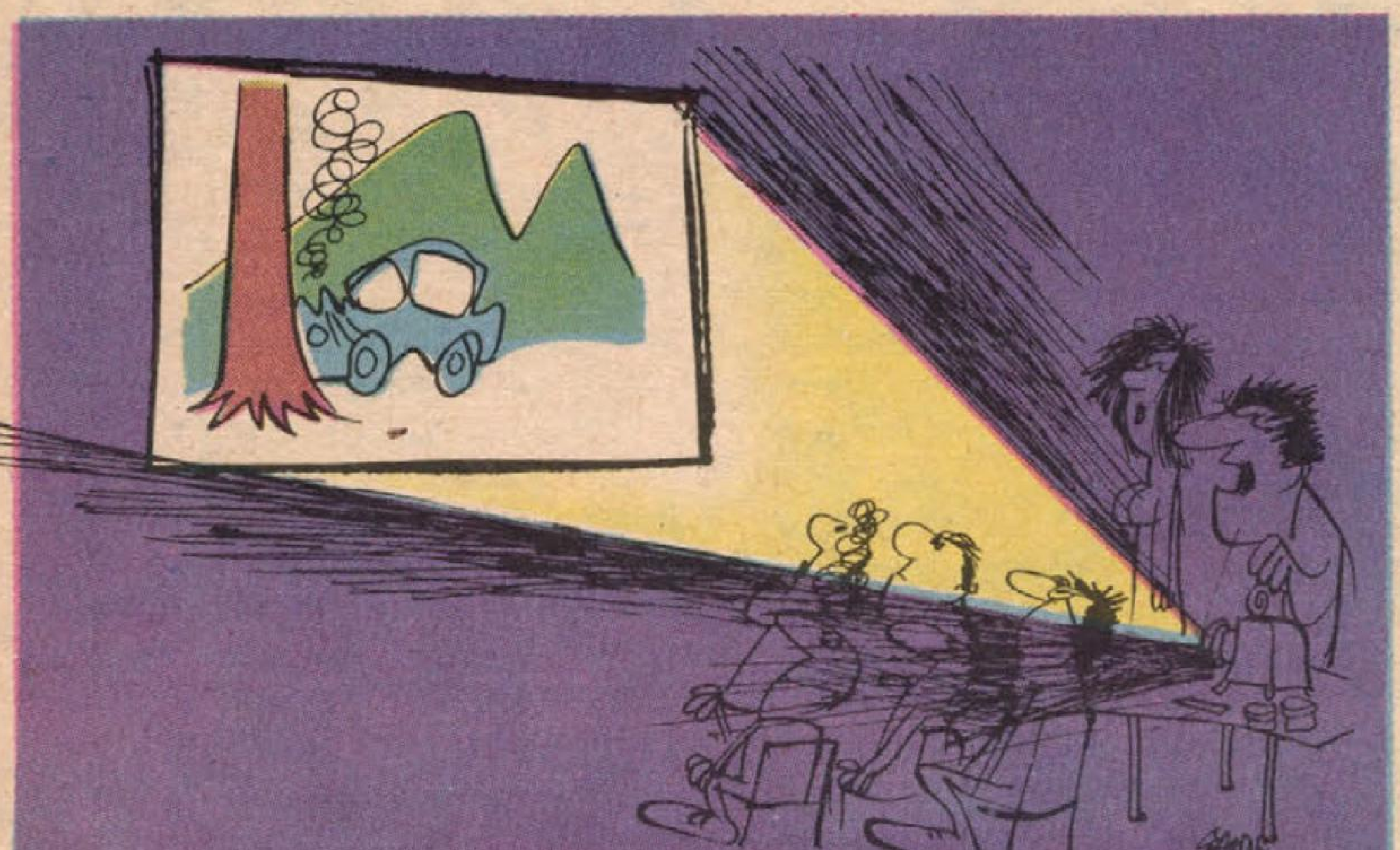

– Őrizze meg a sorszámát. Ön is részt vesz a sorsoláson...!

TAVASZI TÚRA

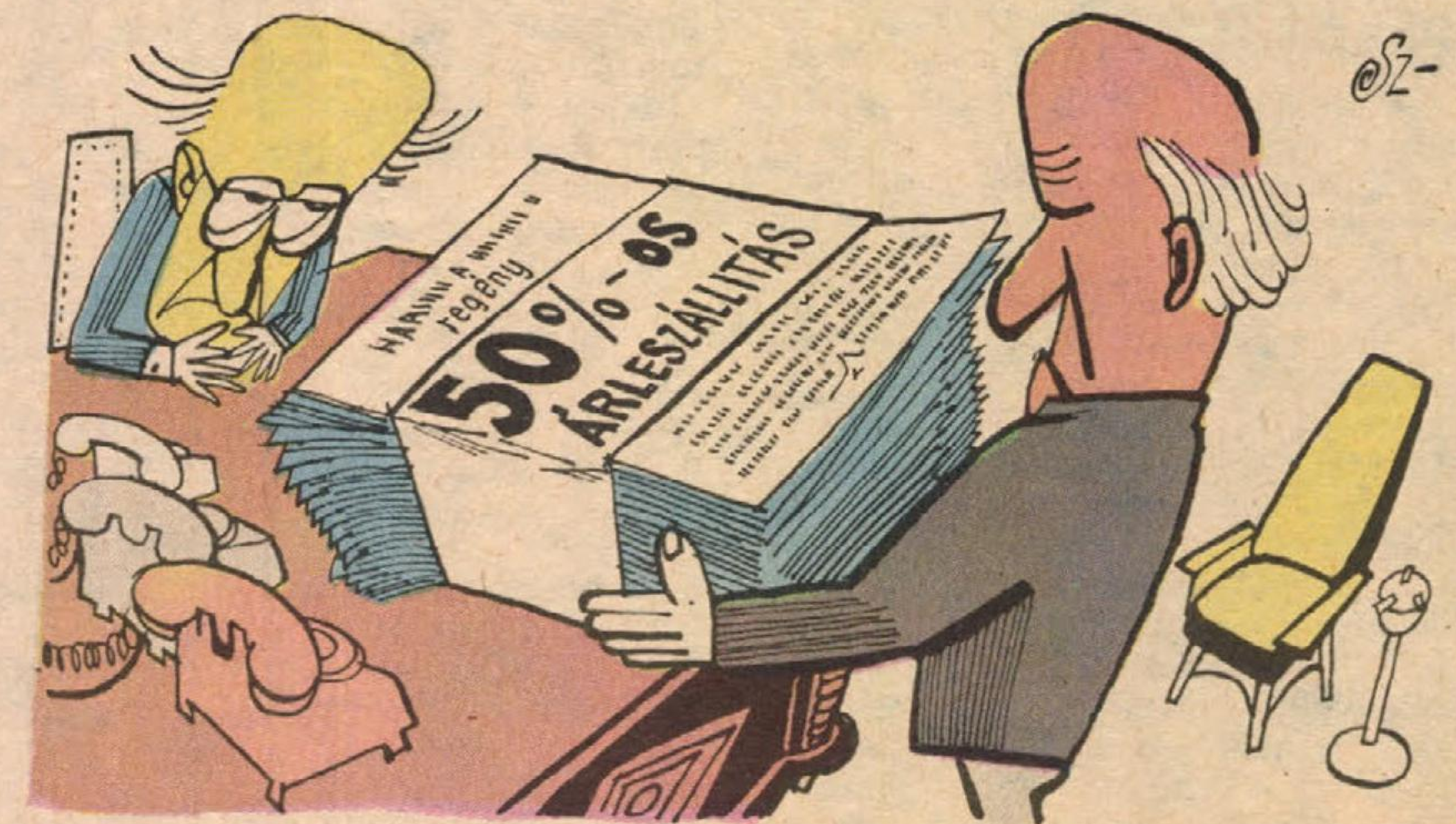

ÚTIBESZÁMOLÓ

– Ezen a gyönyörű tájon több napra megálltunk...

ELŐRELÁTÓ ÍRÓ

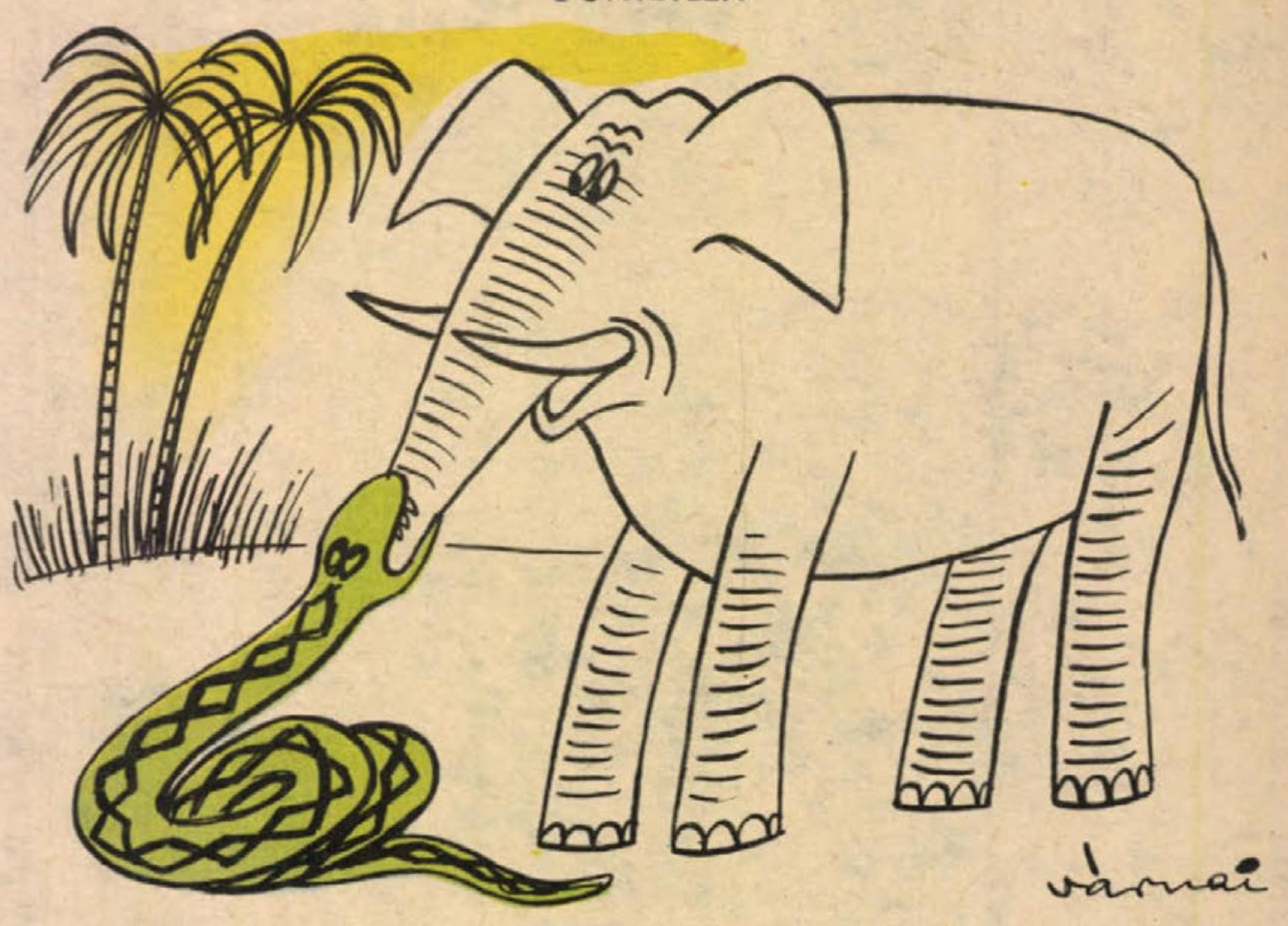
– Elhoztam az új regényem kéziratát!

VALAHOL KELETEN

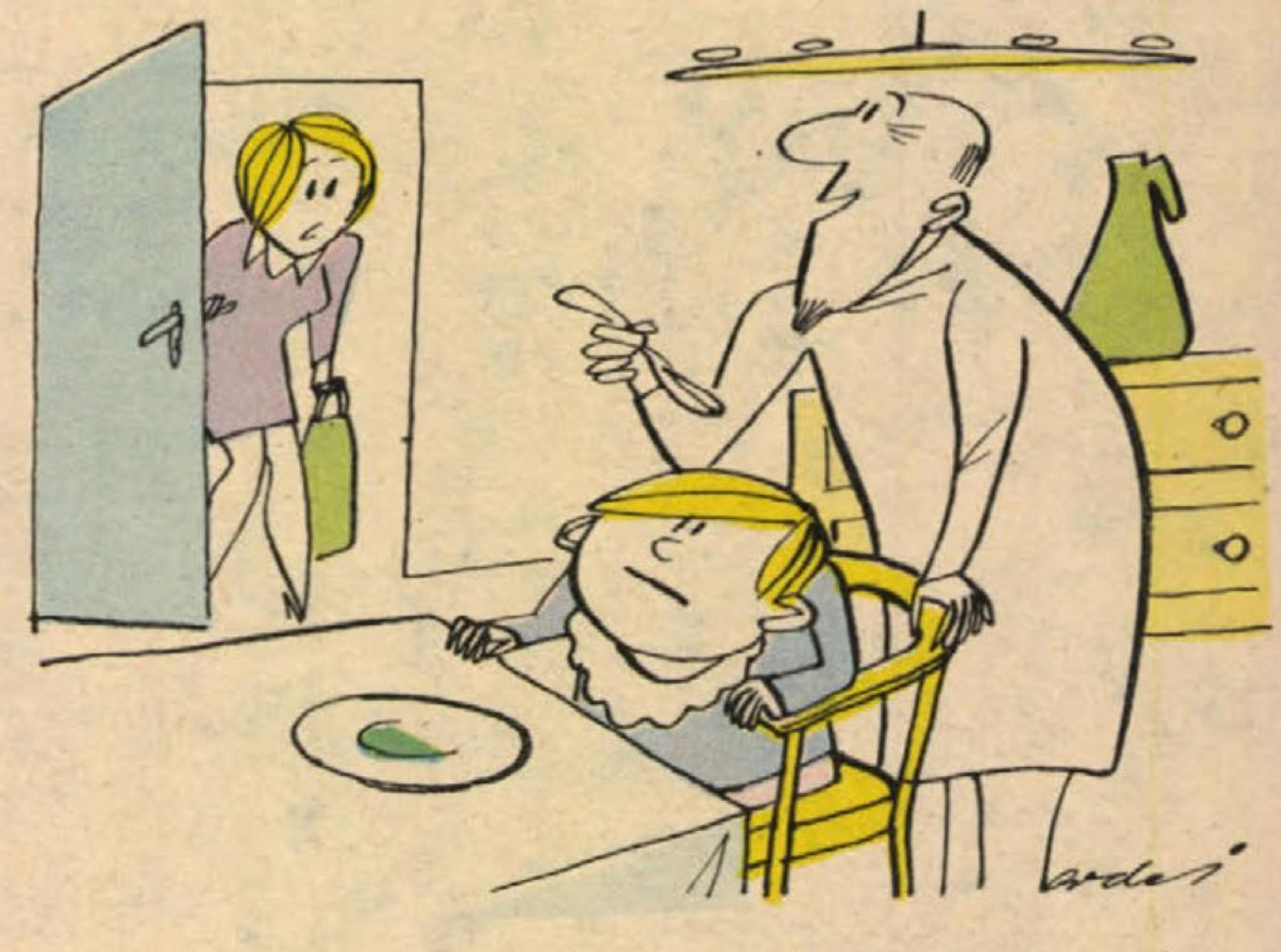
– Uraim, megkezdhetjük az olajkitermelést, a csöveket már felállítottuk!
(A moszkvai „Krokodil"-ból)

DÖNTETLEN

KIBERNETIKUS APA

– Drágám, sikerült a parajt betáplálni a gyerekbe...

TALÁLKOZÁS AZ ISMERETLEN OLVASÓVAL:

KÖZÖS KÖZLEMÉNYÜNK

Dr. Egyed Bélánál szegényebb lettem egy ismeretlen olvasóval, de gazdagabb egy kedves ismerőssel és vallom: kitűnő cserét csináltam. Egyed doktor a Központi Baleseti Rehabilitációs Intézet vezető főorvosa, a Magyar Népköztársaság kiváló orvosa, több magyar és egy magas szovjet kitüntetés birtokosa. De erről elég enynyi! Márcsak azért is, mert az orvosi etika szerint a sajtóban orvost dicsérni kifejezetten tilos! Elmarasztalni szabad, mert ezt nem minősítik meg nem engedett reklámnak. Ha dicsérem, talán még az a vád is érne, hogy reklámot csinálok a baleseteknek. Az intézetben ugyanis a balesetek következtében rokkanttá váltakat kezelik és teszik újra a munkára alkalmassá.

Amikor becsengettem Egyed főorvoshoz, meglepetésemre egy kollégát is találtam nála: Csatár Imrét, a Magyar Nemzet munkatársát. A história mindennapos: eltörött egy vízcső a házban. Kijöttek a szerelők, elzárták a főcsapot és eltávoztak, mondván, hogy majd az ünnep után megjavítják a hibát. A nagy bérház két napra víz nélkül maradt volna, ha Egyed doktor és Csatár Imre akcióba nem lép. Felhívták a körzeti HKI-t. Itt közölték velük, hogy ők „emberekkel nem foglalkoznak". Ez azt jelenti, hogy bejelentést csak a házfelügyelőtől fogadnak el, aki szintén ember, de legalább kebelbeli. A házfelügyelő azonban nem intézkedett. Újabb kórtelefonok, míg végre dr. Egyed Béla kapcsolatot talált N. Szabó Andrással a XIII. kerületi HKI központban, aki hajlandó volt emberekkel is foglalkozni. Közben megkérdezte:

— Nem rokona véletlenül Egyed Antal szegedi számtantanárnak, aki annak idején a gimnáziumban tanított?

Hadd derüljön most fény egy kegyes hazugságra: Egyed doktor nem rokona a — nyilván kiváló — matematikatanárnak, de a szorongatott helyzetre való tekintettel, igent mondott. És nem hiába! N. Szabó András azonnal intézkedett. Előbb azonban sietett kijelenteni: nem az újságíró miatt teszi, mert azokat nem szereti. Csupán szépemlékű rokona kedvéért küldi ki azonnal a szerelőket. Hamarosan már vígan csordogált a csapokból a víz, köszönet érte egy jeles pedagógusnak és egy öregdiák kései hálájának...

Azért mi nem vizet ittunk. Jóféle olasz Gancia mellett dicsértük és bíráltuk a Ludas Matyit. Én bíráltam, vendéglátóm dicsért. Pontosan úgy éreztem magam, mint az éltes hölgy, aki szerényen, így utasítja el kérőjét: „Öreg vagyok én már a tánchoz" és alig várja, hogy megcáfolják. Szerencsémre Egyed doktor megvédte a Ludas Matyit. Azután kitűnő kávéval, majd még kitűnőbb székely anekdotákkal kedveskedett. Sajnos, ezeket a hazai nyomdafestékek szemérmessége miatt nem adhatom tovább. Viszont elmesélhetem Egyed doktor egy kedves történetét, melynek főszereplője a nemrégen elhunyt Széchenyi Zsigmond, a híres vadász és Afrika-utazó. Egy ízben, afrikai útja előtt, eltörött filmoperatőrjének a lába. Így került Egyed doktor intézetébe és azt kérte, hogy a törött végtagot az indulásig mindenképpen reparálják meg. Közben beszélgettek, majd természetesen a politikára is sor került. Széchenyi sietett kijelenteni, hogy ő a népi demokrácia rendíthetetlen híve. Egyed doktor talán kicsit csodálkozó arcot vágott, hiszen egy grófi család tagjától ritkán hall az ember ilyen hitvallást.

— Nézd öregem — mondta Széchenyi —, életemnek egyetlen szenvedélye van: a vadászat. Régen, ha vadászni támadt kedvem, behívattam a birtokom intézőjét, és megkérdeztem, hogyan állunk pénzzel. Kiderült, hogy fel kell venni kölcsönt a jövő évi termésre is, mivel egy afrikai vadászat nem olcsó szórakozás. Aztán hetekig kellett járni a fegyverkiviteli engedélyekért, vízumokért, egyebekért. Most? Jön a múzeum igazgatója és azt mondja: „Zsiga bácsi, ki kellene ugrani Afrikába, lőni két zebut, egy orrszarvút meg ami akad. Itt az útlevél, itt vannak a jegyek, itt a pénz és a kiviteli engedélyek. Ha kedved van, holnap mehetsz." Hát hogyne lennék ennek a rendszernek a híve?

Most látom, hogy telik a papír, pedig nem adtam tovább azt a kedves történetet, amikor a klinika dolgozói az ötvenes években népnevelni mentek és Ceglédbercelen futballmeccset játszottak a helyi nagyválogatottal. A meccs után — melyen Egyed doktor a párttitkár utasítására, balszélsőt játszott — az egészségügyiek csapatát egyenesen a legközelebbi körzeti orvosi rendelőbe vitték ápolásra. És nem mondtam el a beteg történetét, aki egy miniszterhelyettesre hivatkozva akart magának előnyöket kicsikarni és akkor lepődött meg, amikor Egyed doktor előtte hívta fel a magas rangú protektort és csak úgy, pertu közölte vele, hogy még a saját rokonával sem tesz kivételt. Kiderült, hogy a miniszterhelyettes is ekkor hallott először az új rokonról.

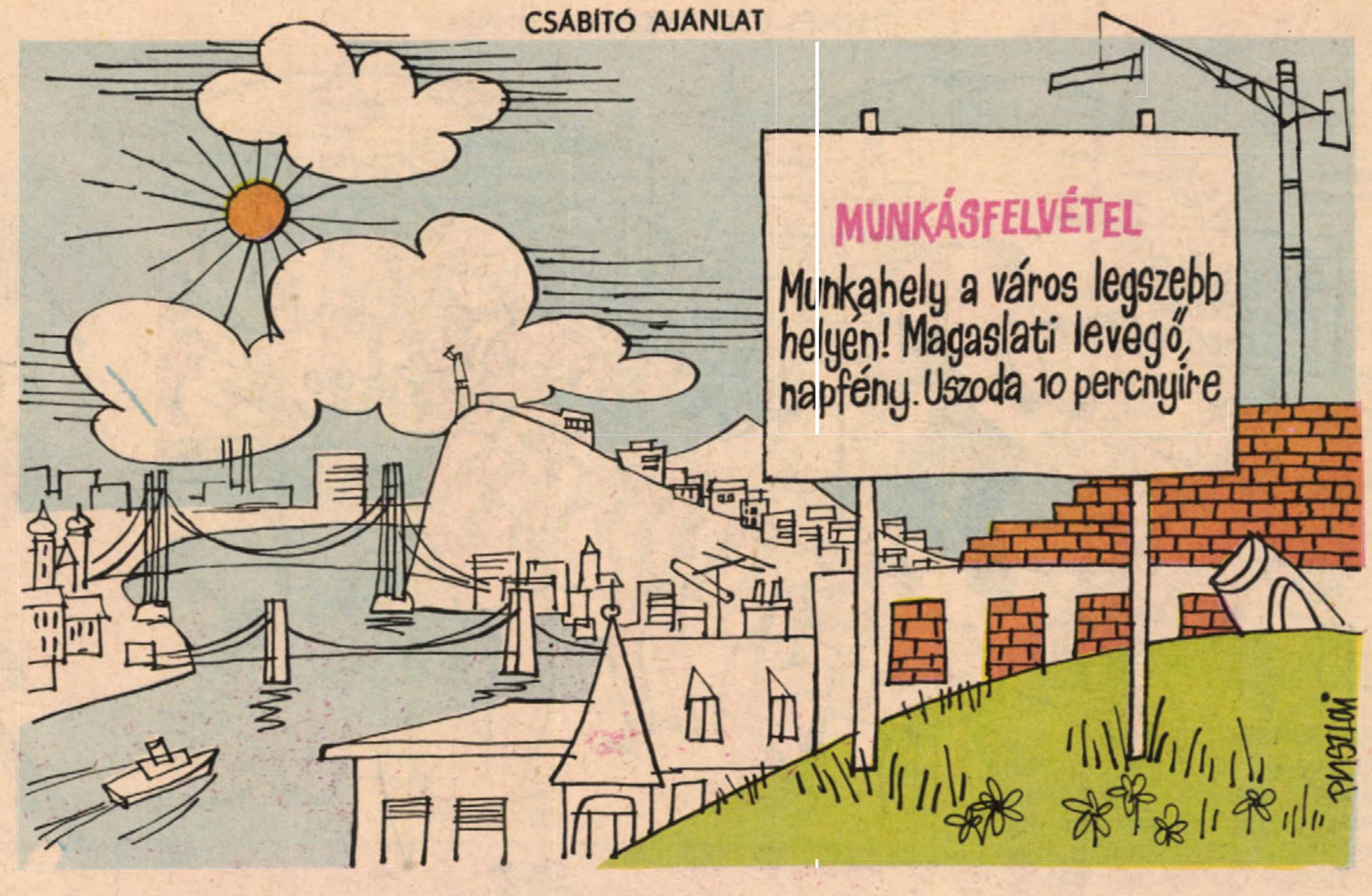
Lenne még történet, de a hely véges, így csak arra szorítkozom, hogy leírjam közös közleményünket, mely szerint az ismeretlen olvasó és az ismeretlen újságíró találkozása a teljes nézetazonosság jegyében, meleg baráti légkörben folyt le és mindkét fél kifejezte azon véleményét, hogy az ilyen találkozások erősítik a lap és az olvasók barátságát. Úgy legyen...

FÉRFIDIVAT

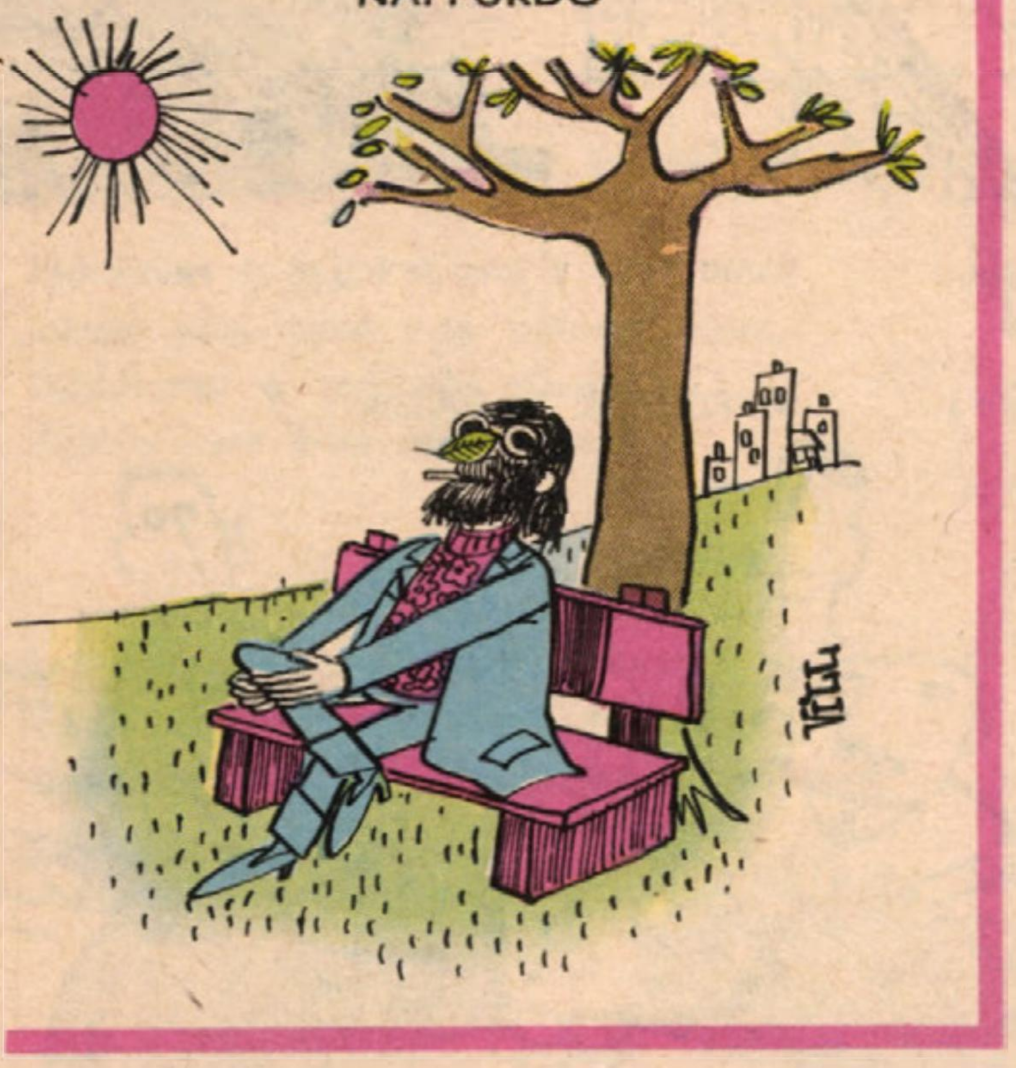

– Ó, csak egy kis egyszerű délutáni ruha...

CSÁBÍTÓ AJÁNLAT

NAPFÜRDŐ

AZ ÍRÓ FIA

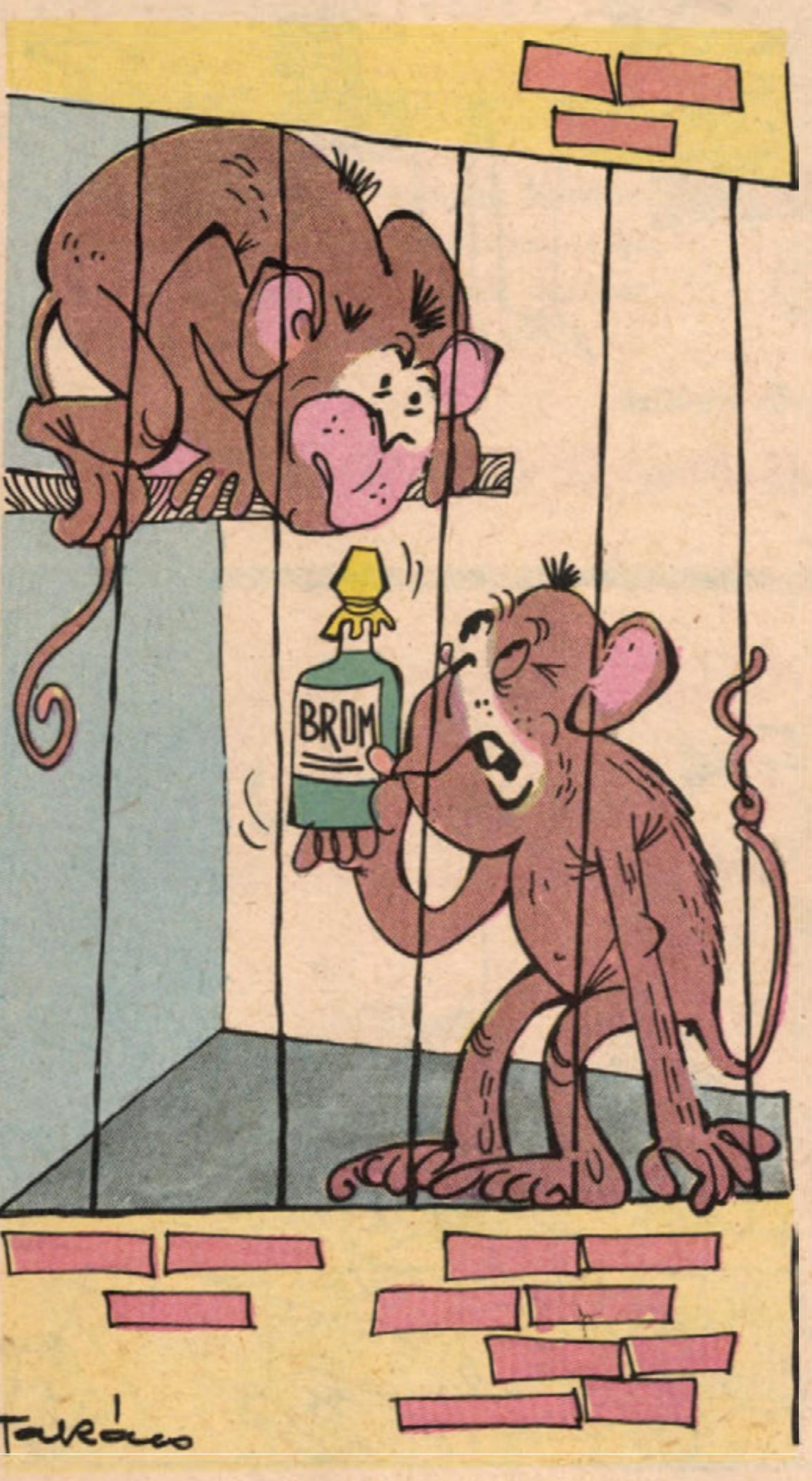

– Megállj, apu, ha megnövök, kritikus leszek!

SZELLEMI MUNKA

ÁLLATKERTI SZEZON

– Jönnek a látogatók, vegyünk be egy kis idegcsillapítót!

KÖLTŐI LÉLEK

Bélával elvégeztettem egy bizonyos munkát. Mehettem volna idegenhez is, de Béla jó ismerősöm. Benne jobban bíztam. A munka elkészült. Álmodni sem lehetett volna szebbet, jobbat. Több mint másfél óra energiát, fizikai, szellemi erőfeszítést fektetett bele ebbe a munkába. Ma, amikor az átlagos emberi életkor 70 év, másfél óra igen jelentős időnek számít. Kertelés nélkül Béla kökénykék szemébe néztem, és érces hangon megkérdeztem:

— Jó barátom vagy, meg minden. De ezt ingyen nem kívánhatom tőled. Mondd meg, mivel tartozom?

Egyetlen merész mozdulattal előrántottam a pénztárcámat, és Béla ajkára meredtem. De Béla hallgatott. Ekkor erélyesen az asztalra csaptam:

— Nem vagyok kapitalista. Nem zsákmányolhatlak ki. Az elvégzett munkáért munkadíj jár. Azonnal közöld velem, mit fizessek?!

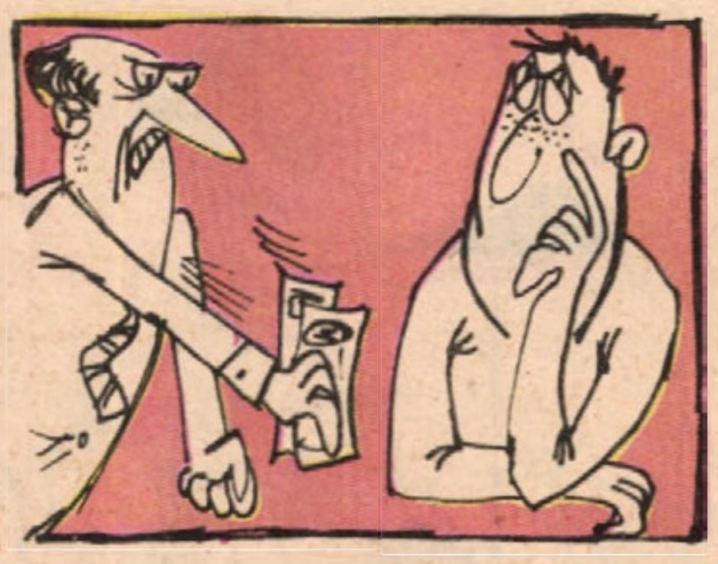
Béla révetegen nézett maga elé, és halkan dünnyögte:

— Milyen szép tavasz van. Ilyenkor megújul a természet. Nyílik a jáncit. Órákig tudok gyönyörködni egy szál virágban. A természet csodája. Varázslat. Erről nem lehet prózában beszélni, csak versben.

Kigomboltam a nyakamon az inggallért, mert úgy éreztem, nagyon szorít:

— Béla! Innen addig el nem mész, amíg ki nem fizettelek. Hány froncsival tartozom?

Béla gyengéden megsimogatta homlokom:

— Barátom vagy. Becsüllek, tisztellek. Nem fogok veled pénzről tárgyalni. Beszéljünk másról. Annyi téma van a világon. Nekem Apollinaire a kedvenc költőm. És neked?

— Csokonai Vitéz Mihály — ordítottam céklapirosan. — És most add ide a kezed, tessék egy százas. Elég lesz? Rendben vagyunk?

Béla az asztalra ejtette a bankjegyet.

— Nézd. Ez a százas nem olyan, mint egy fáradt pillangó az őszi alkonyatban? Annyi minden jár a fejemben. Sokszor csukott szemmel megyek az utcán, s elgondolkodom, mi is az emberi lét értelme? Mivégre is vagyunk itt a földön?

Egy pillanatra átvillant bennem, hogy ezt a munkát egy idegen száz forintért is elvégezte volna, de aztán ráparancsoltam Bélára:

— Márpedig innen addig ki nem teszed a lábad, amíg el nem fogadod ezt a kétszáz forintot a munkádért!

Erőszakkal belegyűrtem a pénzt a zsebébe, aztán elkaptam a gallérját és az ajtóhoz vezettem Bélát.

— Most már elmehetsz!

Béla fájdalmasan csak enynyit mondott:

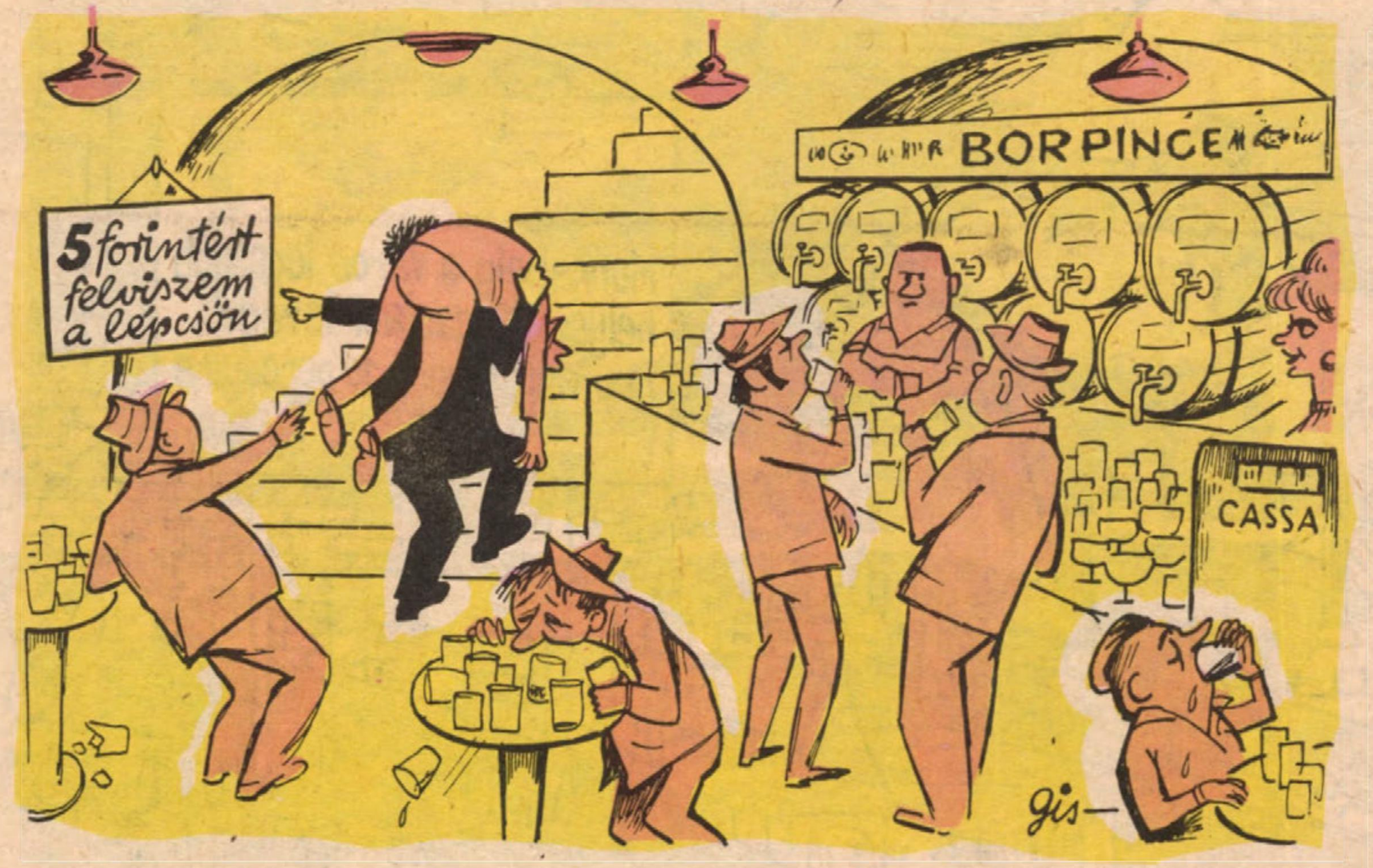
— A mi barátságunk többet ér bármilyen pénznél.

Aztán lehajtott fővel elment.

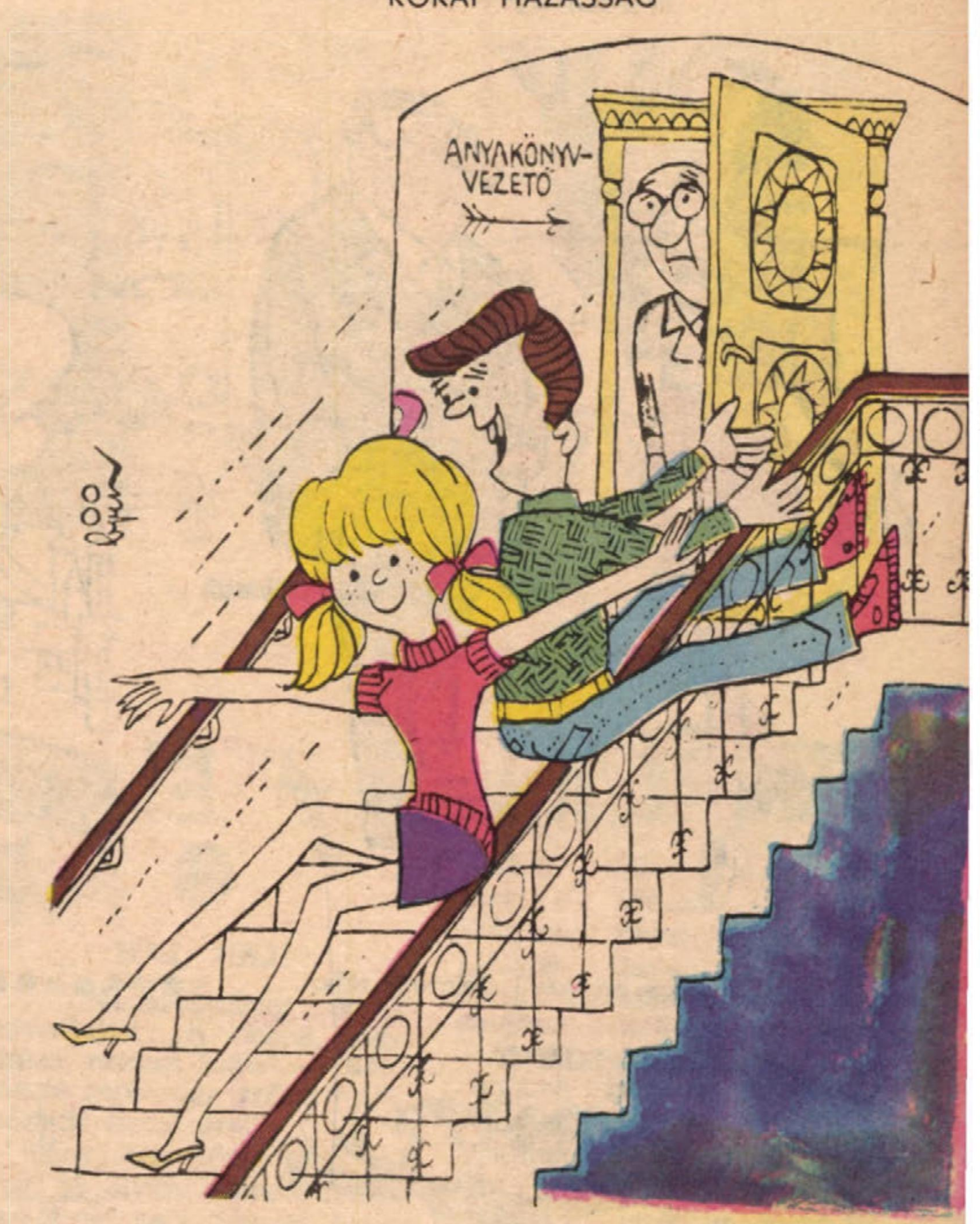
A napokban egy társaságban visszamondták nekem, hogy Béla azt terjeszti rólam, zsugori fráter vagyok. Kétszáz forinttal kiszúrtam a szemét olyan munkáért, ami még háromszázzal sem lett volna megfizetve. S kerüljem el őt messzire az utcán, mert úgysem hajlandó nekem visszaköszönni...

Galambos Szilveszter

ELELMES ÜZLETEMBER

KORAI HÁZASSÁG

AKI MINDENKINEK BEOLVAS

Irigykedve hallgatom a nyaralóban újdonsült ismerősömet, aki azt állítja, hogy ő a vállalatnál mindenkinek meg meri mondani a véleményét.

— Mindenkinek! — sóhajtom vágyakozva. — Hajaj, nehéz ügy az! Egy életre haragost szerezni?

— Mit számít az — hetvenkedik —, ha az igazságról van szó! A múltkor is azt mondtam a kereskedelmi főosztályvezetőnek, hallja maga...

Nem is ismétlem, miket vágott ismerősöm az illető főosztályvezető fejéhez, szinte sírva fakadtam, ahogy a magam slemilségére gondoltam. Hogy lekapott nemrégen is a portás, mert kicsit hangosabban csaptam be a kaput, csak álltam és esetten hallgattam. Ha visszaszájalok, többé talán be sem enged. A takarítónő is veszekszik velem, mert mire jön, nem takarítom ki eléggé a szobát! De nem lehetett viszszabeszélni, állítólag az osztályvezető titkárnője hozta be. Jaj, és hogy az a titkárnő is milyen ember! Félelmetes, pedig egyszer csak meg kellene neki mondani, néha visszaköszönhetne! Aztán itt van maga az osztályvezető! Az már nem is ember, valóságos ördög! Tegez, nekem meg magáznom kell! Az

anyámat olyan bizalmas szituációban emlegeti, hogy belepirulok, ahelyett, hogy a saját anyjára terelném a szót. Pedig a szocialista demokrácia kötelmei mást írnak elő, mint ahogy ez az ismerősöm is harsogja:

— Élni kell a szocialista demokrácia lehetőségével, barátom, élni! Csak velem próbálna valaki fölényeskedni, nagyképűsködni, basáskodni a vállalatnál, velem, majd megtudná, mi a magyarok istene!

Micsoda szókimondó, gerinces ember, önérzetes jellem, vélem, mennyire más, mint én, a nyavalyás kis irodakukac, de azért kissé ingerkedve mondtam neki:

— Szép, szép, de azért arra kíváncsi lennék, alkalomadtán az igazgatónak is beolvasna-e?

Egy pillanatra zavarba jön, majd ötölni-hatolni kezd.

— Mindez izé, technikai kérdés, mert... mert...

Diadalmaskodva vágtam közbe:

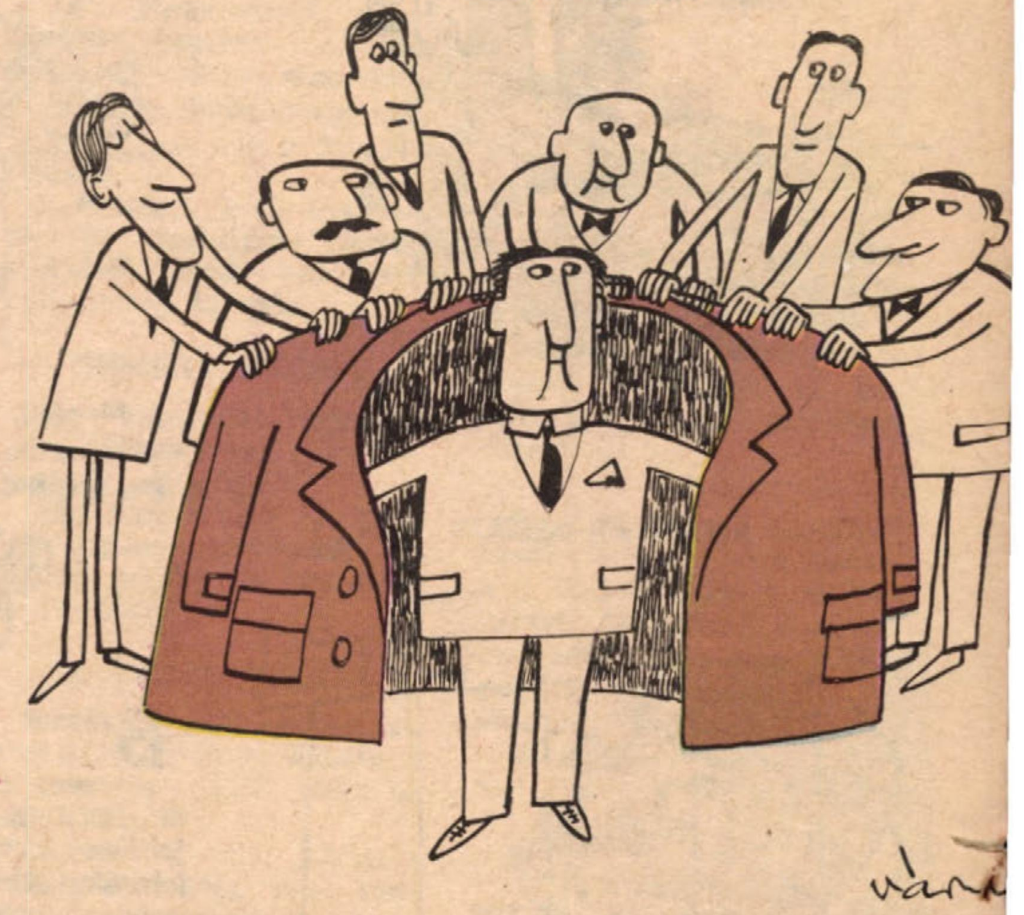
— Technikai kérdés! Ugyan, neki egyszerűen nem mer.

De ő letorkolt:

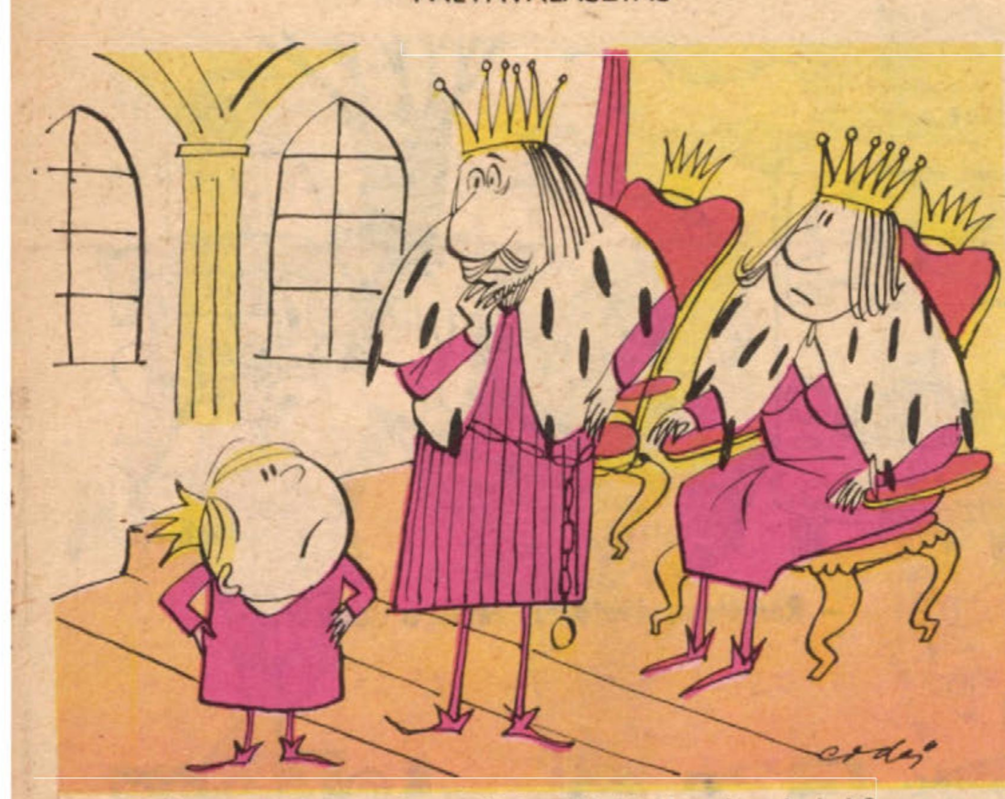
— Persze, hogy technikai kérdés! Elvégre magamnak hogyan olvassak be?

Nagy S. József

A FŐNÖK KABÁTJA

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Mi lenne, ha vállalati kiskirálynak adnánk?

FONTOS EMBER

CSALÁDI RÍMEK

HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓ

Húszéves frigyünket, amely számomra
olyan volt, mint egy bolond álom,
tekintettel a tomboló sikerre,
újabb húsz évre prolongálom...

ÍGÉRETES TEHETSÉG

Legidősebb fiam költőnek készül,
(a költészet vonzza és igézi)
egyelőre ott tart – kezdetnek nem rossz –,
hogy a könnyű műfajt már lenézi...

ROKONI EBÉD

Két nyiszlett fasírt – ez volt minden,
ami a konyháról elénk kikerült,
de felgyújtották minden csillárt,
s az ebéd ezért f é n y e s e n sikerült...

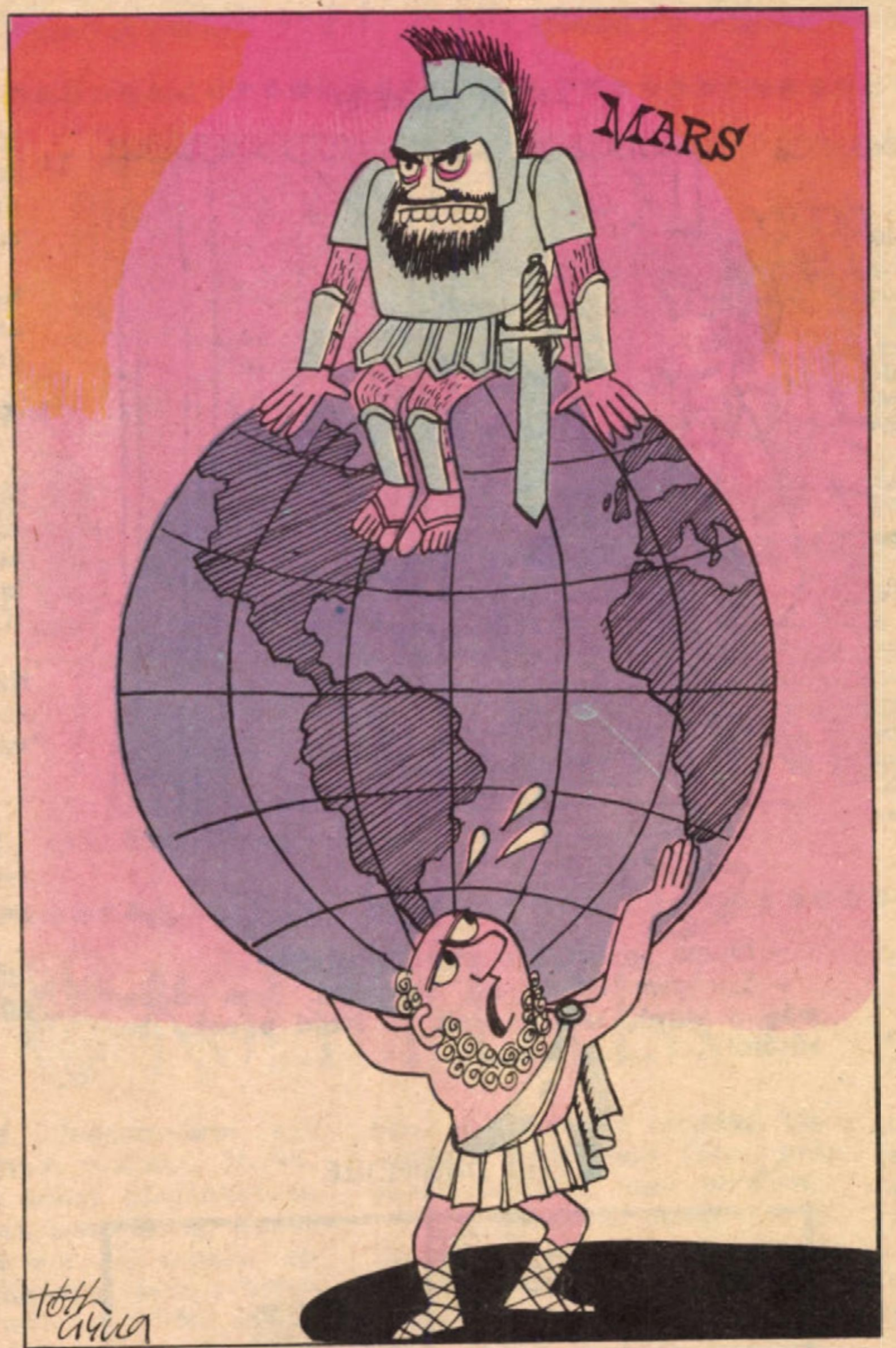
NÉNIKÉM

Egy görlcsoportban táncolt lánykorában,
e ténynek rámnézve van némi kéje,
mert én vagyok az, akinek valóban
táncosnő volt a drága nénikéje...

Szilágyi György

NEHÉZ TEHER

– Hallja, ideje, hogy elhagyja a Földet!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Mondd, értesz te sajtóügyekhez?

— Miről van szó?

— Egy újságíró a ruhatárban úgy pofon vágott, hogy kiugrott az állkapcsom. Mit csináljak?

— Sima ügy. Kérj helyreigazítást.

A rokonok lehangoltan állják körül a haldokló nyugdíjas tehenész ágyát, az asszonynép kisírt szemét nyomkodja. Öreg felesége angyali gyöngédséggel simogatja a kezét.

— Drága jó uram, mondja mög, mi az utolsó kívánsága?

A tehenész fölülni próbál és síri hangon szól:

— Szeretnék möggyógyulni.

Kati, a menyasszony, egy kicsit csüggedten közli nagynénjével:

— Péntekre tűztük ki Bélával az esküvőt. Mit gondol Krisztina néni, jelent ez szerencsétlenséget a házasságban?

— De még mennyire, kicsim! A péntek sem kivétel!

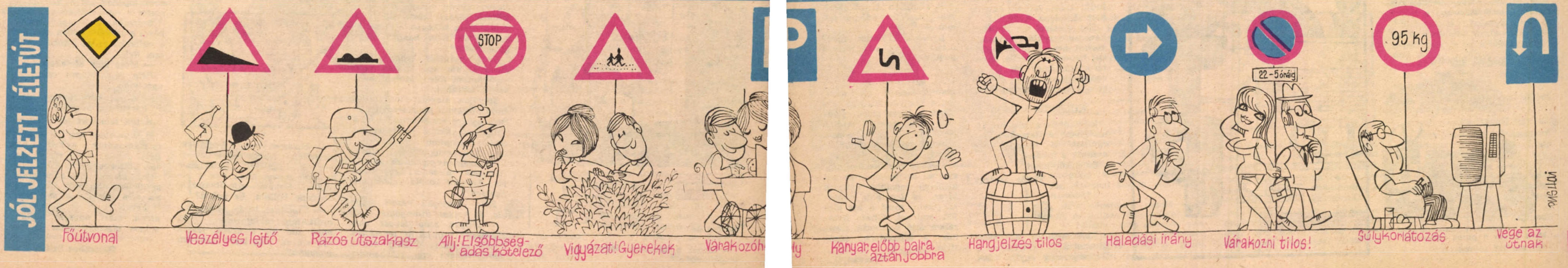

A bíróság előtt áll a szélhámos.

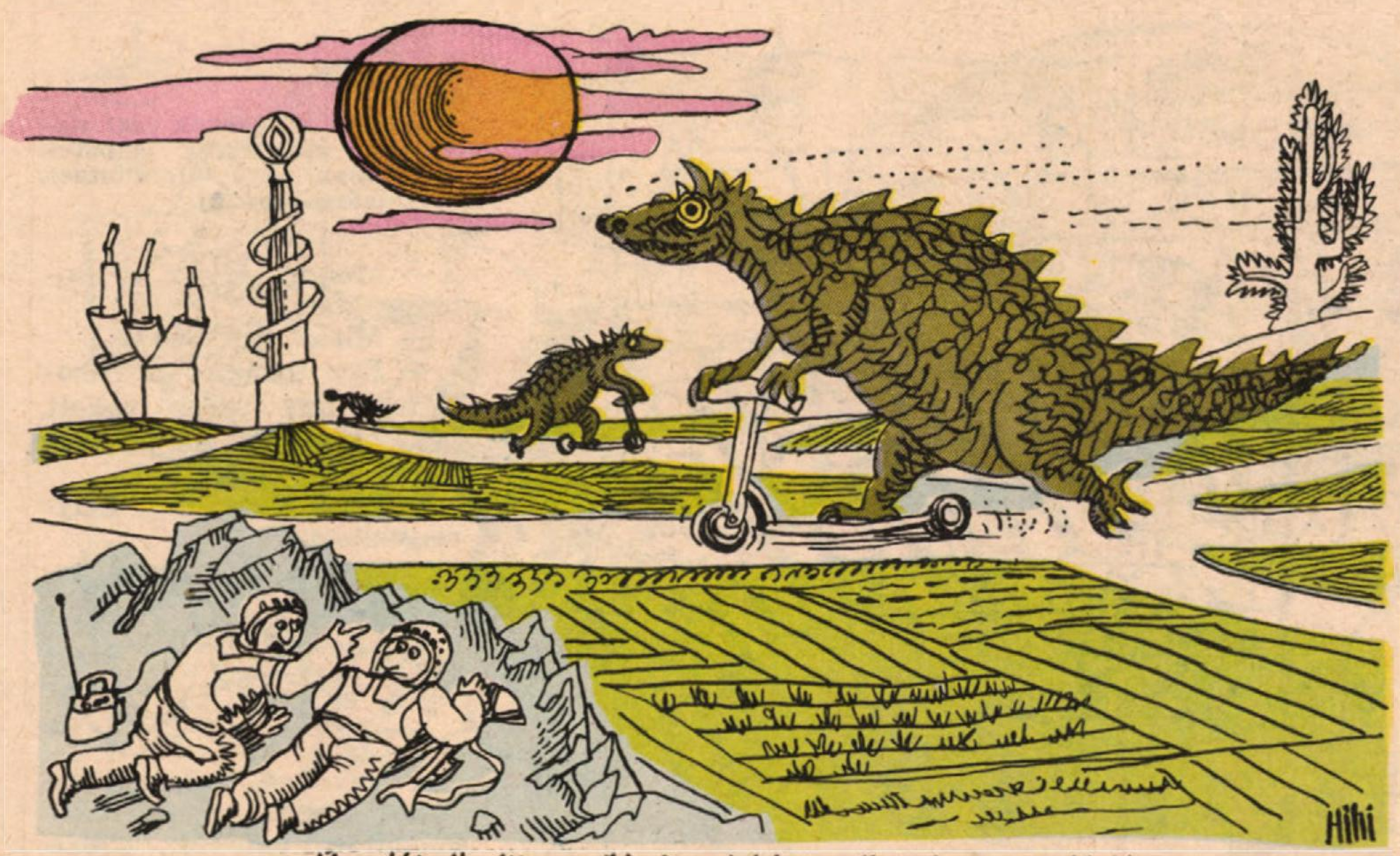
— Azzal van vádolva, hogy különböző csalási manővereit álnéven követte el.

— No igen, mert nem akartam a becsületes nevem beszennyezni.

JÓL JELZETT ÉLETÚT

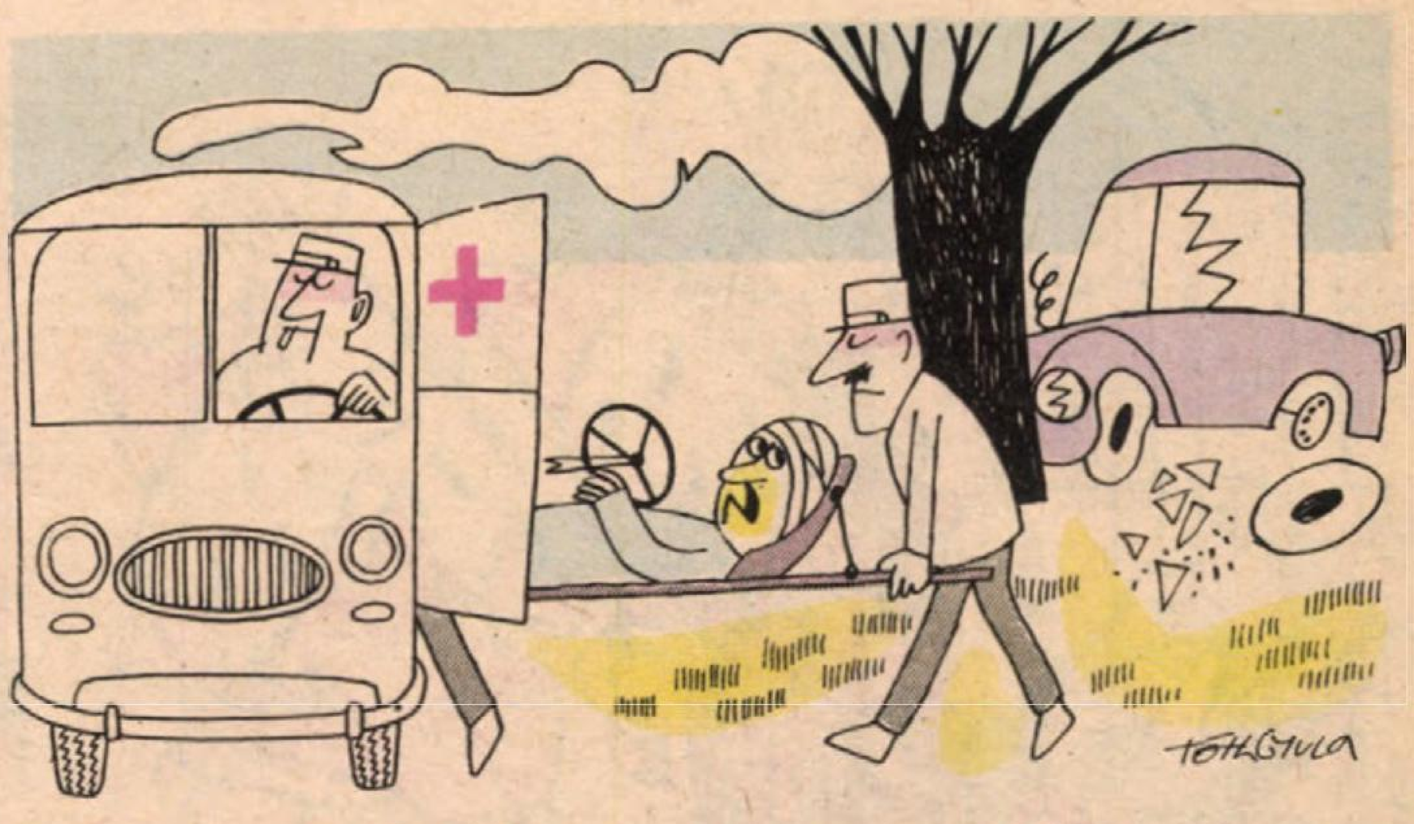

IDEGEN ÉGITESTEN

– Úgy látszik, itt egy kicsit másként zajlott le az evolúció . . .

BIZALMATLANSÁG

– Remélem, óvatosan vezet a sofőr?!

Mit tudtunk mi Pille Máriáról?

A Magyar Hírlap rosszul idézte („Ki ismerte Pille Máriát?") Galambos Lajos regényének címét, mi ezt kiigazítottuk, s megírtuk, hogy a cím helyesen: Mit tudtok ti Pille Máriáról? Nem nagy ügy, szóba se hoznánk újból, ha laptársunk, a Szabad Föld közben — nagyon kedvesen — meg nem fricskázza az orrunkat, mondván, hogy mi sem jól tudjuk, mert a regény címe valójában: Mit tudtok ti B. Máriáról? Ezzel a címmel jelent meg ugyanis a Népszabadságban, tavaly augusztusban.

Azt mi is tudtuk — a Szabad Földdel egyetemben — Pille Máriáról, hogy a regény első, újságban megjelent változatában még B. Máriaként szerepelt.

De azt is tudtuk — a Szabad Földtől eltérően —, hogy később a könyv alakban is megjelent regény (Szépirodalmi Könyvkiadó, 1969.) már az általunk helyesen idézett címet viselte. Íme bizonyítékul a könyv címlapja:

Nem árt néha a könyvesboltok kirakataiban is szétnézni . . .

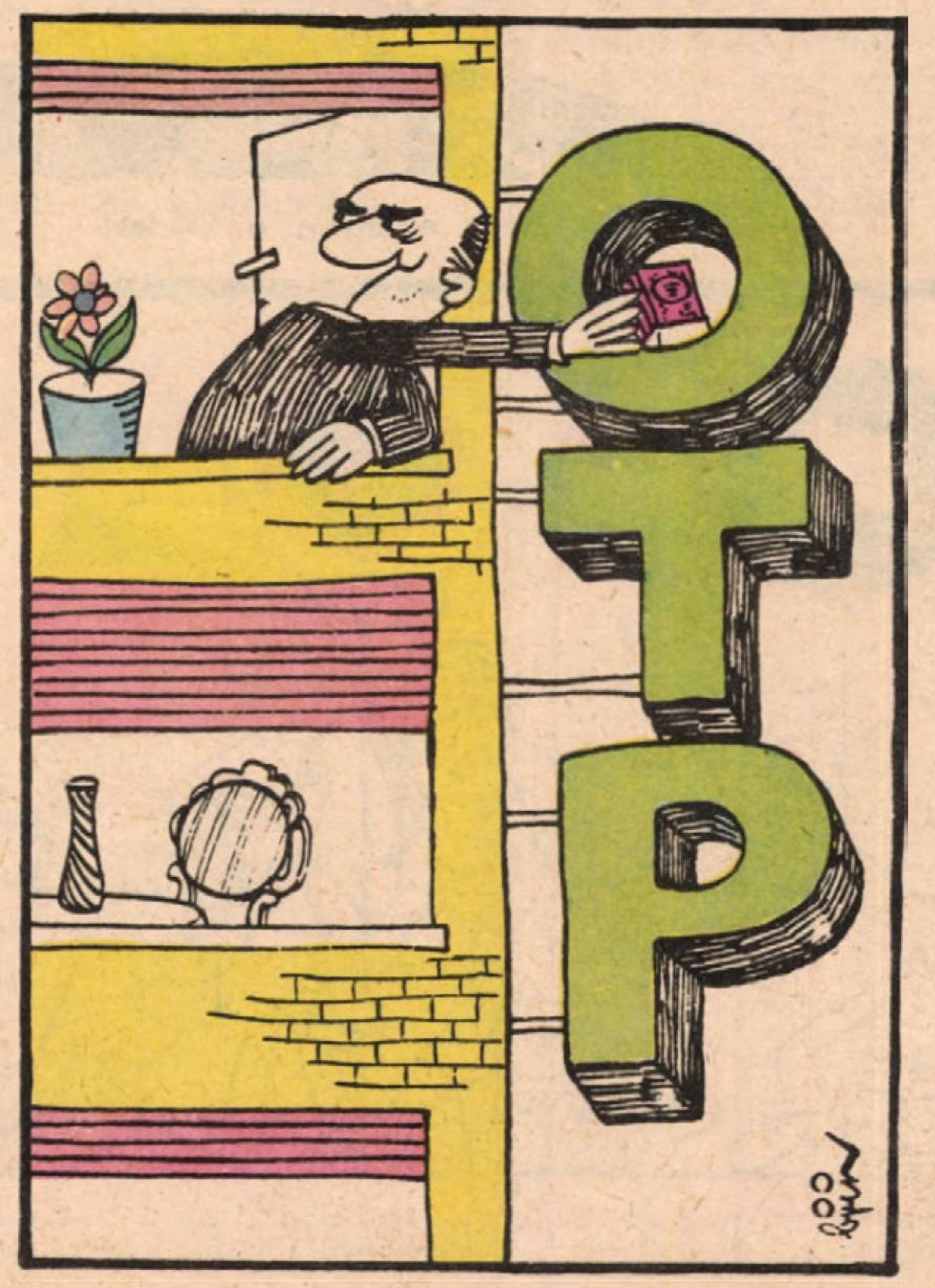
(r.)

ANYAI SZERETET

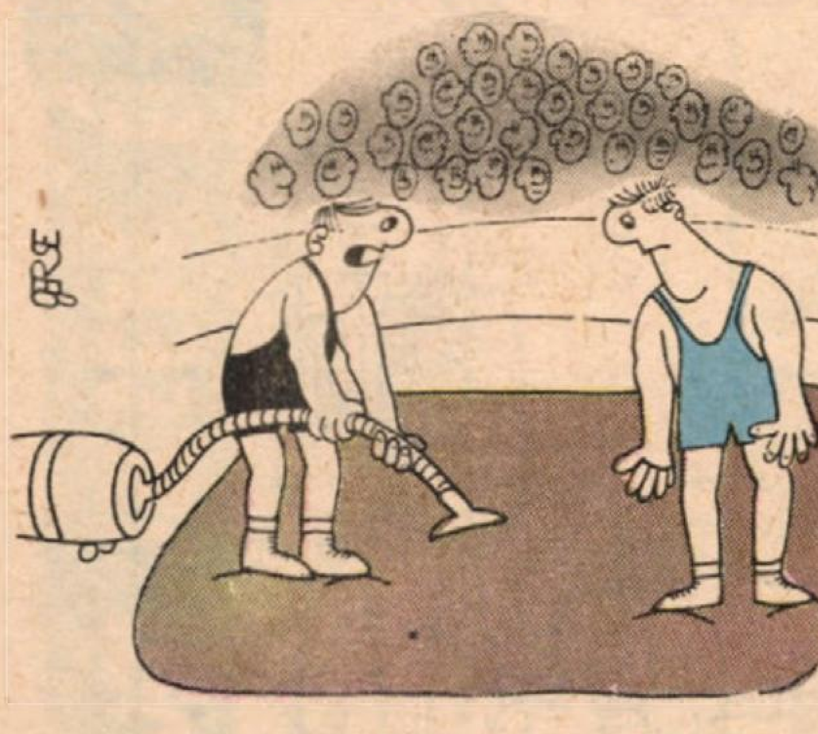

– Mama, lemenjek a közértbe vásárolni?
– Szó sem lehet róla, fiacskám. Ilyen időben még a kutyát sem engedik ki. Majd a papa bevásárol . . .

A FÉRJ DUGIPÉNZE

PEDÁNS BIRKÓZÓ

– Nem bírom a poros szőnyeget . .

EZT OLVASTAM

1

HAJ, HAJ!

A Népszabadság egyik tárcájából: „Azt hiszi, hogy talán nekem jobb? — kérdezte most egy szőke *hajú*, sápadt fiatal *arc*."

Tény, ami tény, nem lehet jó olyan arcnak lenni, amelyen szőr helyett tévedésből haj van.

VÁLLALKOZÓ HALOTT

„P. Howardnak mostanában, amikor szériában adják ki műveit, megjelenni egészen hétköznapi vállalkozás" — írja a Magyar Ifjúság.

Lehetséges, hogy így van, de ne tagadjuk: halott szerzőtől még egy ilyen vállalkozás is szép.

KEMÉNY PRÓBA

Egy házassági hirdetés jeligéje: *„Mecsek tövében, patinás városban."*

Aki nem találja ki, mely helységben várakozik az epedő hölgy, ne fáradjon a jelentkezéssel.

A VERÉB TITKA

Meghökkentő reklámszöveg: *„A veréb is madár, s ő is tudja már: titka az AMIGO . . ."*

Egyszóval,. az AMIGO amelyről eddig úgy tudtam, hogy kávékeverék, a veréb titka. Mégpedig akkora titok, hogy eleddig maga a veréb sem tudott róla. Most viszont ő is tudja már, velünk együtt, hogy titka az AMIGO.

Nos, mivel az említett keverék a reklám tanúsága szerint nem a jó kávé titka, hanem a verébé, elhatároztam, hogy én is kipróbálom, mihelyt *egy jó* erős verebet akarok főzni.

KÜLÖNÖS VÁROS

Képaláírás a Magyar Ifjúságban: *„Brüsszelben este gyúlnak a fények, este nyitnak a lokálok."*

Ez mitől lehet?

Tímár György

2

Elmarasztalta az olasz filmcenzúrát nemrégiben a Népszabadság egyik írása, többek között azért is mert — idézem —: „Ki akarták vágatni például Liliana Cavani *Galilei* című filmjéből *a tudós megégetésének* jelenetét..."

Igazán nem akarok a cenzúra védelmére kelni, de lehet, hogy nem is rossz szándék vezette őket, csupán visszaemlékeztek még iskolai tanulmányaikból arra, hogy bár üldözték, tanainak visszavonására kényszerítették Galileit — de *meg nem égették!*

*

Azt olvastam a Hétfői Hírekben, hogy a Gagarin Hőerőmű kazánja óránként *150 tonna* lignitet fogyaszt el, „annyit, amennyi *1000—1200 család egész évi tüzelőanyagszükséglete."*

Nagyon takarékos családokról lehet szó, ha beérik évi *másfél mázsányi* tüzelővel!

*

Megtudtam a Kisalföld című lapból, hogy bővíteni fogják a győri vadaskertet, és pedig: „Elsősorban *szárnyasokat* — pávát, pulykát és *kutyaféléket* — akarnak bemutatni."

Ez aztán érdekes hír, *azt a kutyaszárnyát neki!*

*

Egy olvasónk beküldött egy apróhirdetést. Így szólt:

„Keresünk olyan agilis, jó képességű gyors- és gépírónőt, aki *a gépírói teendők ellátásán kívül alkalmas bizalmas jellegű feladatokra is . . ."*

Ilyenkor szokták mondani: *huncut, aki rosszra gondol!*

*

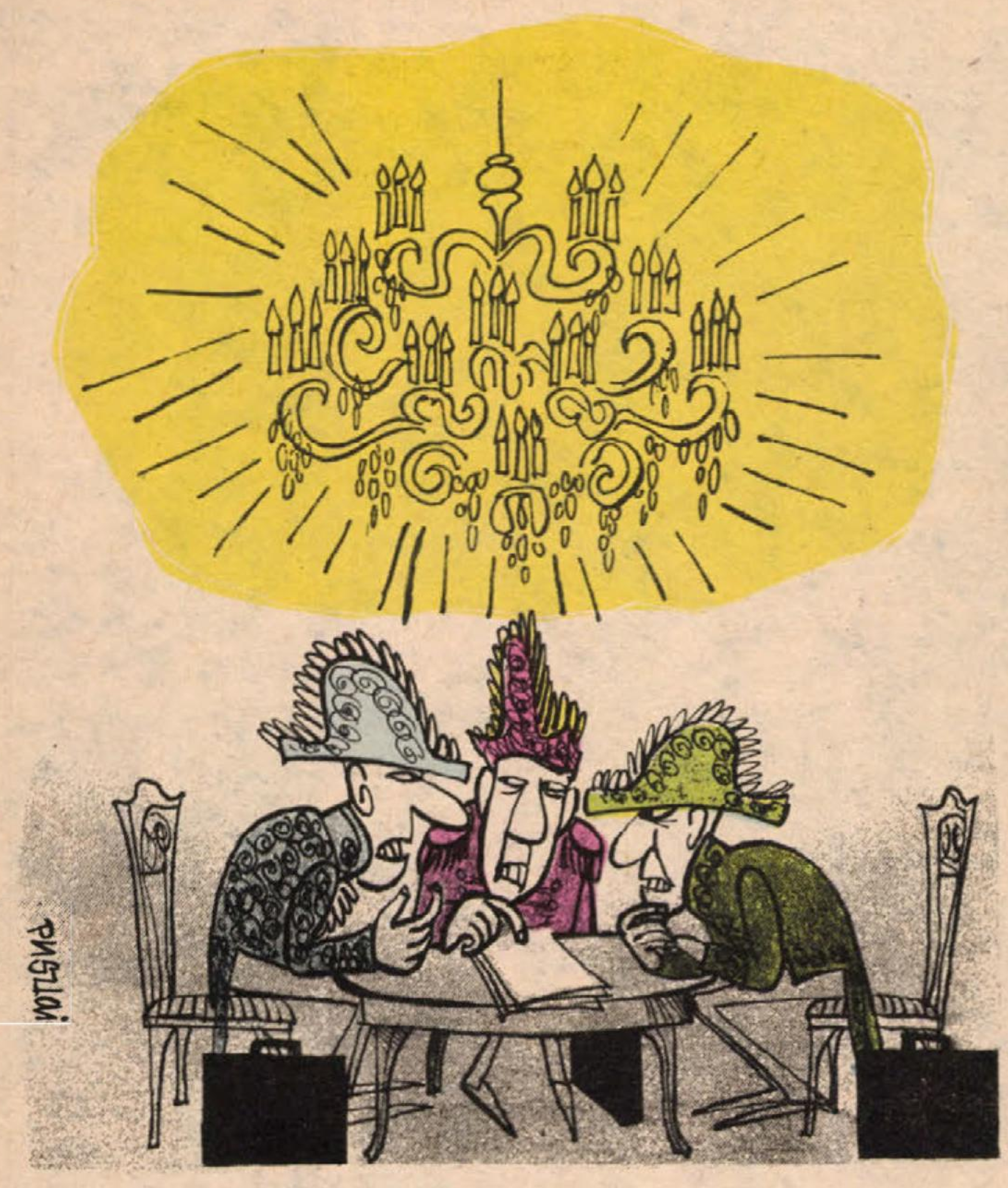
Az egyiptomi fáraósírok restaurálásáról írt nemrég a Magyar Hírlap: „Elsőnek a híres gizehi piramis kerül sorra, majd a Keffren- és a Kheopsz-piramis felújítási munkáit végzik el."

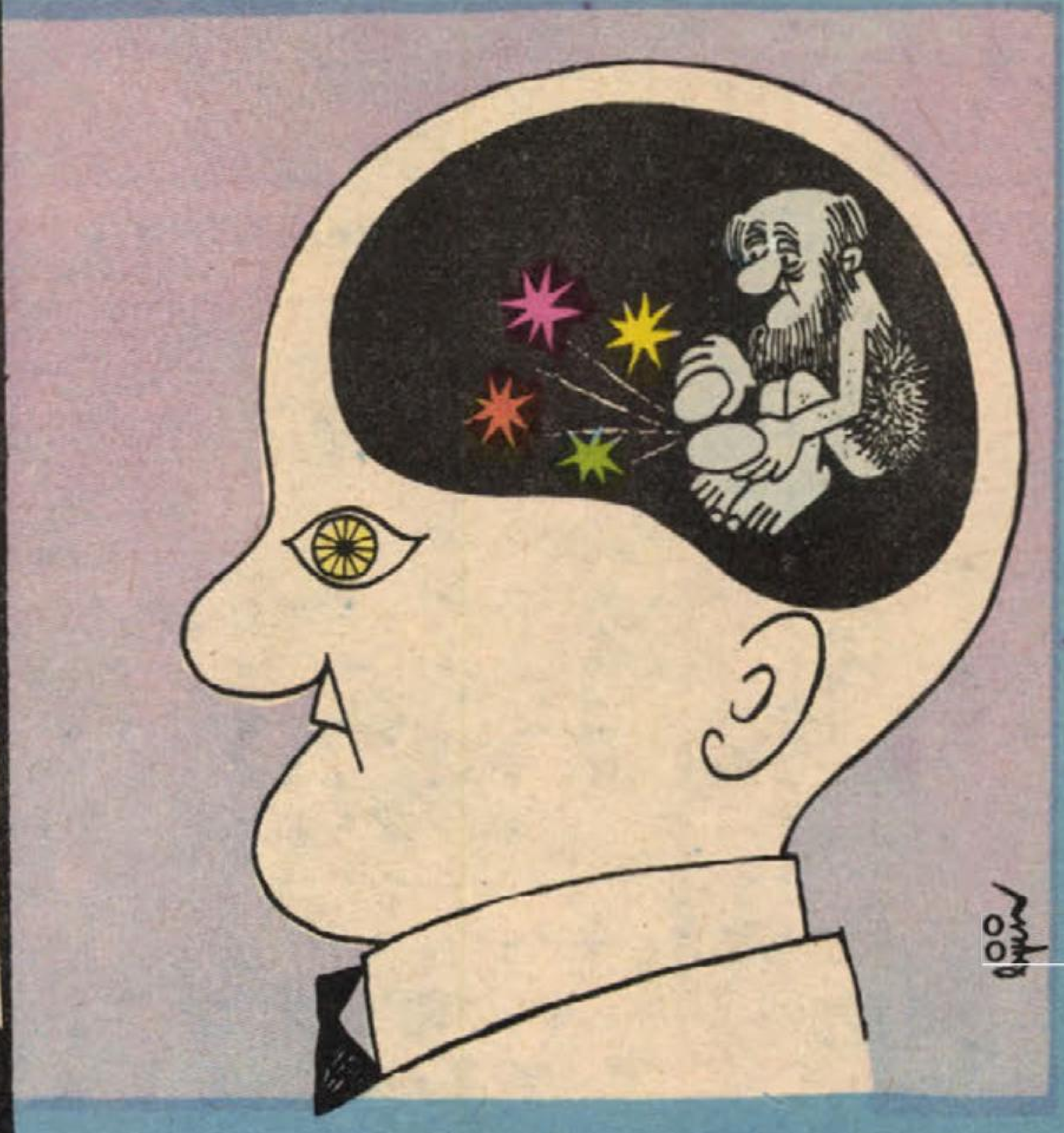
Szerény véleményem szerint az utóbb felsorolt két királysír *legalább annyira híres, és legalább annyira gizehi,* mint a hír elején említett, Gizeh határában álló harmadik piramis: a Mükerinosz fáraó sírja.

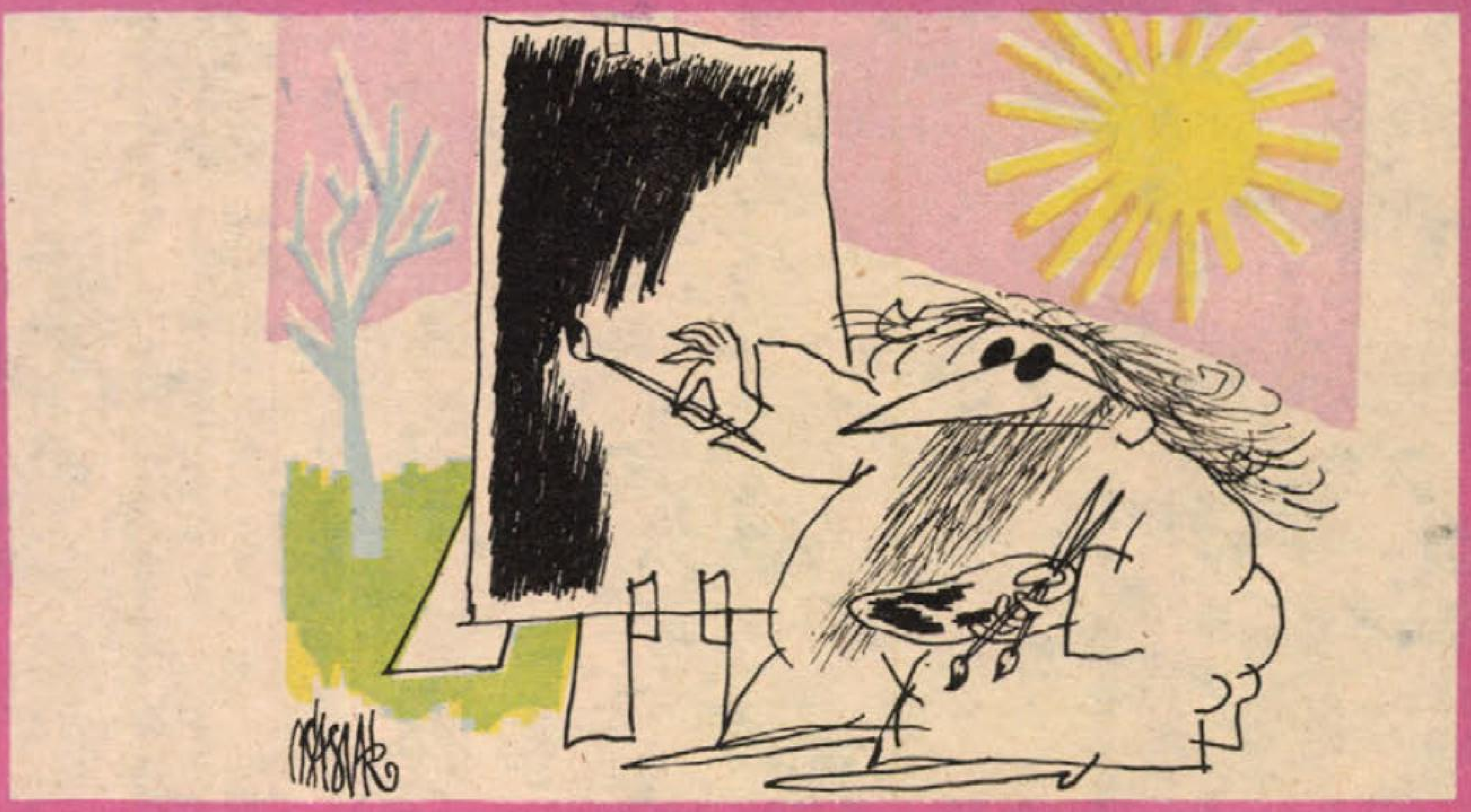
(Radványi)

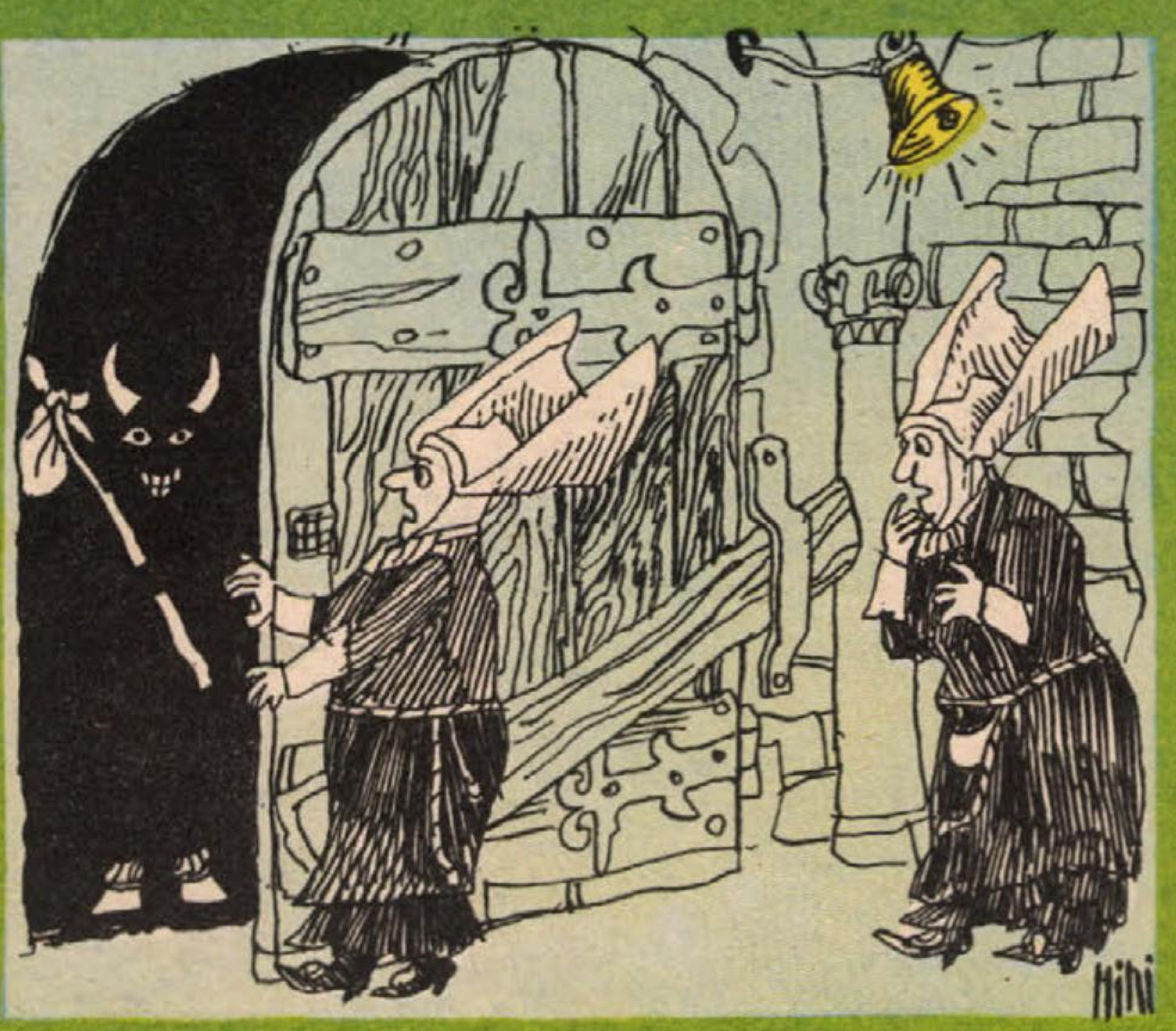
PUSZTAI, BALÁZS-PIRI, CSÁSZÁR, HEGEDŰS, SAJDIK, FÜLÖP, SZŰR-SZABÓ

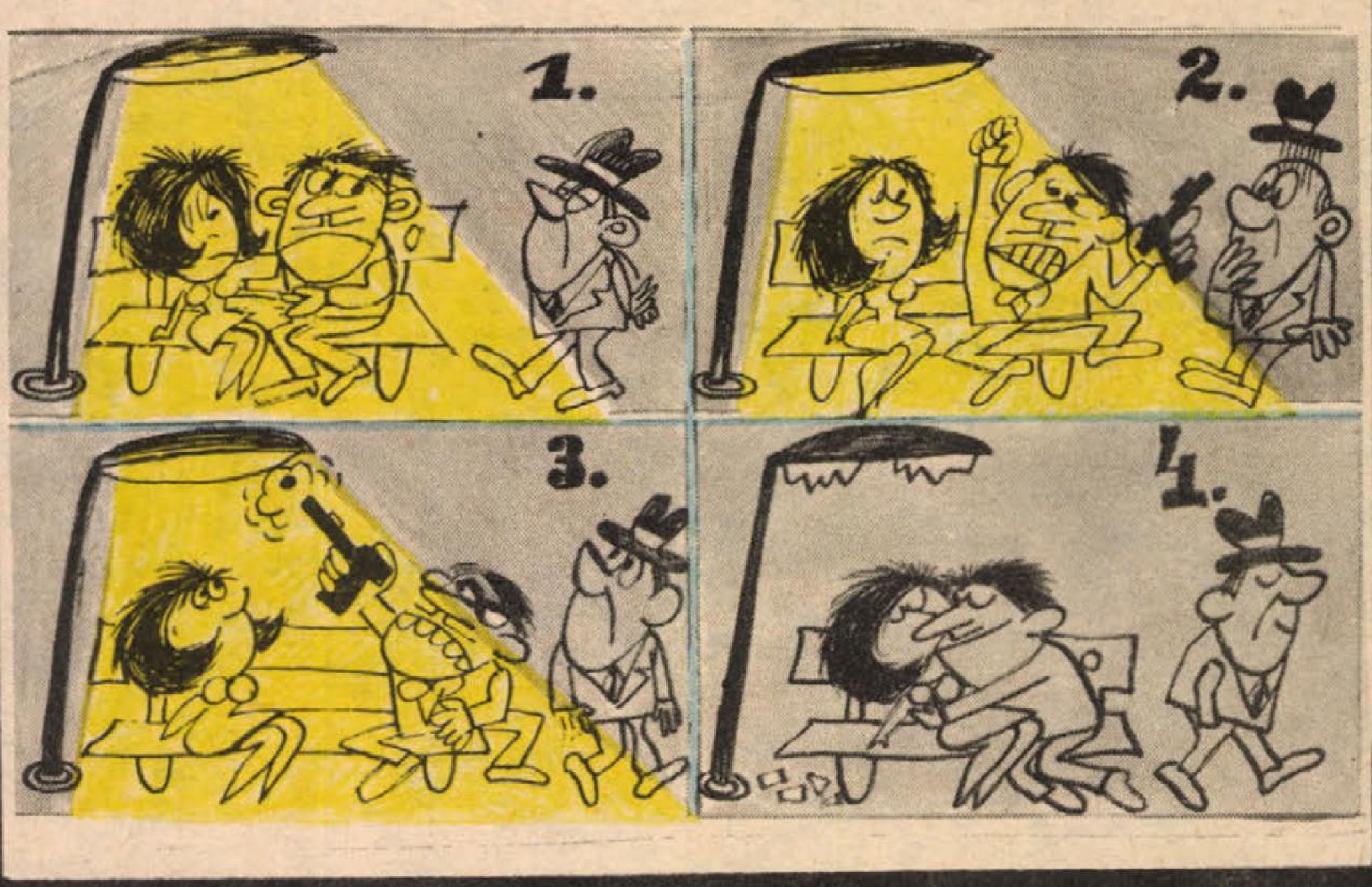
SÖTÉTSÉG

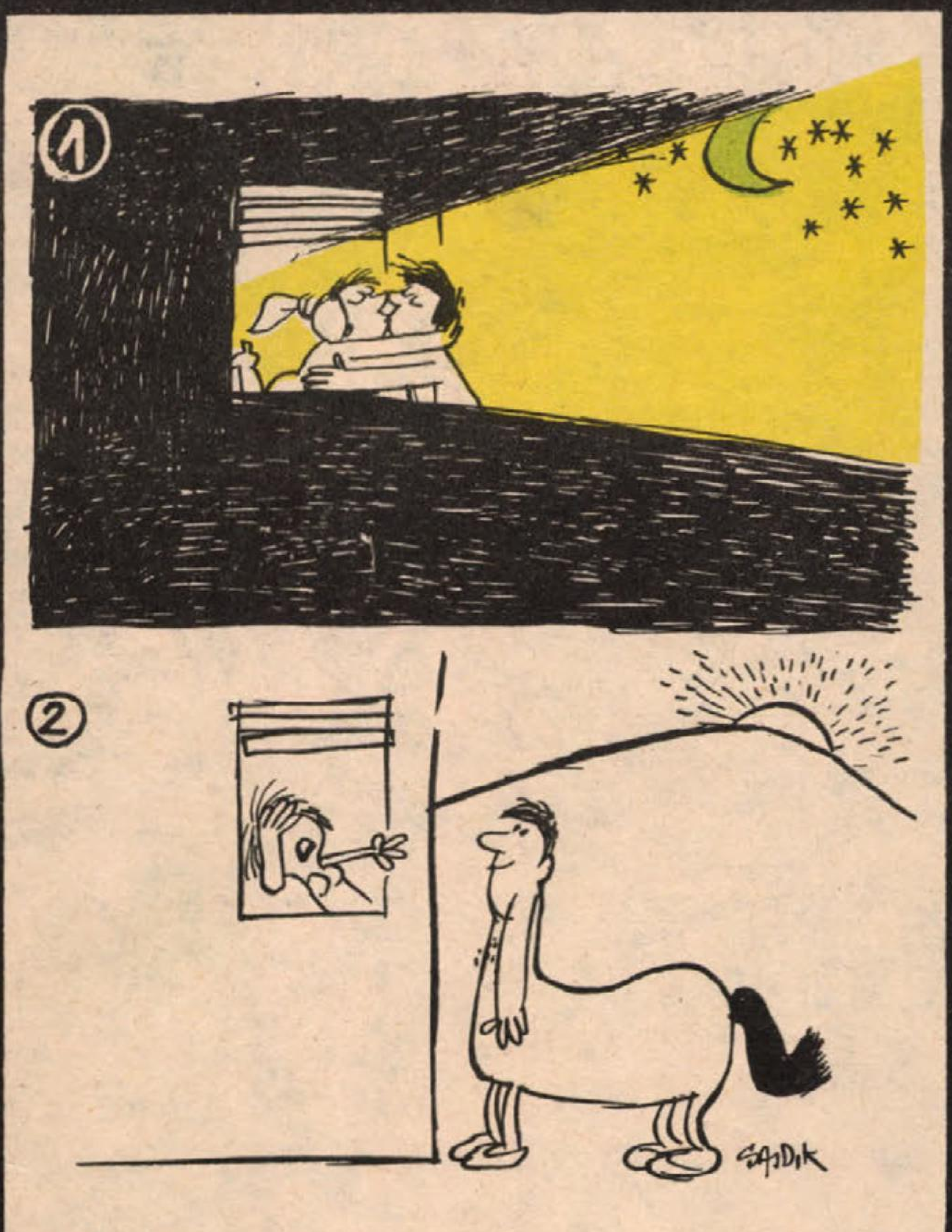

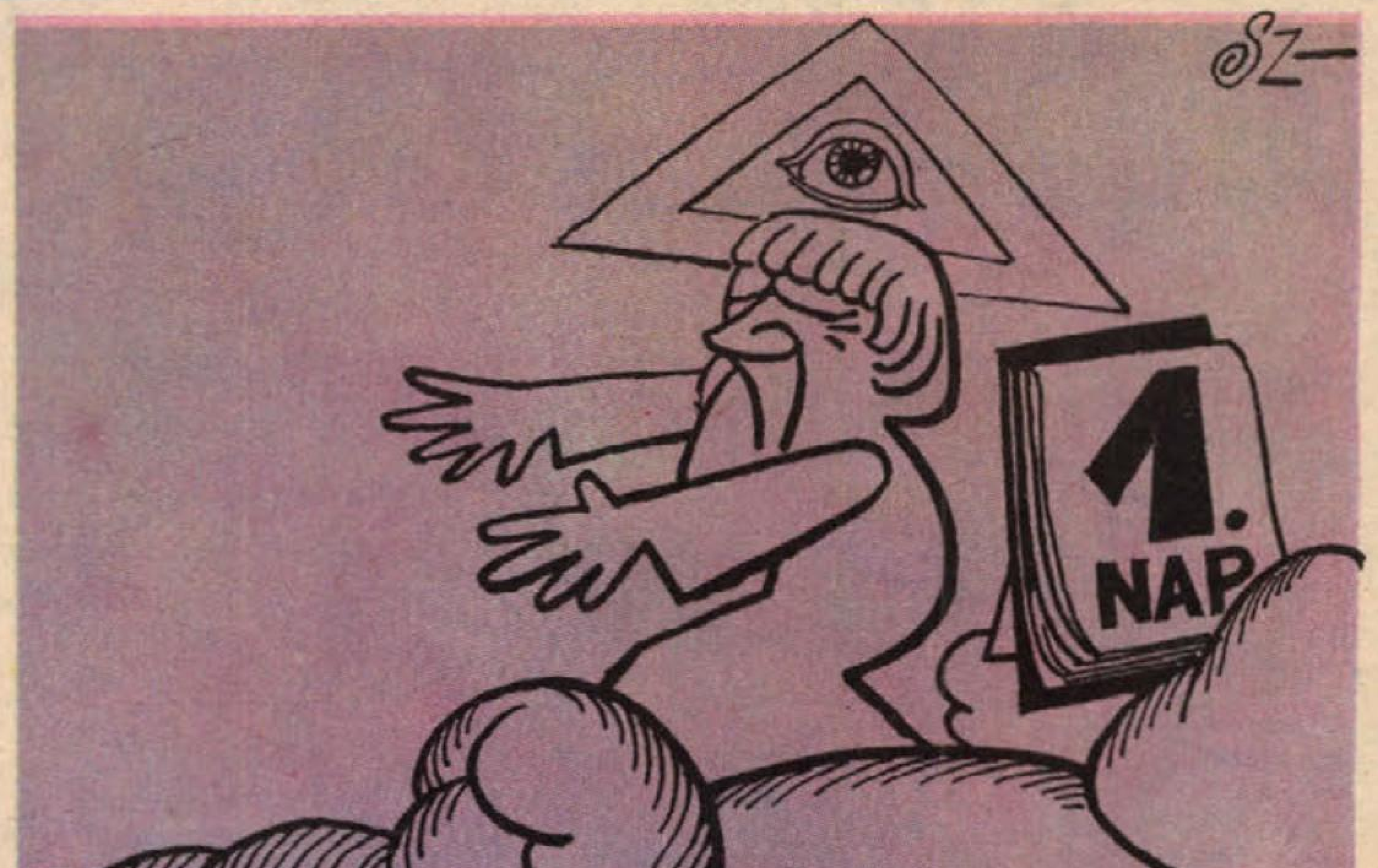

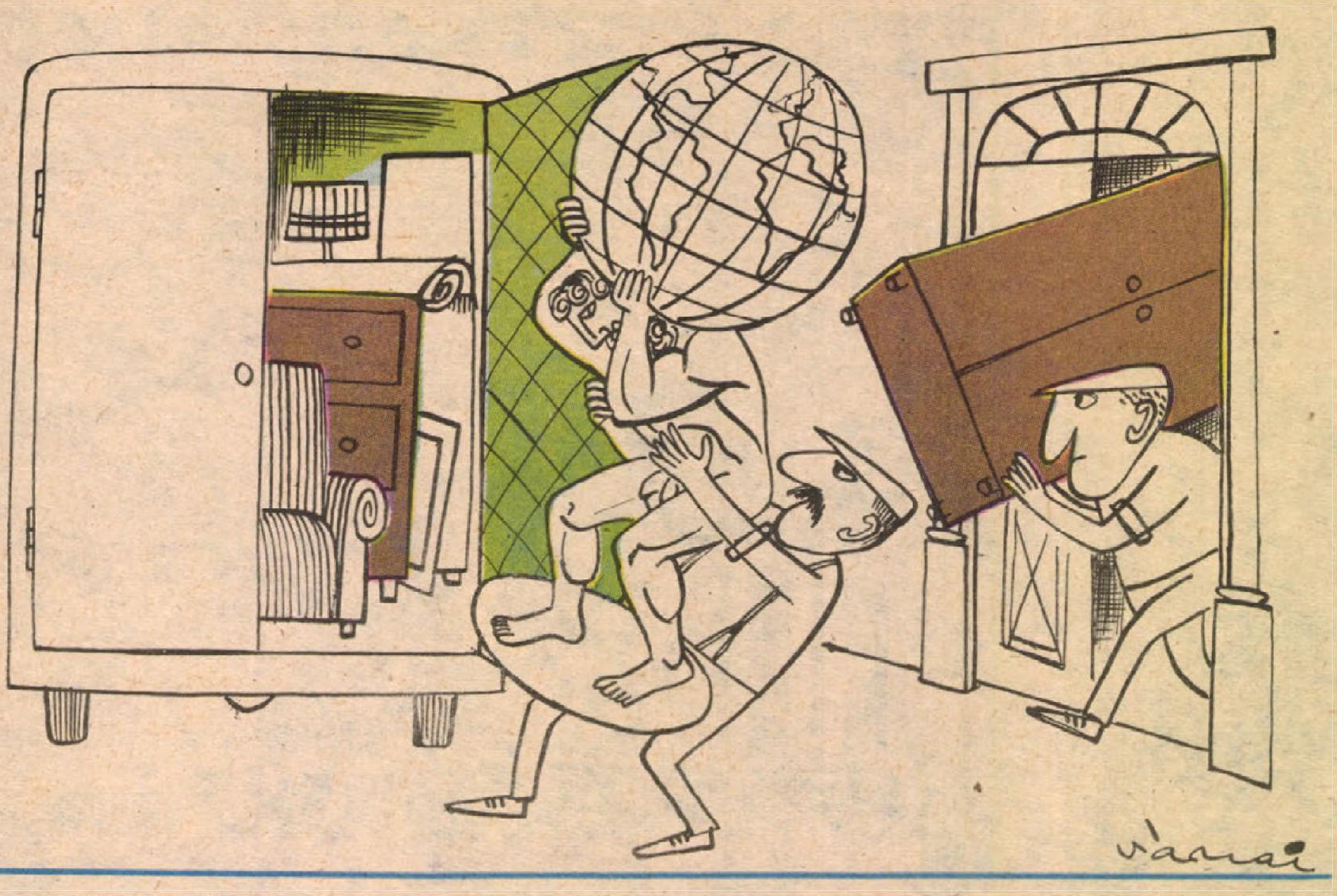

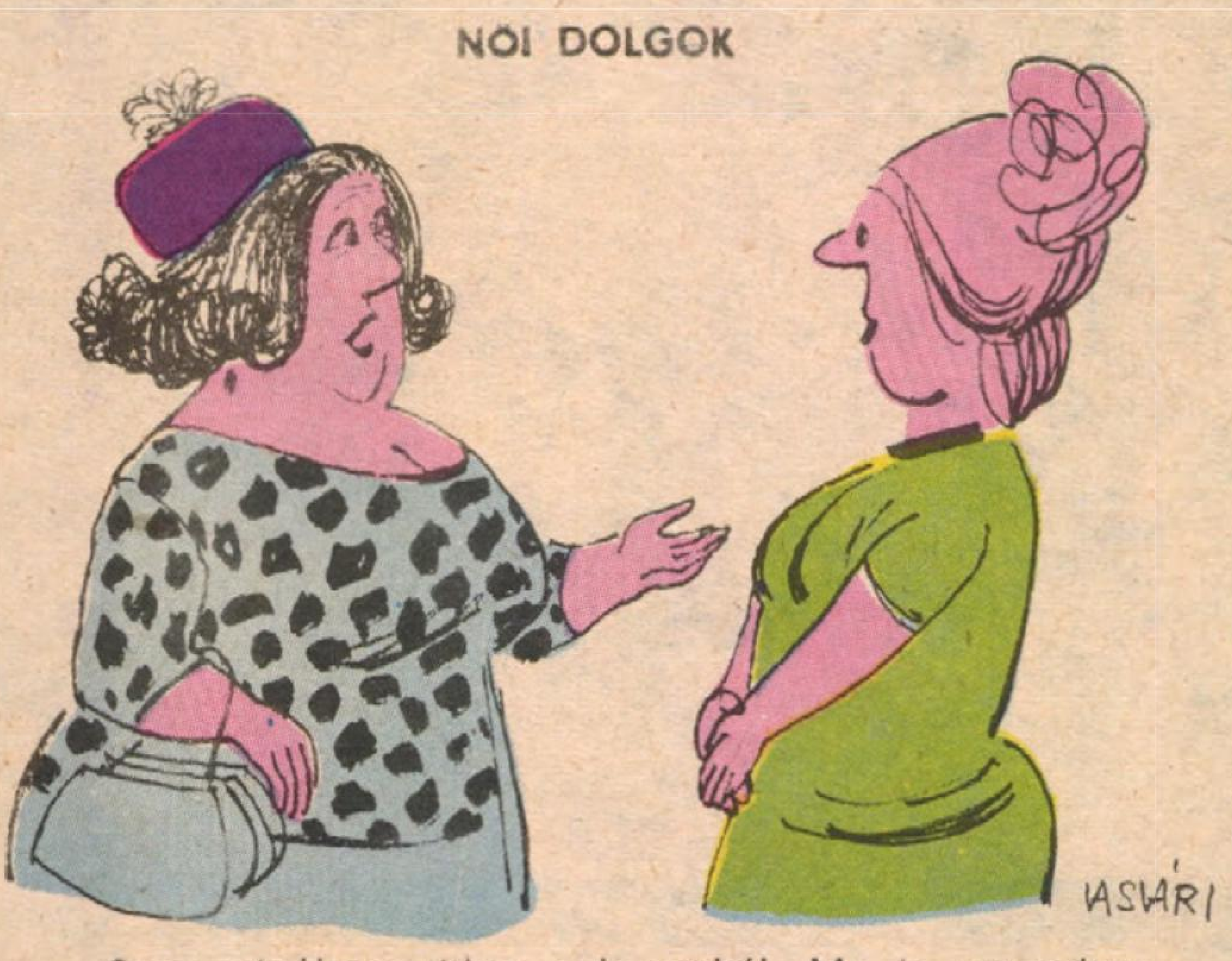

SZUPER ATLASZ

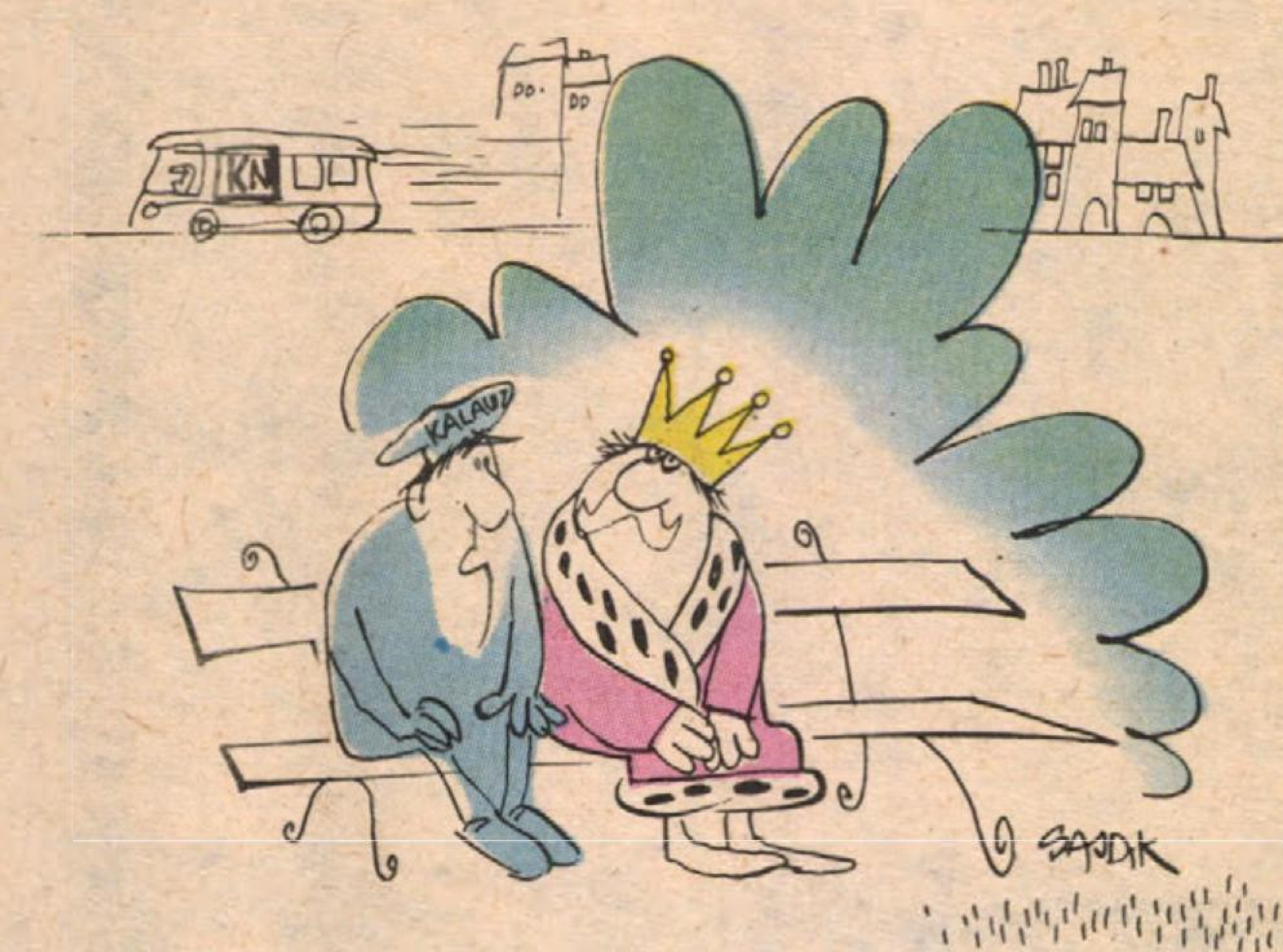

NŐI DOLGOK

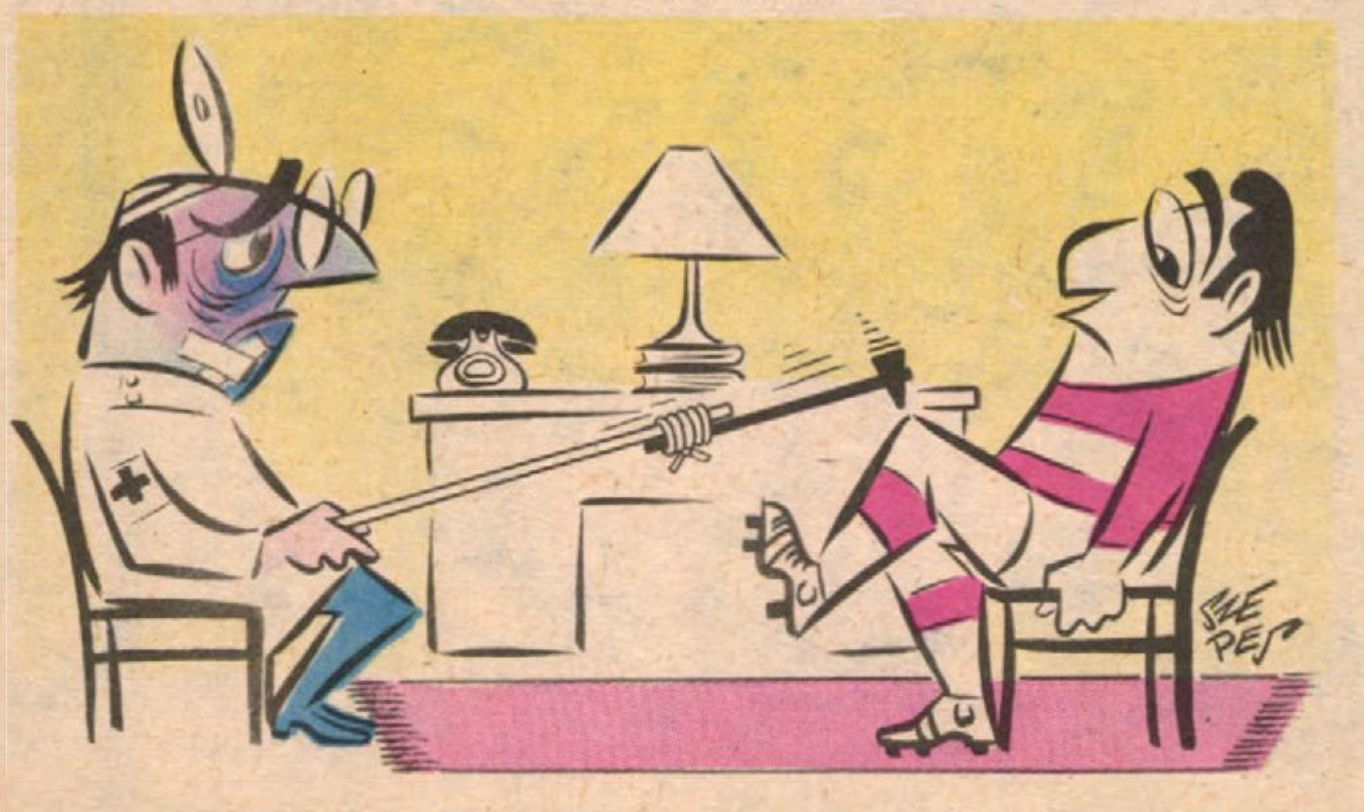
– Sose csináltam titkot a koromból. Ma is nyugodtan megmondom bárkinek, hogy huszonhat éves vagyok...

RÉGI DICSŐSÉG

– Tudja, milyen nagy ember voltam én azelőtt?

OVATOS SPORTORVOS

– Nincs semmi baj! Remek a reflexe!

A NEVETÉSRŐL, A HUMORRÓL...

Franciaországban mindenki elmés embernek látszik, ennek azonban igen egyszerű oka van: itt minden csupa ellentmondás, s a lehető legcsekélyebb figyelem elegendő ahhoz, hogy észrevegyük azokat, szembeállítsuk egymással a két ellentmondó dolgot; ezek természetes kontrasztot alkotnak, s azt a látszatot keltik, hogy aki rátapintott, szerfölött szellemes ember.

Elképzelhetetlenül sok elmésség kell ahhoz, hogy sohase váljunk nevetségessé.

(Chamfort, 1741—1794)

* *

A nevetés gyakran hatásos eszköz arra, hogy megkülönböztessük az igazságot a hazugságtól.

(Belinszkij, 1811—1848)

* *

Még szerencse, hogy a nevetés nincs megtiltva, s hogy erre különösebb engedelem nem szükséges. Amíg ezt az ember megteheti, addig az életet még mindig tűrhetőnek mondhatja.

Van-e hatásosabb eszköz a balsors csapásai ellen, mint a nevetés?

(Frankenburg Adolf, 1811—1884)

* *

Hogyan és mikor nevet egy nő, az műveltségének ismertetőjele: de nevetésének csengésében leleplezi magát a természete... Ezért az embervizsgáló azt mondhatja — ha más okból is mint Horatius — nevettessétek meg a lányokat és megismeritek őket.

(Nietzsche, 1844—1900)

* *

A nevetés forrása egyáltalában nem a természetben van, a nevetés forrása maga a nevető Ember.

A nevetés diadalének. Kétféle nevetés van, ezek oly távol esnek egymástól, mint bolygónk két sarka:

1. Nevetek, mert úgy érzem, hogy tökéletesebb vagyok nálad.
2. Kinevetlek, mert alacsonyabbrendű vagy mint én.

(Marcel Pagnol)

* *

Mi az álhumor? — nevetségessé tenni a dolgokat. És mi az igazi humor? — Megtalálni a dolgokban a nevetségességet.

Mi a nagyképűség? — Nevetnem kell rajta, mert sohasem láttam nevetni.

Mi a humor? — Mindnyájan halálra vagyunk ítélve. Alapjában véve minden humor akasztófahumor.

Mi a nevetés? — Az nevet legjobban aki utoljára nevet, vagyis, aki olyan buta, hogy mindig utolsónak érti meg a viccet.

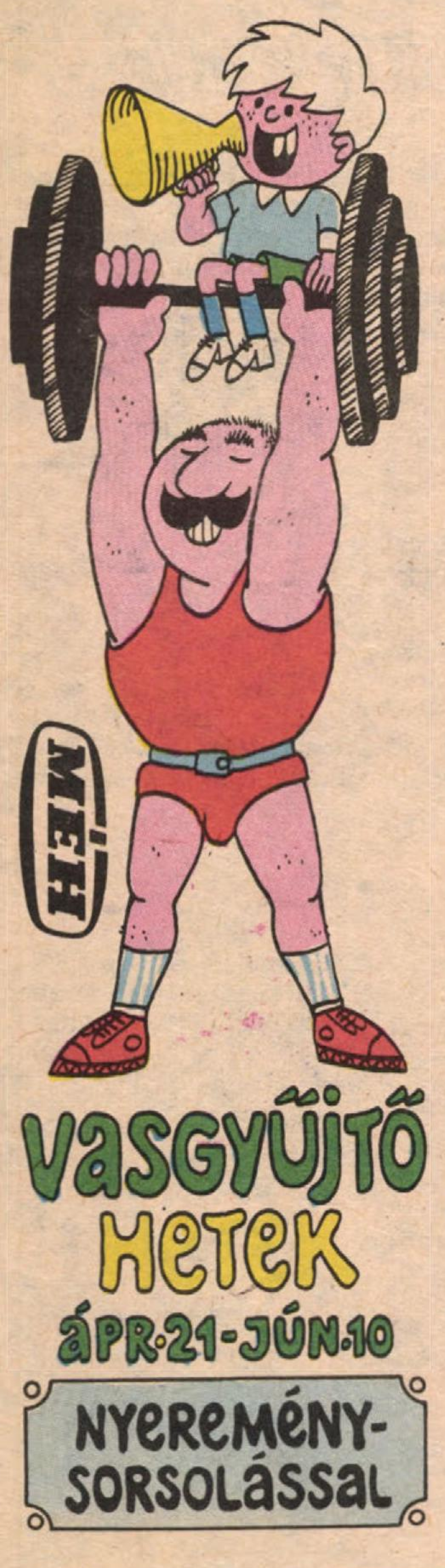
(Karinthy Frigyes 1887—1938)

E HETI HIRDETÉSEINK • E HETI HIRDETÉSEINK • E HETI HIRDETÉSEINK • E HETI HIRDETÉSEINK •

HIRDETÉSEINK • HIRDETÉSEINK

ELÉGEDETLEN GYEREK

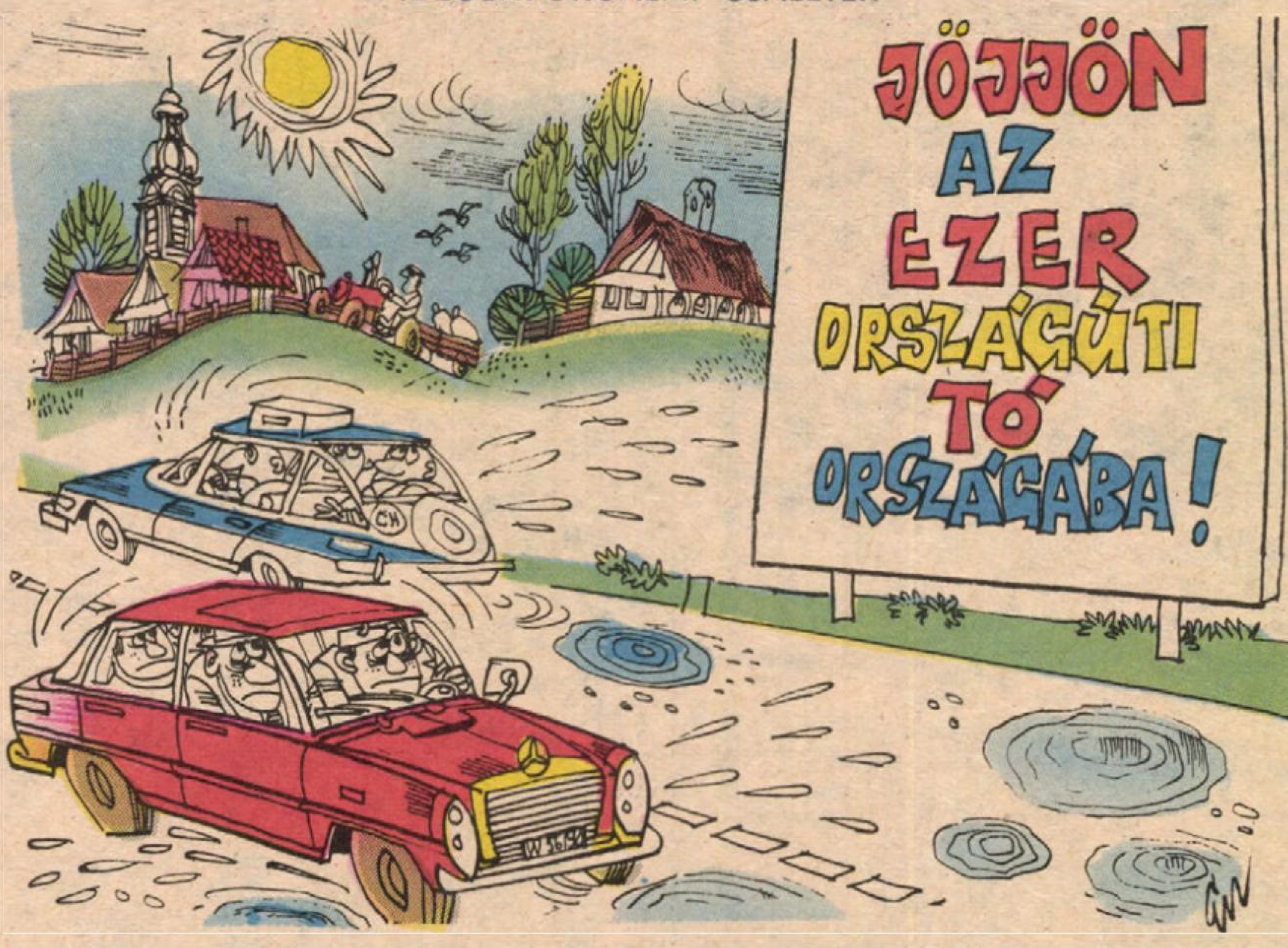

– Itt lehet, kérem, telmondani?

KEDVEZŐ ALKALOM

IDEGENFORGALMI CSALÉTEK

BÉRLETTEL A ZSEBBEN

A minap délután, csúcsforgalom idején a János kórház előtt találkoztam barátommal, Dezsővel.

Rövid egyeztetés után megállapítottuk, hogy pontosan ezer éve nem láttuk egymást, tehát rengeteg beszélni valónk lenne. Kérdeztem siet-e? Azt mondta, nem nagyon. Javasoltam, sétáljunk át a virágzó Városmajoron és aztán...

— Bérlettel a zsebemben? — vágott szavamba és elkapta a karomat.

Futva odarángatott a megállóba forduló 39-es autóbuszhoz. Dulakodva fölnyomakodtunk és az utasok közé préselve, rázkódtunk át a fél városon.

A Madách téren leszálltunk. Kettőnknek csupán három gombja hiányzott, de különben jól éreztük magunkat. Javasoltam, üljünk be egy presszóba.

— Inkább sétáljunk — vetette ellenem Dezső —, tudod, az embernek szüksége van a mozgásra és a levegőre.

Ezután a Tanács körúton és a Kossuth Lajos utcában tapostuk az aszfaltot a nyüzsgő emberáradatban lökdösődve és mellre szíva világszínvonalú autóközlekedésünk leheletét. Másfél óra hosszat!

S. L.

...3 KÜLFÖLDI VICC

FRANCIAORSZÁG

Egy párizsi iskola első osztályában játszódik le a jelenet. A tanítónő felszólítja a kis Jean-Pierre-t:

— Ha valaki megkérdi tőlem, mennyi 2 meg 2, azt felelem rá, ugye, hogy az annyi mint 4. S ha most én megkérdezlek téged, mennyi 4 meg 4, mit felelsz?

Jean-Pierre haragosan toppant:

— Ez nem igazság, hogy nekem a nehezebb kérdést adja!

NSZK

A Fekete-erdő tájáról való ez a történet:

Az igazgató úr feleségével vacsorázik békés otthonában. Az asszony, amikor férje befejezte az újságolvasást, csöndesen mondja:

— Emlékszel még azokra a pisztrángokra, amelyek fogására kilenc hónappal ezelőtt két hét szabadságot szántál?

— Igen, igen — morogja a férj.

— No, az egyikük ma délután idetelefonált és azt üzente, hogy — apa lettél...

AUSZTRIA

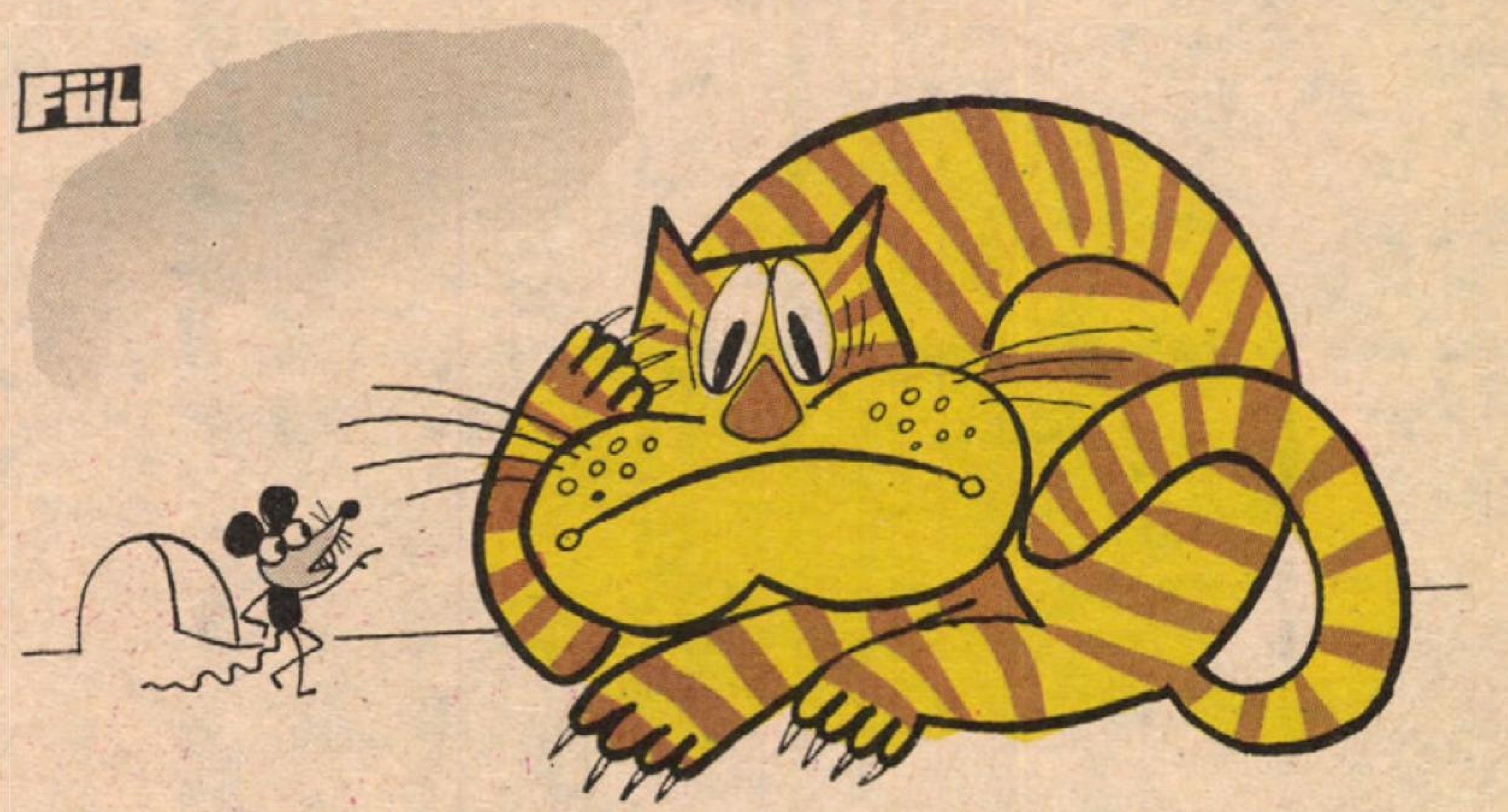
A Grinzingben szállnak a „Bor, dal, asszony" dallamai. Egy asztalnál két emelkedett hangulatú férfi énekel. A végén az egyikük tétova nyelvvel megszólal:

— Te, bruderkám, mit választasz inkább, a bort vagy az asszonyt?

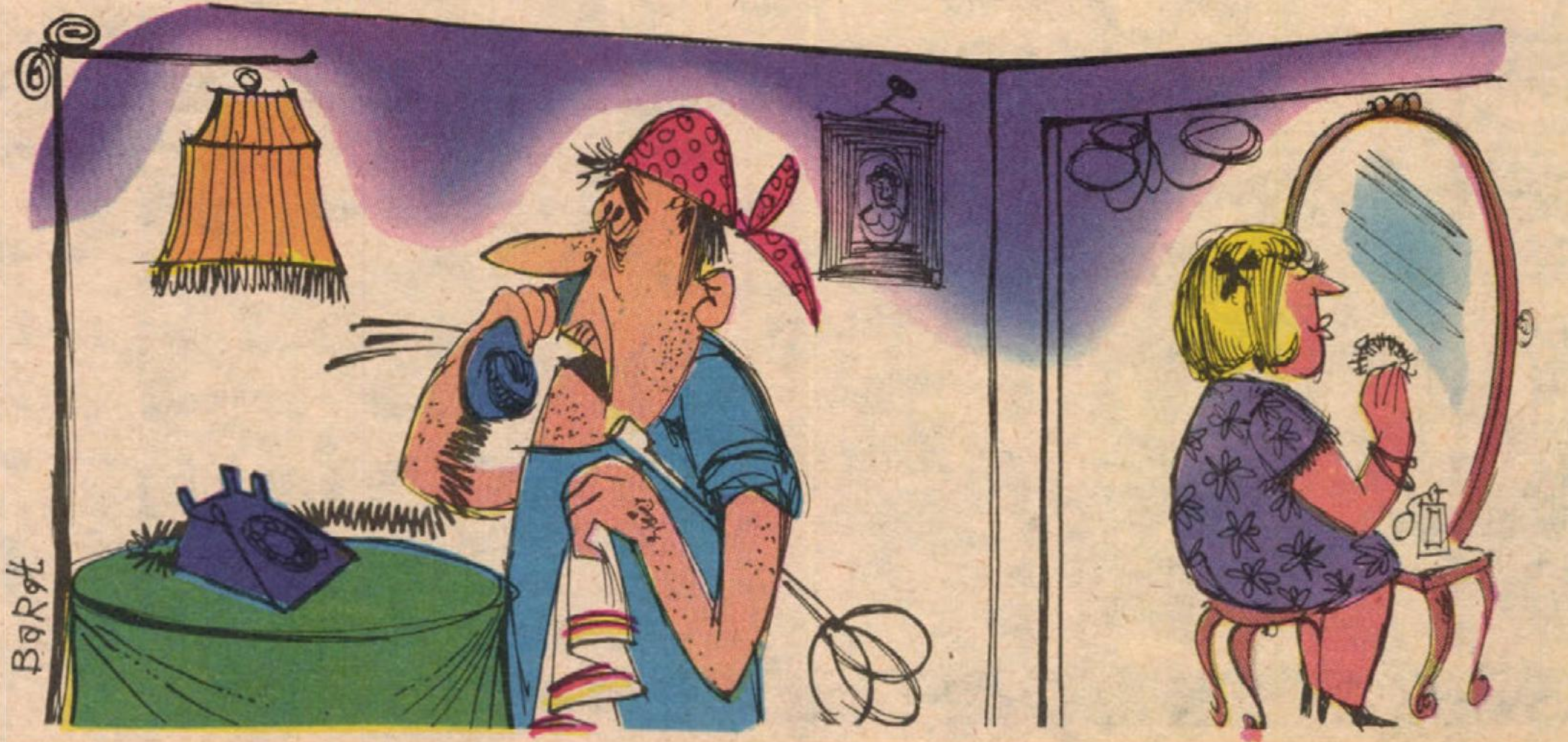
Némi gondolkodás után születik meg a válasz:

— Hát... az évjárattól függ!

RAVASZ KISEGÉR

– Jó lesz ám vigyázni, mert az én papám oroszlán!

A CSALÁDBAN MARAD

– A négy szabad szombatomból elvettek kettőt.

– Hogyhogy?

– A feleségem munkahelyén minden második szombat szabad...

IMPORT HUMOR

ÚTÉPÍTÉS

– Tessék mondani, hogy jutok el innen a kórházhoz?
– Menjen végig ezen az utcán, és biztosan odajut!

(„Krokodil" Moszkva)

ÚTMUTATÓ

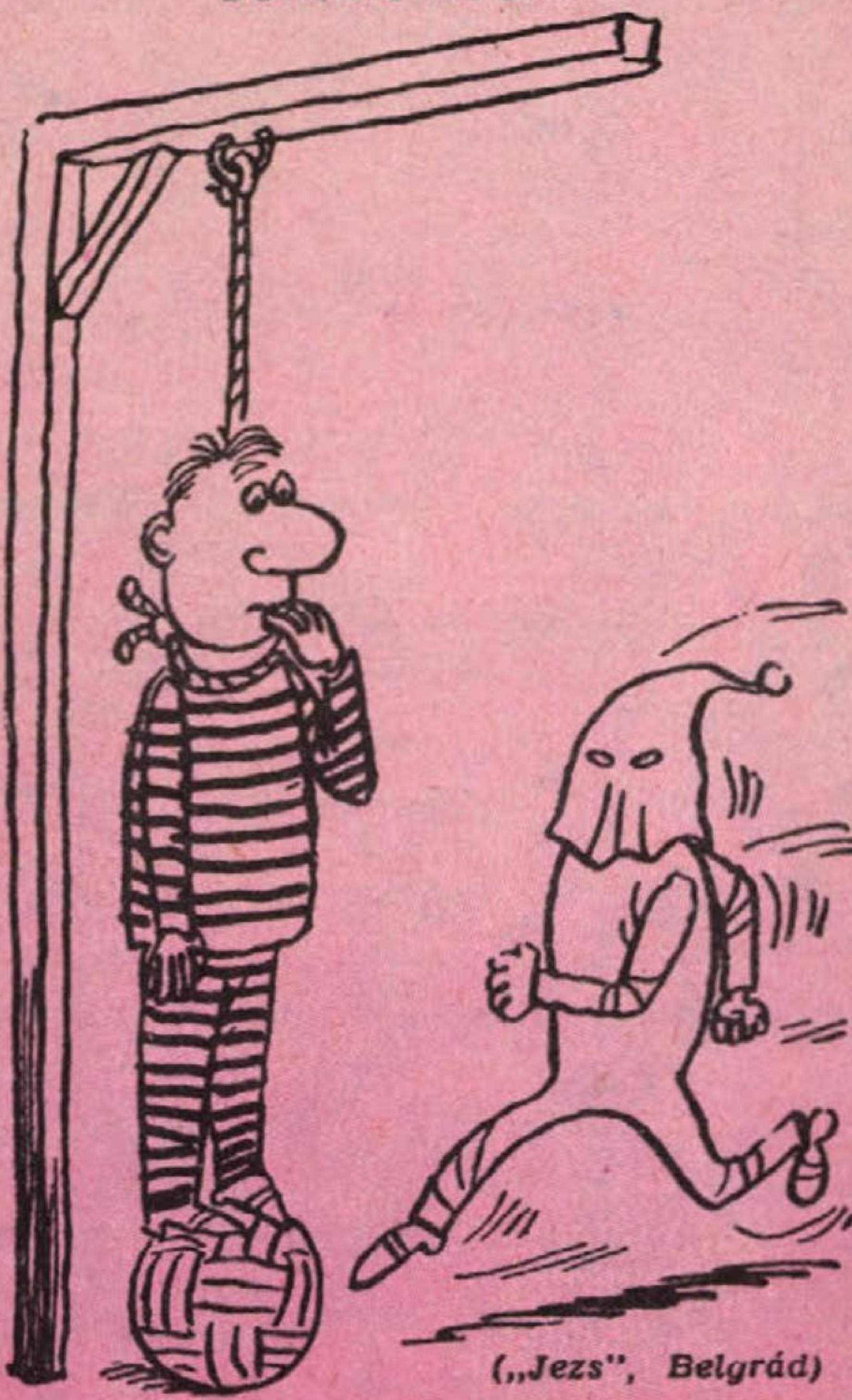
(„Szpilki", Varsó)

EGY ÚJ VEGYIGYÁR AVATÁSA

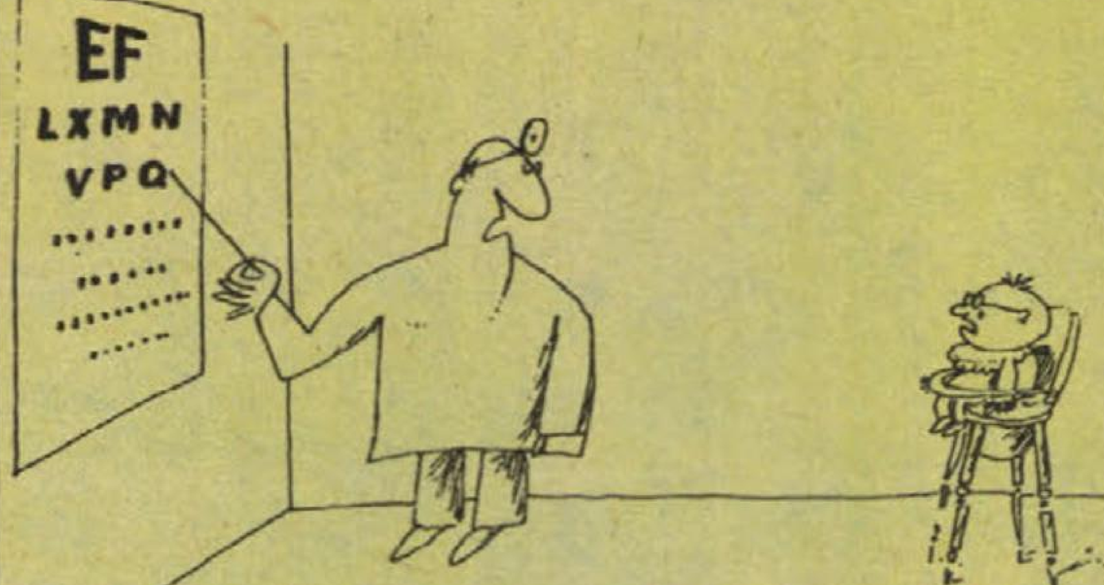
(„Sztrsel", Szófia)

BÜNTETŐ-RÚGÁS

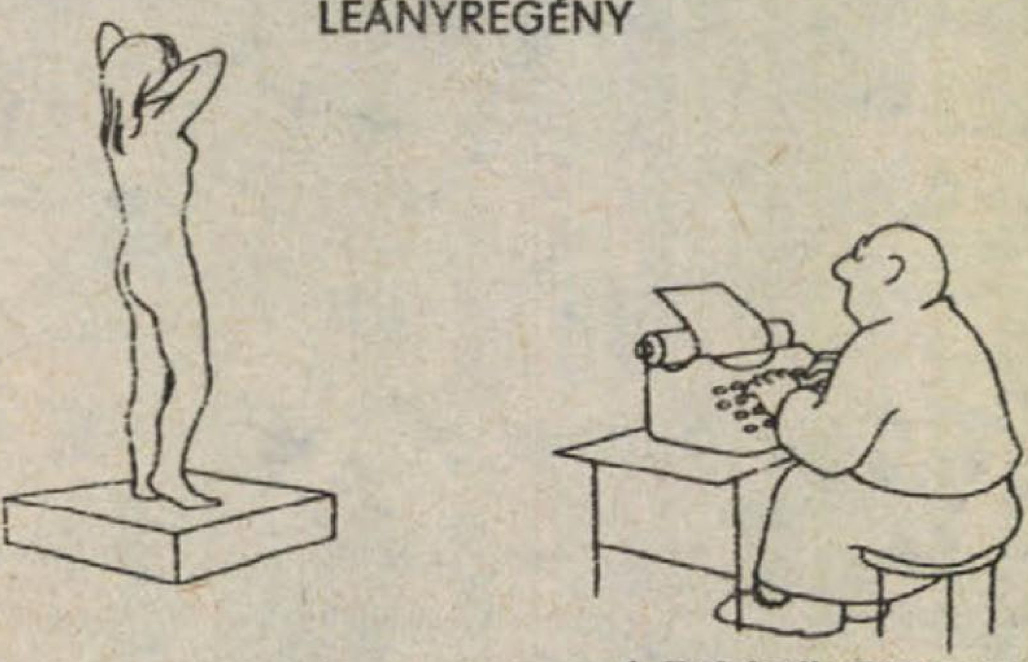
(„Jezs", Belgrád)

OLVASNI TANUL A GYEREK

(„Eulenspiegel", Berlin)

LEÁNYREGÉNY

(„Rohács", Pozsony)

SZILÁNKOK

SZERVEZÉS

X. nagyon ügyes szervező. Ha egy lakatlan szigetre vetődne, másnap már alapítana ott egy tömegszervezetet.

REMÉNYTELEN

Péter az idén fejezi be iskoláit. A napokban így panaszkodott:

— Kora gyermekkorom óta villamoskalauz szerettem volna lenni. De július 1-től, sajnos, mindennek vége...

ŐSZINTE HIRDETÉS

Társasház építéshez hiszékeny balekokat felveszünk.

ZSEB

Olvasom: zseb nélküli férfiruhákat hoznak forgalomba Londonban. Mi lesz szegény zsebtolvajokkal?

NYARALÁS

— Hol nyaralnak az idén?

— Budapesten és Albertfalván.

— Őszintén irigylem magát.

Az irigység jogos, miután ez a beszélgetés az Antarktiszon hangzott el.

ÉRDEKHÁZASSÁG

A szép Ágnes feleségül ment egy pékmesterhez, mert nem akart többé másnapos kenyeret enni.

PONTOS IDŐ

A rádió pontos időjelző szolgálata közli: tizenkét óra ötvenkilenc perc negyven másodperc.

Brahovácz büszkén, gőgösen mutatja ócska cilinderóráját:

— Ide nézz! Öt percet késik a rádió órája.

KEDVES LÁTOGATÓ

— Csak egy percre ugrottam fel hozzátok — mondta Anna néni.

Tizenkét éve nem tudjuk kitenni a lakásból.

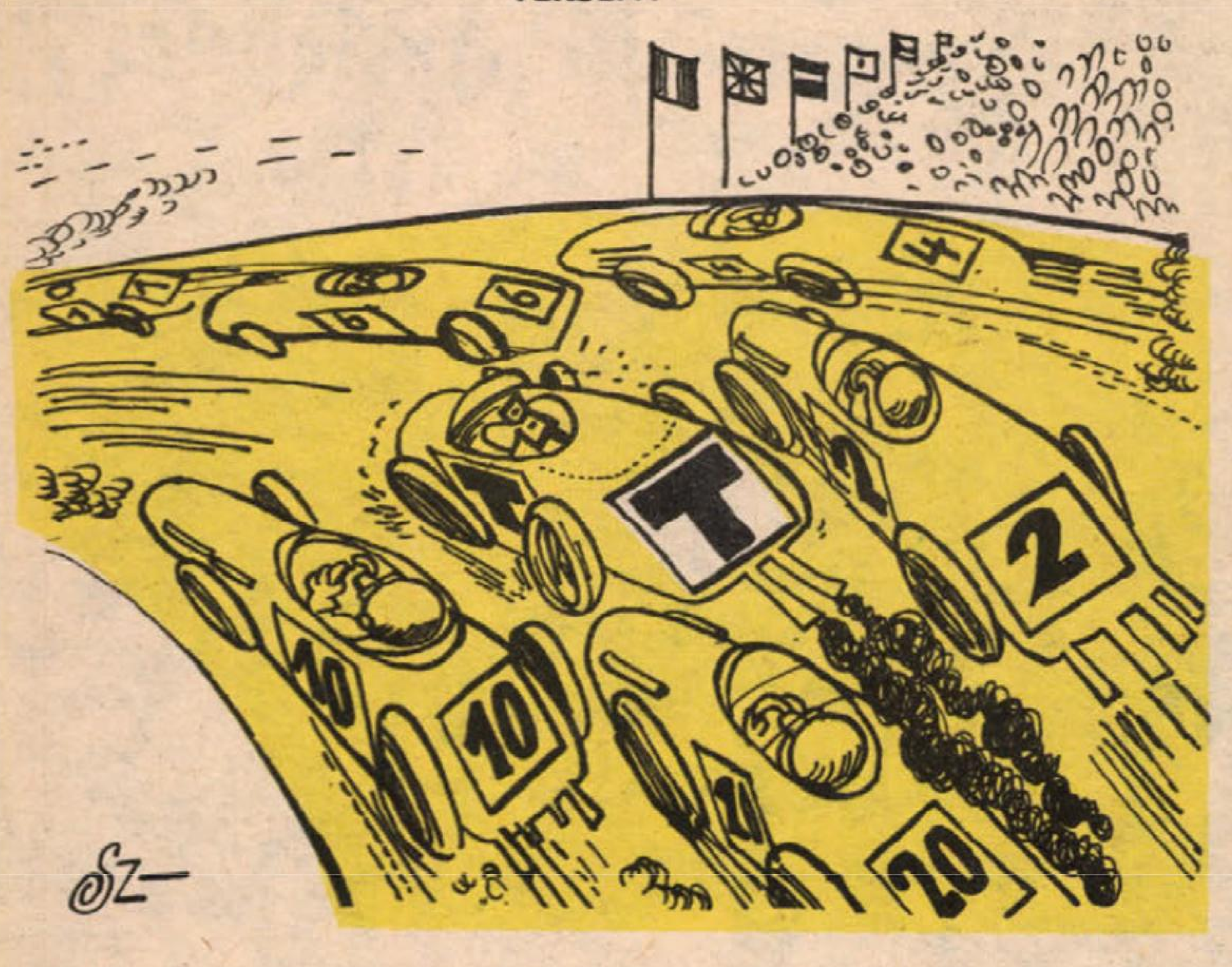
G. Sz.

A VÁROS VONZÁSA

– Isten veletek! Felköltözöm a pesti Nagykörútra...

VERSENY

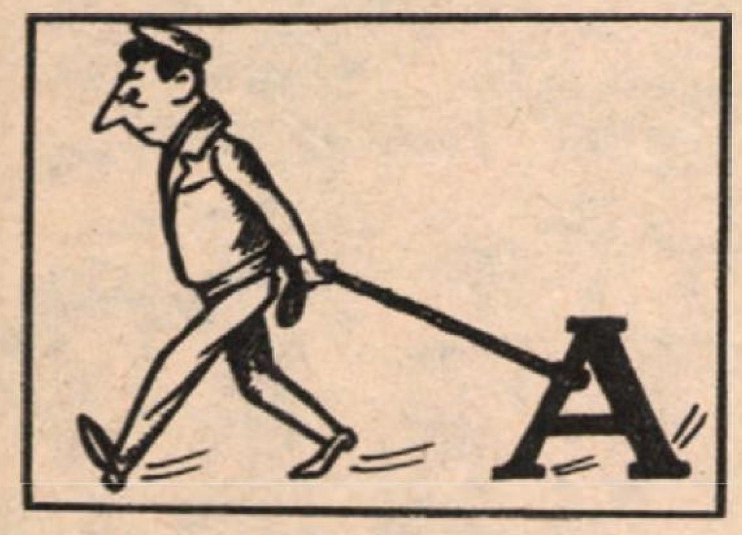
A HOLDON

– Mért kellett ebből ekkora ügyet csinálni?

RÉBUSZ

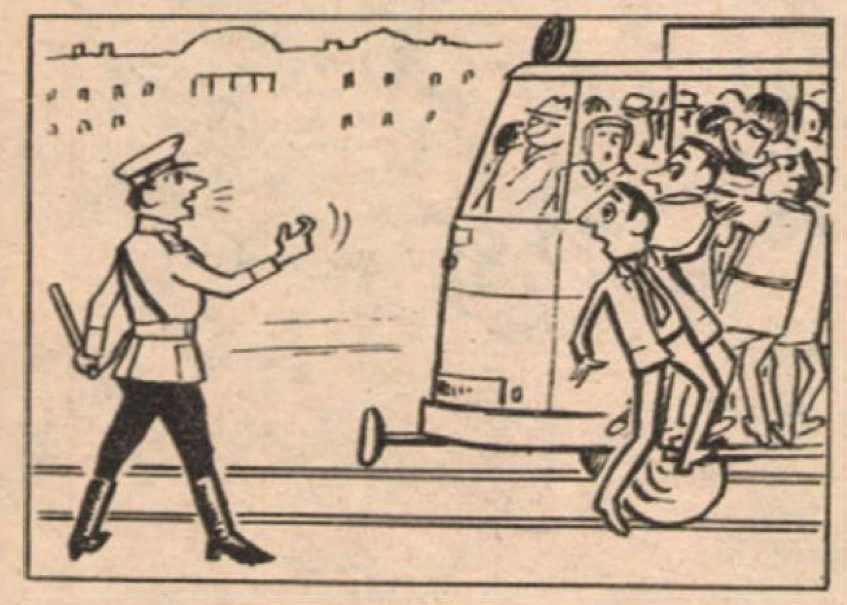
68. sz. rejtvényünk megfejtése:

Személyvonat

A 100 forintos díjak nyertesei a következők: Udvarnoki Zoltánné, Pápa, Pápai Textilgyár, Dr. Szendrei Miklós, Budapest I. Nagybányai út 35. Komáromi Lucia, Budapest VII., Damjanich u. 58.

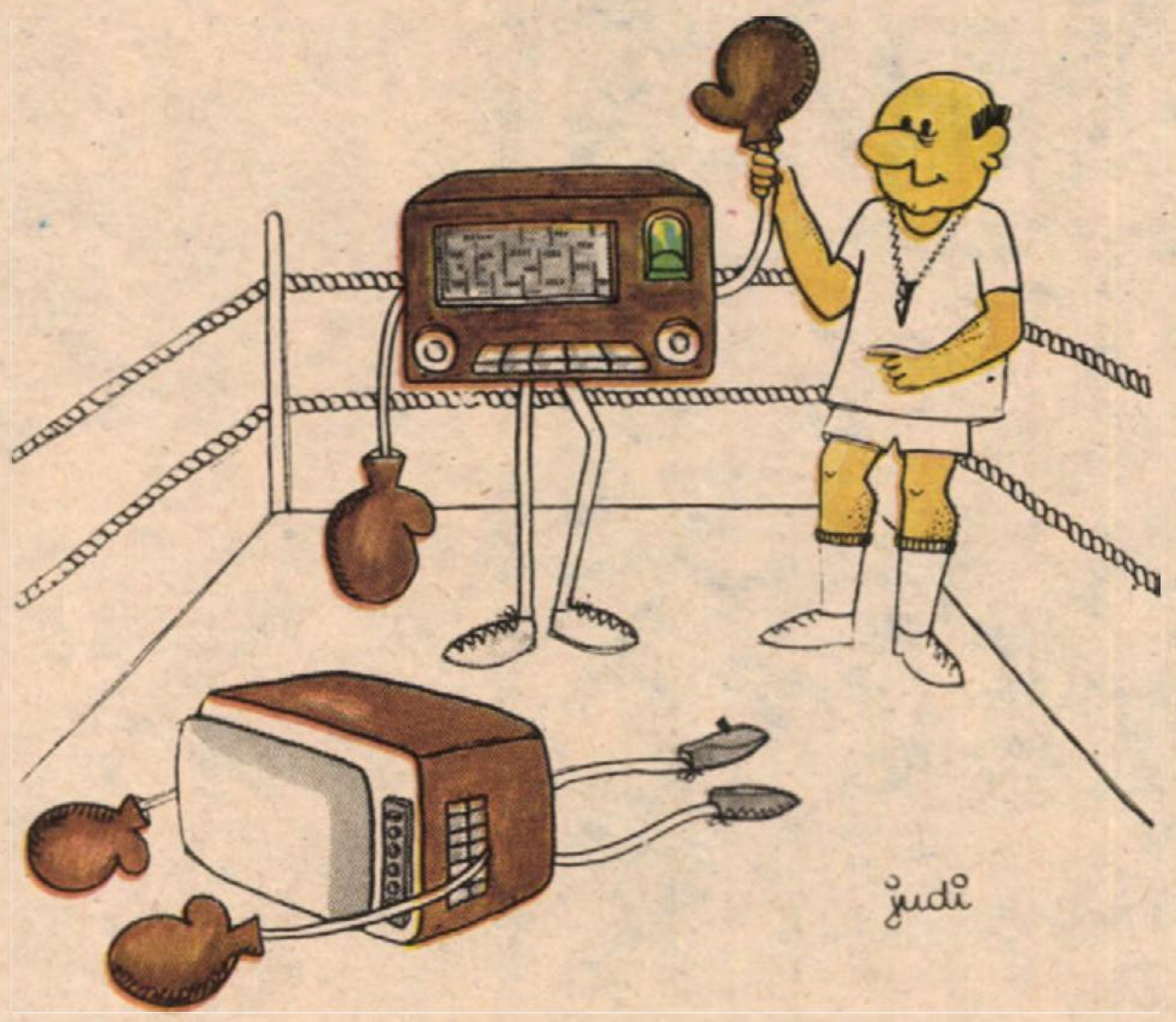
70. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb május 9-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

SZOMBAT ESTI MÉRKŐZÉS

ÚJ FELESÉG

– Itt a só, édesem, ezek meg a fűszerek...

A DEHEROIZÁLÁS TÖRTÉNETÉBŐL

FÜLLENTETT HÍREK

Pegazy Márton, költő, feljelentette az Új Lélegzet című irodalmi folyóirat szerkesztőjét, mert három versének közlése után a negyediket visszaadták neki, érthetőség címén.

*

Hazánk lakossága, ha lassan is, de növekszik; ezzel szemben nem növekszik azoknak a neveknek a száma, amelyeken az újszülötteket be lehet vezetni az anyakönyvbe. Ezen a hiányosságon segített az Akadémia Névvizsgáló Bizottsága, amely többek kérésére a következő neveket fogadta el hivatalosan: Horváth Influenza (szép olaszos hangzása miatt rövidesen közkedvelt lesz), Kiss Karill (az északiakkal rokonszenvezők számára), Balogh Tabletta. Nem fogadta el a bizottság egyes családfőknek azt a kérelmét, hogy újszülöttjük az Amidazophen, illetve a Phenolphtalein nevekre kereszteltethessék.

*

Az egész világsajtó tele van Velence lassú süllyedésének hírével. Az IBUSZ ennek ellenére társasutazást hirdet Velencébe, de azzal a záradékkal, hogy ha az utazás megkezdésének időpontjáig Velence teljesen elsüllyedne, a részvételi jegyek Agárdra érvényesek.

*

A Duna elpanaszolta a Zagyvának, hogy érzése szerint Budapestnél megfúrták. Attól tart, hogy el kell hagynia régi medrét. Ebben az esetben nyugdíjba megy s helyette a Tur folyik majd a Fekete-tengerbe.

*

A Mezőgazdasági Minisztérium egyik kutatócsoportja évek óta igyekszik kikísérletezni a pudvátlan retket. A munkálatok jól haladnak, a retek nélküli pudva máris rendelkezésre áll.

*

Fenekes Virgil, pattogatott kukoricagyártó kisiparos, sajtótájékoztatót tartott a Kruspér utca—Mátyás tér sarkán levő sparhertje mellett, s közölte, hogy a kukoricaévad elmúltával, áttér a sülttök előállítására. A sajtó képviselőinek kérdéseire elmondotta, hogy erre a célra hibrid tökkel folytat kísérleteket.

*

— Micsoda büdös kapadohányt szív maga! Nem árt magának ez a sok pipázás?

— Sőt, inkább használ.

— Hogyhogy?

— Ha otthon rágyújtok, a feleségem mindjárt kimegy a szobából.

*

A 223. sz. Építőipari Vállalat mindenféle szak- és segédmunkást felvenne. Elszállásolás a Gellértben, fürdőszobás lakosztályokban, 24 órás munkahét, kombinált bérlet az Operába és a Kamara Varietébe (az Opera látogatása nem kötelező), ingyen Vidám Park-bérlet két személyre (házasságlevél nem kötelező).

*

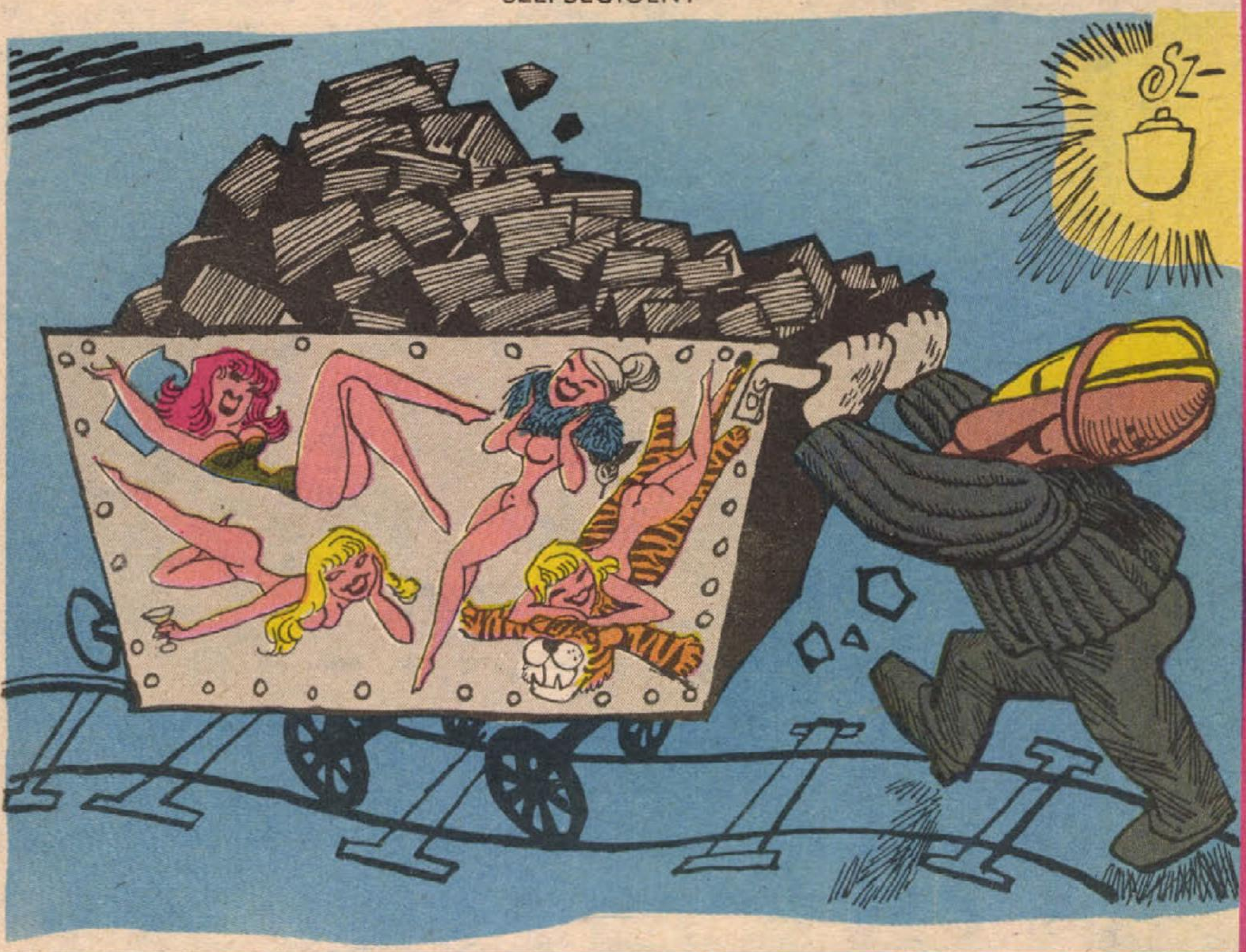
A BKV 5000 kalauzi állást szüntet meg; helyükbe 7000 ellenőr lép. A kétezres különbözetet az eddigi kocsivezetők köréből nyerik. Igaz, hogy ezáltal az eddiginél kevesebb kocsi fog közlekedni, de amennyivel kevesebb utas fér fel a villamosokra, annyival kevesebben átkozzák majd az új rendszert a kocsik belsejében.

*

Ugrásszerűen javul a főváros vízellátása. Május közepétől kezdve az ivóvíz és a pezsgő íze közötti különbség a minimumra csökken. E célból már beszerezték azokat a gépeket, amelyek segítségével a pezsgőt klórozni lehet.

Szánthó Dénes

SZÉPSÉGIGÉNY

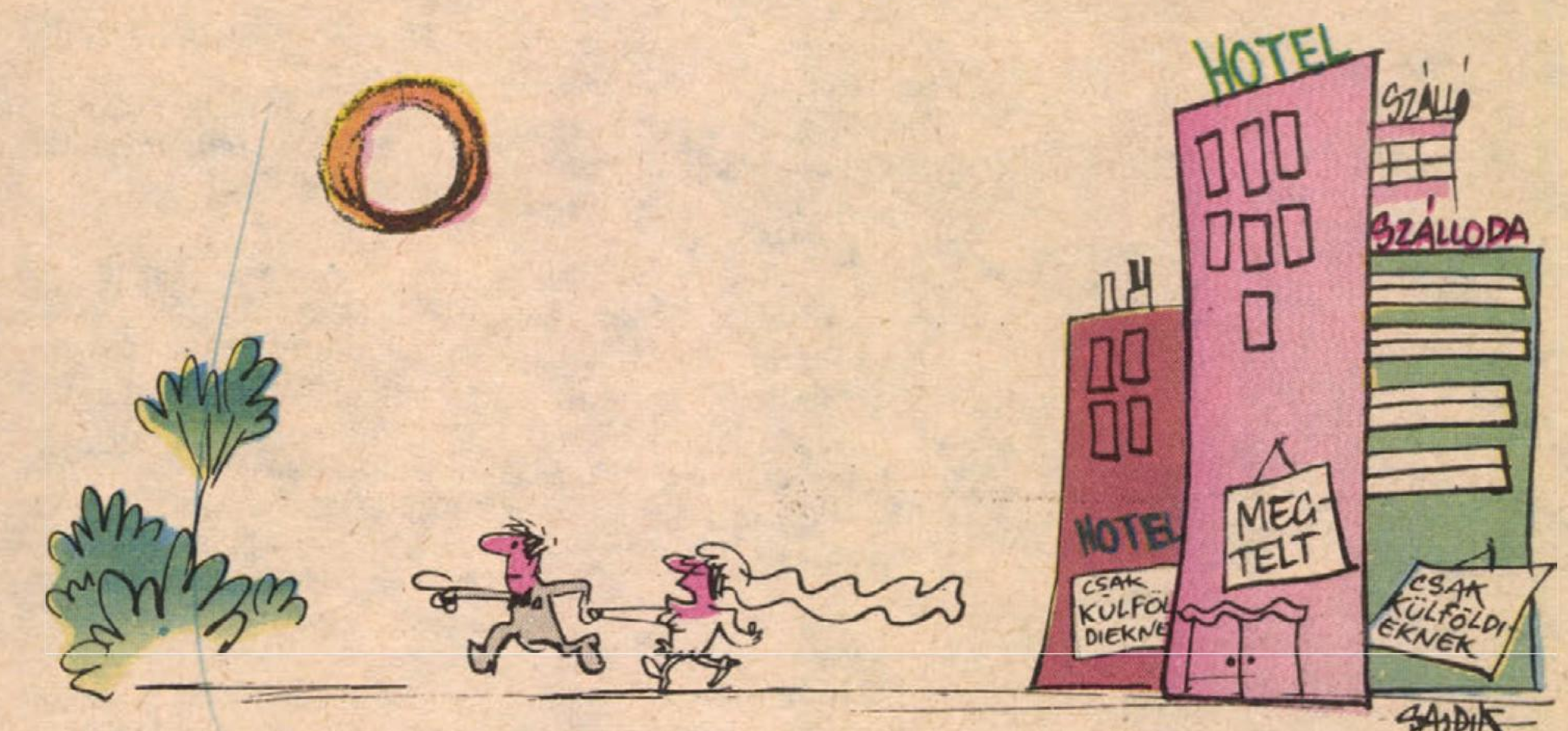
Szegény Lennon...

A Beatles-együttes tagjai valamilyen címen szinte állandóan szerepelnek az angol sajtóban. Hol egy új szám, hol egy új feleség ad jogcímet arra, hogy foglalkozzanak velük. Legutóbb a „Sunday Express" című vasárnapi újság marasztalta el John Lennont, az együttes fő zeneszerzőjét. Kifogásolta, hogy az ifjú 28 éves létére az egyik fényképen 40 évesnek látszik. „Íme, ezt teszi az emberrel a könnyen elért hírnév és gazdagság!" Majd a cikkíró így fordult az angol szülőkhöz: „Vessetek egy pillantást John Lennonra és legyetek hálásak, hogy fiatok nem híres és gazdag, csak hétköznapi és boldog."

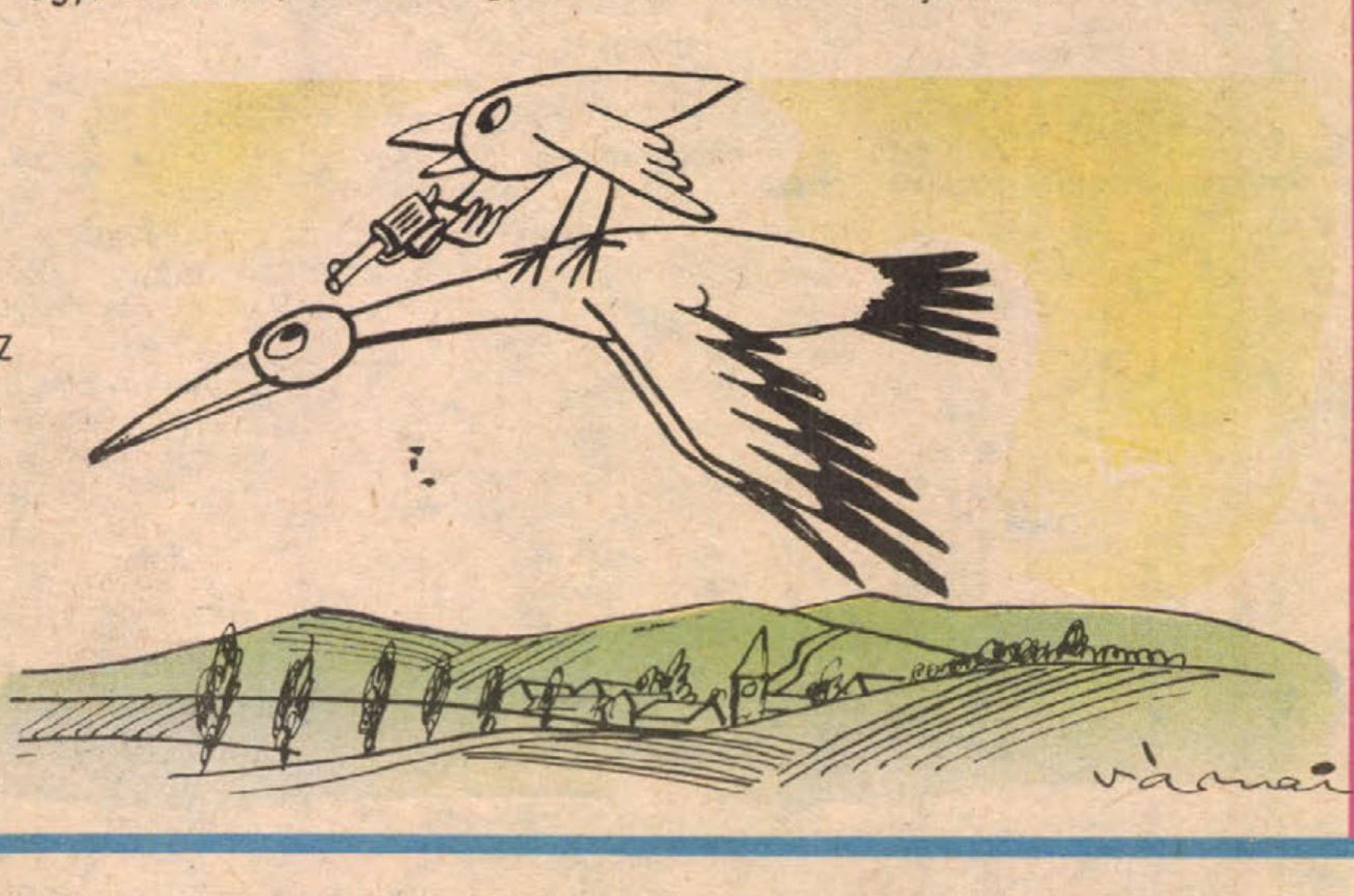
Azon túl, hogy a cikkíró túlságosan nagy fontosságot tulajdonít egy rossz fényképnek, s lebecsüli a Beatles-együttes kemény munkáját, még aránylag kevés szülő kötötte fel magát afölötti bánatában, hogy a fia híres és gazdag lett.

FIATAL HÁZASOK

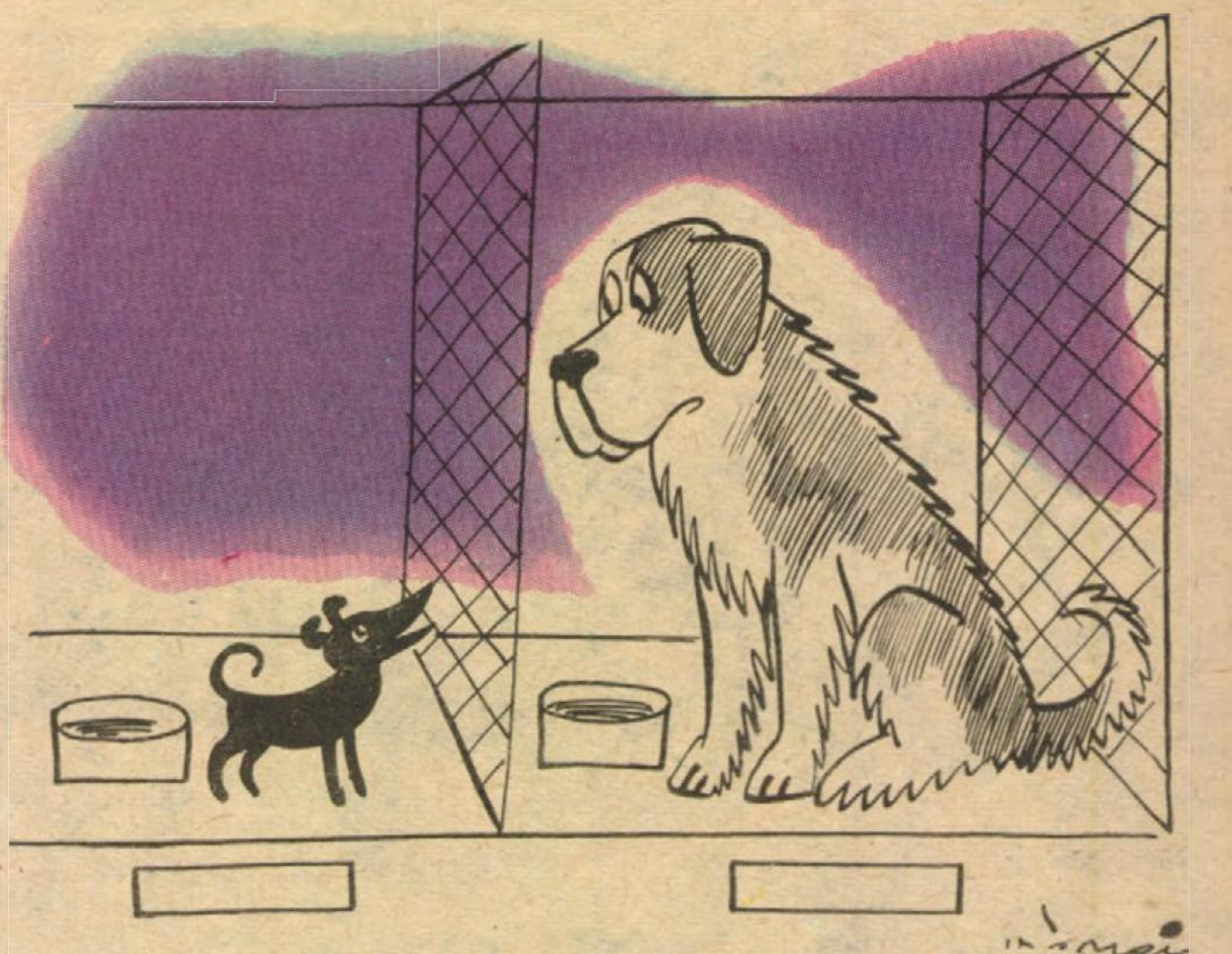
– Ugye mondtam, szívem, hogy ne főszezonban esküdjünk!...

LÉGI KALÓZ

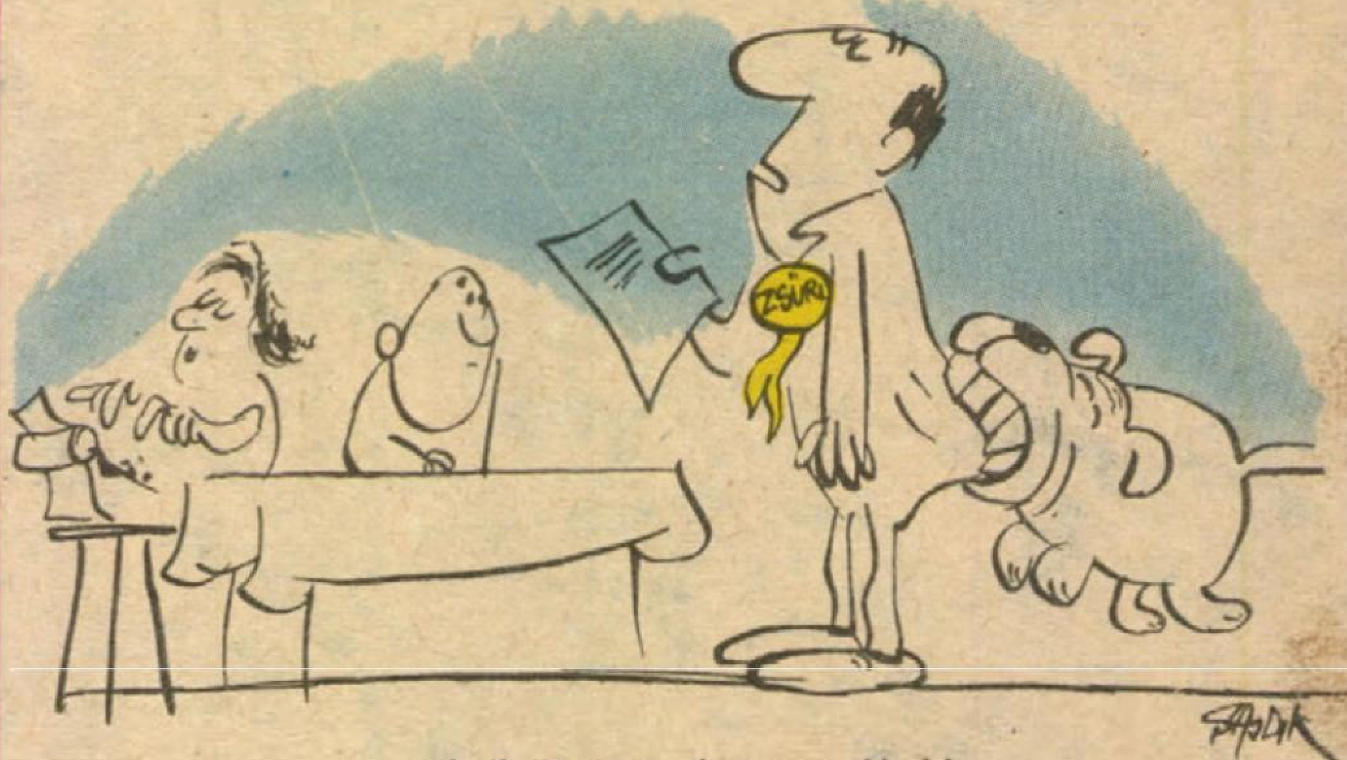

– Azonnal szálljon le Balmazújvároson...

Nemzetközi kutyakiállítás lesz Budapesten

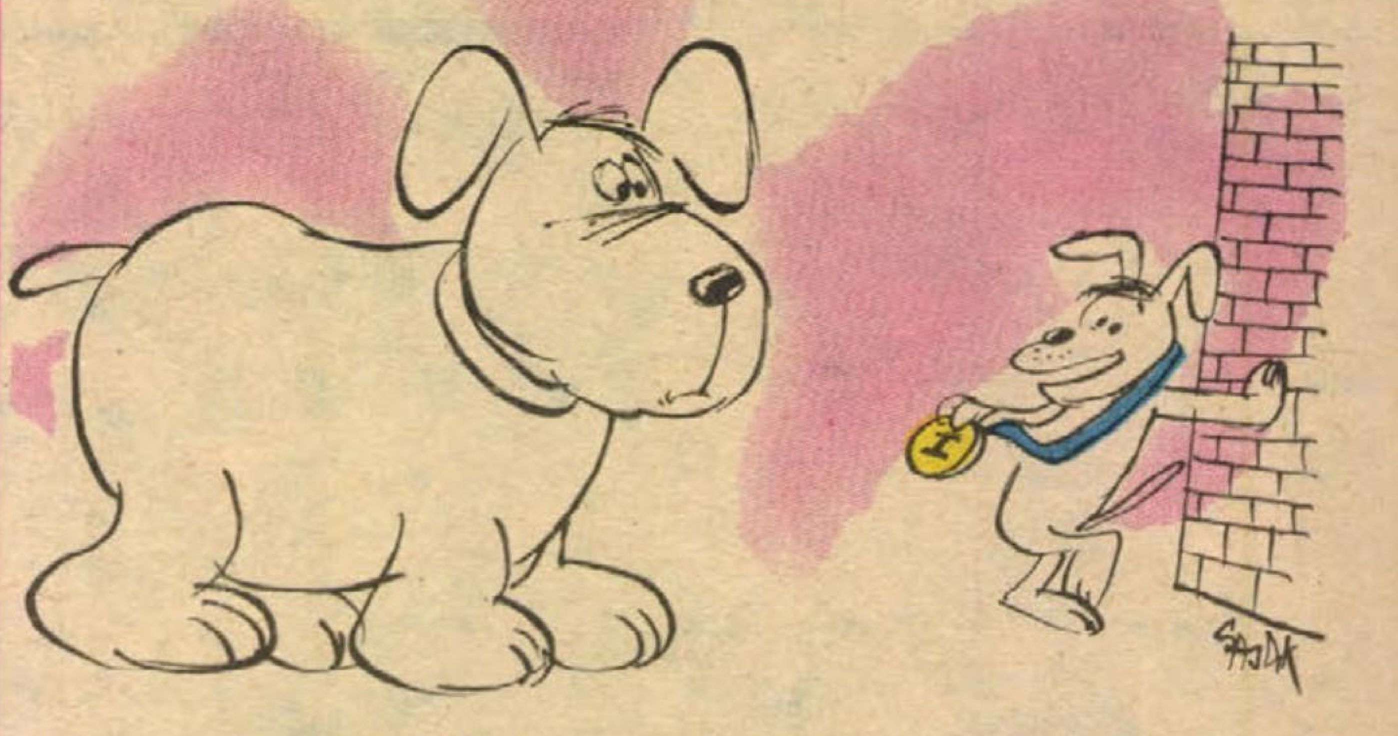
– Jó reggelt, kolléga úr!

– A fogazata I a osztályú!

– Kérjük, hogy még egyszer vezesse fel a kutyát, csak most egy kicsit lassabban!

– Mekkora csontot adsz érte?

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.2834/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre